

Bizden

Es-Selamu Aleykum
Bismillahirrahmanirrahim.

Mustafa AYDIN / Eğitimci

Yeniden Merhaba,

Dua önemlidir. Duadan mahrum olmamalı insan. “Duanız olmasaydı ne işe yararsınız?” (Furkan Suresi 77. ayet) buyurmuyor mu Rabbimiz. Sahi dua dedik de bize dua edecek bir nesil yetiştiriyor muyuz?

Elbette hayır. Ne yazık ki durum bu. Peki neden? Çünkü dua edilecek yegane ilah olan Allah müfredatta yok da ondan.

Anneler çocuklarını okula gönderirken dua ederler. Özenirler, ihtimam gösterirler.

Duası geri çevrilmeyecek annelerin duasını alacak bir müfredat, eğitim sisteminin ana unsuru olmalı. Değil mi? Başka yollar aramak zaman ve nesil kaybı olur ki israftır.

Kur'an eğitimi, Kur'an'ın ruhuna uygun verilmeli. Seçmeli Kur'an dersleri şuurlu bir neslin yetişmesinde önemli bir engeldir, güncel bir yanılgıyla bugün bir kazanım olarak değerlendiriliyor.

Her şey ölçülü olmalı, ölçü ise İslam. Sevinçlerimizde gâvura özenmek, sâlih nesil yetiştirmeye engeldir. Kepli mezuniyetlerden bahsediyoruz; aşalım artık bu aşâğılık duygusunu ve biz olalım yeniden, yeni fetihlerin ve fatihlerin özlemleri ile.

Velilerimiz çocuğunu İslam ahlakıyla yetişsin diye bize emanet ederken, biz çocuğa papaz elbisesi giydirdirsek dindar nesil yetişir mi, sorusunu okuyucularımızın ferasetine havale ediyoruz.

Ramazanlar ayrı bir yer tutar bizim inancımız ve buna bağlı sosyal hayatımız da. Ramazanı yeniden arınma vesilesi kılalım. Ramazan Rabbimizi razı edecek ameller işlemeye ve onun yardımına vesile olsun. Allah'ın gazabına müstahak işlerden kurtuluşumuza vesile kılalım.

Allah'ın yasakladığı faiz, zina, içki, kumar hala zirve yapıyor ve hala domuz kasaplık et olarak bu Ramazanda da reyonlarda olmaya devam edecekse yeniden düşünmeli, buna ben neden sebep oluyorum deyip tövbe etmeli.

Hakk'a yöneldiğimiz kıblemiz hep aynıdır değişmez. İnanç, ibadet, sosyal siyasi, ekonomik vs. tüm hallerde Kâbe'ye yönelmenin ne kadar zaruri olduğu kaçınıcı kez görüldüğü şu günlerde yeni hükümetimizden her şeye rağmen millî bir müfredatı beklediğimizi yineliyoruz. Hayırlı hizmetlere motor, şer işlere fren olma vazifemizden taviz vermeyeceğimizi yine hatırlatıyoruz.

Selam ve dualarımızla...

SAHİBİ

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına
İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ

Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Erdal BİLİR

EDİTÖR

Mustafa AYDIN

YAYIN KURULU

Hamdi SÜRÜCÜ

Ali ÖZCAN

Nizamettin KARS

Mecit DÖNMEZBİLEK

Mustafa ALKAN

İbrahim PÜR

Abdurrahman ERBAŞ

TASHİH

Recep KOÇ

Selim AKGÜL

HUKUK DANIŞMANI

Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM

Mustafa DEMİR

DAĞITIM

Harun KAYAASLAN

GRAFİK TASARIM

KARAME TEANİTİM TASARIM

Tel: (0312) 287 40 47 - Faks: (0312) 287 41 88

Ziyabey Cad. No: 26/4 Balgat/ANKARA

BASKI

Semih Ofset

Büyük Sanayi 1. Cadde No:74

İskitler - ANKARA / 06060

Telefon: (0312) 341 40 75

Fax: (0312) 341 98 98

BASIM TARİHİ

Haziran 2016

YAYIN İDARE MERKEZİ

Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1

BALGAT/ANKARA

Tel: (0312) 286 18 83

Fax: (0312) 287 61 80

Web: www.millisuur.com.tr

e-posta: bilgi@millisuur.com.tr

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır.

Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Milli Şuur

Dergisi'ne aittir. Kaynak gösterilmek suretiyle

alıntı yapılabilir. Milli Şuur Dergisi basın ve

meslek ilkelerine uyar. Yayınlanan yazıların

sorumluluğu yazarına aittir.

İÇİNDEKİLER

- 04 Başkan dan
- 05 Materyalist Eğitim Bizim Millî Eğitimimiz Olamaz
- 10 İmam-ı Azam Ebu Hanife
- 14 Düşmanın Silahı Tekrarın Gücü
- 16 Öğretmende Değer Erezyonu
- 18 Bir Gayri Müslim'in Gözünden İzlanda'da Ramazan
- 22 Ramazanı Yaşamak ve Ramazanı Tutmak
- 24 Çocuk İstismarı
- 26 Kur'an Eğitiminin Önemi Asırlık Darbe
- 28 Mezhepler ve Meşrepler İslam'ın Zenginliğidir
- 30 Muhacir Duygular
- 32 Ramazan Takva Eğitimi Ayıdır
- 36 İngiliz Gazeteci Lauren Booth ile Ropörtaj
- 38 Müfredatın Ana Unsuru
- 39 Yalnız Kişisel Gelişim Yetmez Toplumsal Gelişim Gerekli
- 41 Tutkularımız Var Bizim Hayâmızı Erteleyen
- 44 Yeryüzünde Şiddet Sarmalı ve Taciz
- 48 Bilinçli Sosyal Medya Kullanımı
- 50 Değerlerimizi Değerlendirmek
- 52 Nereye Kadar 180 İş Günü?
- 54 Maneviyatçı Eğitim Şuurlu Müslüman
- 56 Rahmet Ayı Ramazan
- 58 Üstün (Özel) Yetenekliler Eğitimi Maceramız
- 60 Sözün Gücü

05

MATERYALİST EĞİTİM BİZİM
MİLLÎ EĞİTİMİMİZ OLAMAZ

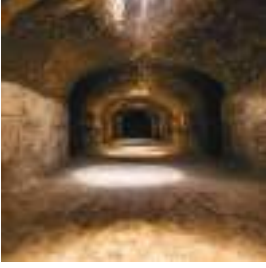
İsmail Hakkı AKKİRAZ

32

RAMAZAN TAKVA
EĞİTİMİ AYIDIR

Halil İbrahim KABAK

10

İMAM-I AZAM EBU HANİFE

Abdullah İKİNCİ

41

TUTKULARIMIZ VAR BİZİM
HAYÂMIZI ERTELEYEN

Ali CEYLAN

14

DÜŞMANIN SİLAHI
TEKRARIN GÜCÜ

Mustafa AYDIN

44

YERYÜZÜNDE ŞİDDET
SARMALI VE TACİZ

Nizamettin KARS

22

RAMAZANI YAŞAMAK
VE RAMAZANI TUTMAK

Ahmet DEVELİ

48

BİLİNCİLİ SOSYAL MEDYA
KULLANIMI VE DİKKAT
EDİLMESİ GEREKEN HUSUSLAR

Necmettin Mesut SEVER

24

ÇOCUK İSTİSMARI

Merve KARTAL

50

DEĞERLERİMİZİ
DEĞERLENDİRMEK

Yunus YAĞMUR

28

MEZHEPLER VE MEŞREPLER
İSLAM'IN ZENGİNLİĞİDİR

Birol DUMAN

58

ÜSTÜN (ÖZEL) YETENEKLİLER
EĞİTİMİ MACERAMIZ

Halil ATLI

YENİ ANAYASA YAPIM SÜRECİ VE DEĞERLERİMİZ

Hamdi SÜRÜCÜ / ÖĞ-DER Genel Başkanı

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

Mayıs ayı ülkemiz için bir hayli hareketli geçti. Bu hareketliliğin öne çıkan önemli olayı yaşanan başbakan değişikliğidir. Yeni başbakan demek yeni hükümet demektir. Ve Türkiye yeni hükümetine kavuştu. Ayrıca Milli Eğitim Bakanlığı 6. Bakanıyla tanıştı. Muhalefet ise, muhalefet yapmak yerine gerilim siyasetinin kötü adam rolünün kötü bir oyuncusu durumunda. Ana muhalefet ve diğer muhalefet partileri içinde barındırdıkları çaresizlik sebebiyle iktidar partisinin önünde bir varlık gösteremiyorlar. Bu durum iktidar partisinin işini kolaylaştırıyor.

Yaşadığımız önemli olaylardan bir diğeri de ülkemizin başına bela edilen terör olayları sebebiyle her gün bir şehid haberiyle sarsılıyor olmamızdır. Analar ağlamaya devam ediyor. İşsizlik, hayat pahalılığı, terör, artan içki tüketimi, sigara, kumar alışkanlıkları ve gittikçe kullanma yaşı düşen madde bağımlılığı... Sorunlar ise yerinde saymakta; hatta artış göstermektedir. Eğitimde ise kalite kalmamış dibe vurmuş durumda, ahlak ise ahlaktan yoksun gayri meşru dizilerin insafına terk edilmiş haldedir. Milletin, sorunları çözmesi için seçip gönderdiği vekiller ise kayıkçı kavgası ile zaman harcamaktadırlar.

Meclisteki partilerin tamamının ortak söylemi ve üzerinde birleştikleri tek konu, yeni anayasa ihtiyacıdır. Darbe anayasasından kurtulma ve yeni anayasa ihtiyacı, üzerinde fikir birliği sağlanmış konu olmasına rağmen, bu süreç, çocukluğumuzda anlatılan masalların giriş kısmındaki tekrarlanan altı ay bir güz gittik. Dönüp baktık ki bir arpa boyu yol gitmişiz tekerlemesine dönmüş durumdadır. Anayasa çalışmalarında neredeyse on yıl, on güz geçti; fakat bir arpa boyu bile yol gidilemedi. Şimdiye kadar ekonomiyi düzeltmek, terörü sona erdirmek, eğitimin sorunlarını çözmek için çalışıldığı, fakat başarı için ise anayasanın engel teşkil ettiği, yeni anayasanın gerekli olduğu hep dillendirildi.

Mademki tüm bu sorunların çözümünde anayasa engeldir, mademki darbe anayasasından kurtulunca tüm sorunlar çözüme kavuşacaktır, o halde bu engelin kaldırılması için çalışmak tüm siyasi partilerin ortak görevi değil midir?

Ülkemizde yaşanan olumsuzlukların özünde ülkemizde yürütülen faizci kapitalist nizam bulunmaktadır. Hal böyle iken doğacak krizlerin anayasaya bağlanması oynanan büyük oyunun perdelenmesi

için kullanılan başka bir oyun olduğunun görülmesi gerekir.

Yeni bir anayasanın yapılması konusunda zahirde bir ittifakın olduğu gözlenmektedir. Kimse açıktan yani bir anayasa yapılmasını demiyor. Ancak bu zahiri mutabakata rağmen yeni anayasa bir türlü yapılamıyor.

Yeni anayasa yapım sürecinde dikkat edilecek en önemli mesele hak ve adalet ölçüleridir. Daha önemlisi ise bu anayasa hangi hak ve adalet ölçülerine göre yapılacağıdır. Bu anayasa Müslüman milletimizin inanç değerleri, benimsediği hak ve adalet esasları istikametinde yapılmadığı sürece değişen bir şey olmayacaktır. Yeni anayasa batının kuvveti üstün tutan hak anlayışına göre değil, hak ve adalet temelli, doğru hak anlayışı esas alınarak yazılmalıdır ki insanımız saadet bulsun.

Yapılacak yeni anayasa; adil, bağlantısız ve tam bağımsız olmalıdır. AB anayasasından bağımsız, darbe zihniyetinden bağımsız, sadece milletin inanç, ahlak ve kültür değerlerine bağlı olmalıdır. İnsan haklarını temel almalı, devleti yaşatmak için insanın madden ve manen yaşatılmasını ve İnsanın hayatını önemsemelidir. İnsanın şerefli yaratıldığı gibi şerefli ve namuslu yaşayabilmesi için kuralları olmalıdır. Neslin muhafazası önemsenmeli, toplumu zinadan ve ahlaksızlıklardan koruyacak ilkeleri olmalıdır. Helal kazancı önemseyen, milletin kazancının haramlardan korunması için gerekli tedbirleri ortaya koyan, içki, kumar ve faiz gibi belalara milleti teslim etmeyen ölçüleri olmalıdır.

Emeğin kutsallığını göz ardı etmemeli, değerini korumalı, her türlü sömürüye karşı tedbirleri olmalıdır. İncanın temel insan hakkı olduğunu ve bu hakkın kullanımının fertlerin hiçbir kısıtlama ile karşılaşmadan ifade hürriyeti, inançlarının eğimini alabilmeleri, inançlarını özgürce yaşayabilmeleri ve ibadet hürriyetinden geçtiğini kabul etmelidir.

Yeni anayasa maneviyatçı bir anayasa olmalıdır. Tarihte bin yıl **maneviyatçı görüş** ile dünyaya hâkim olmuş, bütün dünyada adil bir düzen kurup huzur, barış ve saadeti sağlamışız. Son iki yüzyılda gücü elinde bulunduran ırkçı emperyalizm zalimce uygulamaları ile adalet, barış ve huzura hasret bırakmıştır.

Huzur, barış, kardeşlik, insan hakları, izzet, şeref ve onur maneviyatçı görüşe sahip bir anayasa ve ahlak ve maneviyatı temel alan eğitim sistemine sahip Türkiye'nin insanlığa yeniden kazandıracağı değerlerdir.

MATERYALİST EĞİTİM BİZİM MİLLÎ EĞİTİMİMİZ OLAMAZ

İsmail Hakkı AKKİRAZ / Eğitimci - Yazar

Bismillahirrahmanirrahim

Âlemlerin Rabbi, Rahman ve Rahim olan Allah (c.c)'a hamd ederim. Salât ve selâm, peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v)'ya, âline ve sahabelerine olsun.

Materyalist eğitim milli olamaz. Çünkü materyalizm batıya hâkim olan Hristiyanlık, Yahudilik ve Ateizm inanışlarının koalisyonundan oluşan bir ifsat dinidir. Bu dinin temel gayesi, insanı yaratılmış olduğu İslam fıtratından, bu fıtratın manevi iklimden koparmak, cehaletin karanlık kuyularına hapsedip ebedi azaba müstahak hale getirmektir. **Türkiye’de**, Lozan anlaşmasından itibaren materyalizmin şirke, ırkçılığa ve inkâra dayanan inani-

şına uygun bir eğitim yapılmaktadır. Bu eğitim, milli değil cahili bir eğitimidir. Bu eğitimle biz, **Türkiye’yi tarihteki şerefli yerine taşıyacak şuurlu nesiller yetiştirmek** mümkün olmaz. Yüz yıldır ülkemizde uygulanan materyalist eğitimin bizi getirdiği nokta ortadadır. Bizim eğitimimiz milli ve maneviyatçı olmalıdır.

Bu eğitimle biz, Türkiye’yi tarihteki şerefli yerine taşıyacak şuurlu nesiller yetiştirmek mümkün olmaz.

Eğitimde millilik ve maneviyatçılık nedir? Eğitimde millilik İslam, maneviyatçılık ise İslam’ın itikat esaslarıdır. Müslümanlar olarak biz; Allah’a, meleklerle, kitaplara, peygamberlere, ahiret gününe, kaza ve kadere, hayrın ve şerrin Allah’tan olduğuna inanan bir topluluğuz. Bu inanç esasları

istikametinde dünya hayatımızı ahiret saadetimiz için yaşamaya çalışıyoruz. Müslümanlar olarak biz, bu inanışın eğitimini yapmak zorundayız. **Niçin? Çünkü biz materyalist batı toplumunun köleleri değil, İslam ümmetinin evlatlarıyız.** İslam, Müslüman toplumların **Milli Görüşü**dür. Milli Görüş; **“İbrahim (a.s)’ın Hanif olan**

Çünkü biz materyalist batı toplumunun köleleri değil, İslam ümmetinin evlatlarıyız.

milletinden” olmaktır. Müslümanlar için İslam bir hayat nizamıdır. Bu konu, hesap gününe inanan kimseler için ciddi bir meseledir. Çünkü Allah, bütün insanlığa İslam’ı bir hidayet ve saadet yolu olarak bildirmiştir. İslam, Allah’ın insana bir emridir. İslam’a uymak Allah’a itaattir. İslamsız bir hayata rıza göstermek ise yoldan çıkmak ve isyandır. Dünya hayatımız bir imtihandan ibarettir. İnsan için önemli olan, dünya imtihanını kazanmaktır. Dünya imtihanını kazananlar ahiret hayatında saadet bulacaklardır ve bu saadeti insan, ancak İslam ile elde edebilir. İslamsız saadet olmaz.

Allah bize **Akıl ve İman** nimetini ihsan etmiştir. Akıl eserden müessire gitme kabiliyetidir. İnsanın önünde bir **HAK** var, bir de **BATIL** vardır. Hak İslam’dır. Batıl ise materyalizmdir. Allah’ın hakka rızası, batıla ise gazabı vardır. Aklımızla biz, hakkı batıldan ayırıp hakka sarılmak, batıldan kaçınmak zorundayız. Sahip olduğumuz akıl nimeti iman etmeyi gerektirir. Çünkü Allah, Akıl

ve İman nimetine ilaveten, şu dört meziyeti de insana ihsan etmiştir. Bu meziyetler şunlardır: **1- Düşünce ve muhakeme** meziyeti: **İlim** bu meziyetin bir sonucudur. Bu meziyet insana **doğru ile yanlış**ı ayırabilme imkânını sağlamıştır. **2- His ve sevgi** meziyeti: Bu vasıf ile insan ve toplum **din ve ahlak** sahibi olmuştur. Bu meziyet insana **iyi ile güzeli, kötü ile çirkini** ayırabilme imkânını sağlamıştır. **3- İrade ve istek** meziyeti: Bu meziyet ile toplumda **ekonomi ve iktisat ilmi** var olmuştur. Bu ise insana **faydalı ile zararlı**ı ayırabilme imkânını sağlamıştır. **4- Ünsiyet** meziyeti: Bu meziyet toplumda **siyaset, idare ve adaletin** var olmasına imkân sağlamıştır. Ve bu insana **adalet ile zulmü** ayırabilme imkânını sağlamıştır. Bu meziyetler de insanın mümin olmasını gerektirir. Bu kadar üstün vasıflar ile yaratılmış insanın eğitimi, sahip olduğu bu meziyetleri -hem kendisi hem de bütün insanlık için- harekete geçirecek mahiyette ve kalitede olması gerekir. Bunun için eğitim; **“her sınıf ve seviyedeki insanın düşünce ve davranışlarında, yanlış değil doğruyu, zararlı değil faydalıyı, zulmü değil adaleti, çirkini değil güzeli, kötüyü değil iyiyi seçip uygun vasıtalarla ameli meleke kazandırmaya yönelik planlı programlı çalışma süreci olarak”** planlanmalıdır.

KİTABIMIZ KUR’AN-I KERİM

Kur’an-ı Kerim; bizim din ve ahlak, ilim ve eğitim ve düzen kitabımızdır. Peygamberimiz ise, bu kitabı bize okuyan ve okutan, ahkâmını bize öğreten bir muallimdir. CUMA 2: **“Çünkü ümmilere içlerinden, kendilerine ayetlerini okuyan, onları temizleyen, onlara Kitabı ve hikmeti**

İslam’da eğitimin ana konusu bizleri yoktan var eden Allah’ı ilahlığı ile bilmek ve tanımdır. Buna “marifetullah” denmektedir. TEVHİD esas bir eğitimim milli olmasının ilk şartıdır.

öğreten bir peygamber gönderen Allah’tır. Kuşkusuz onlar önceden apaçık bir sapıklık içindeydiler.” Kur’an-ı Kerim; doğru okunduğunda, onun bir hidayet ve eğitim kitabı olduğu görülür. İnanç, ibadet, ahlâk, hukuk, siyaset ve ekonomi gibi konularda bilgi verirken bile eğitici bir üslup kullandığı görülür.

Müslümanlıkta eğitimin temel hedefi; insanı, dünya ve ahiret saadeti için İslam'ca bir hayat yaşamaya hazır hale getirmektir. Bu süreç, Kur'an ve Sünnetin rehberliğinde tamamlanması gereken bir şeydir.

İslam'da eğitimin ana konusu bizleri yoktan var eden **Allah'ı** ilahlığı ile bilmek ve tanımaktır. Buna "**marifetullah**" denmektedir. TEVHİD esaslı bir eğitimim milli olmasının ilk şartıdır.

İHLAS 1- 4: "De ki: O, Allah birdir. Allah sameddir. (Her şey ona muhtaç, O, hiçbir şeye muhtaç değildir) O doğurmadı, doğurulmadı. Hiçbir şey O'nun dengi olmadı." Bu sure, yeryüzünün her tarafındaki inkârcı ve işbirlikçi siyasilere, "**Allah ikidir veya üçtür**" diyen Hristiyanlara, Allah evlat edinmiştir diyen Yahudilere, Allah yoktur diyen ateistlere bir cevaptır. Yani bizi terbiye eden babalarımızın ve annelerimizin kucağında onların dilinden ezberlediğiniz **bu kısacık ihlas sure** ile aslında biz **siyaset** meydanının tam ortasına atılıvermiş oluyoruz. İnsanlara verebileceğimiz en özlü mesajı ve cevabı babalarımız ve annelerimiz öğretiyor bize. Ben Avrupa Birlikçiyim, Muhafazakâr veya Sosyal Demokratım, liberalim, ateistim" diyen yoldan çıkmışlara "**De ki: O, Allah birdir**" diyerek cevap veriyoruz. Allah var ama birçok şeyi Allah -haşa- yönetemez, farkına varamaz, trilyonlarca kanun, tabiatla işleyen trilyonlarca olaylar var. Bunların bir kısmını filanlar, bir kısmını filanlar yönetir gibi bir felsefe ve mantık geliştiren insanlara da "**Allah sameddir; her şey ona muhtaç, O, hiç-**

bir şeye muhtaç değildir" diyerek cevap veriyoruz. Bize bu duruşu telkin edecek eğitim ancak İslam'ca eğitim olabilir. Eğitimde ikinci ana konu ise İnsanın kendisini bilmesi **ve tanınması** konusudur. İnsan, yaratılışındaki sır ve hikmetleri bilir ise, bu onu gerçeği görmeye, istikamet üzere olmaya, Kur'an'a ve Sünnete bağlanmaya götürür. FUSSİLET 53: "**Ayetlerimizi onlara, ufuklarda ve kendi canlarında** (benliklerinde) **göstereceğiz ki, onun** (Kur'an'ın) **hak olduğu onlara apaçık belli olsun. Rabbinin her şeye şahit olması, yetmez mi?**" Biz neyiz? Kimiz? Ne yapıyoruz? Niçin yapıyoruz? Nasıl yapıyoruz? Bu sorulara cevap arayan bir eğitim, insanı hakka götürür ve saadet getirir. Materyalist eğitim bu soruların cevabını veremediği için yok oluyoruz.

EĞİTİMDE MODEL ŞAHSİYETLER

Materyalist eğitimde modeller genellikle batılı şahsiyetlerden seçilmektedir. Burada üç farklı kaynaktan model insan seçilmektedir. Birincisi Martin Luther ve Jan Kalvin gibi reformcu Protestan Hristiyan din adamları ve benzerleri, ikincisi Emile Durkheim, Sigmund Freud, Albert Einstein, Sir Issac Newton, Charles Darwin, Thomas Edison, Karl Marks gibi Yahudi asıllı Siyonist bilim ve düşünce adamları, **üçüncüsü ise** batı inkârcı felsefe geleneğini oluşturan Herakles, Pisagor, Cicero, Demokrites, Epikür, Sokrat, Platon, Aristo, Dekart, Kant, Hegel gibi filozoflardır. Bu modeller ile verilmek istenen şey, kafası çalışan bir adam olmak istiyorsan onlar gibi olacaksın algısıdır.

Bilgiyi Kur'an'dan ve sünnetten alırsan geri kalır ve kaybedersin. Bu Irkçı Emperyalizmin özellikle İslam coğrafyasına ve bütün insanlığa karşı yürüttüğü bir ifsat projesidir.

Bilgiyi bu modellerin ait olduğu dünyadan alırsan bilim insanı olur, ilerler ve kalkınırsın. Yoksa bilgiyi Kur'an'dan ve sünnetten alırsan geri kalır ve kaybedersin. Bu Irkçı Emperyalizmin özellikle İslam coğrafyasına ve bütün insanlığa karşı yürüttüğü bir ifsat projesidir. Ben Müslümanım diyenlerin şu ayet mealine dikkat kesilmeleri gerekir. BAKARA 135: "(Yahudiler ve Hristiyanlar Müslümanlara:) **Yahudi ya da Hristiyan olun ki, doğru yolu bulasınız, dediler. De ki: Ha-**

yır! Biz, hanif olan İbrahim'in dinine uyarız. O, müşriklerden değildi." Bu ayet ile bizden istenen, Yahudi ve Hristiyanların bize dayattığı materyalist eğitimi reddetmek ve inancımızın maneviyatçı eğitime yönelmektir. Biz materyalist eğitimden maneviyatçı eğitime döndüğümüz zaman peygamberleri, sahabeleri, Müslüman âlim, düşünür ve **eğitimcileri** model olarak alır nesillerimize bunları örnek almalarını telkin ederiz. Böyle bir eğitimde bizim en önemli örneğimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) olur. AHZAB 21: **"Andolsun ki, sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü uyanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah'ın Resulünde güzel bir örnek vardır."** **Çünkü** peygamberimizin hayatı Kur'an'dır. Gayesi Kur'an ve ahkâmını yaşamak olan Müslüman bir toplumun elbette ki örnek alacağı ilk model peygamberimiz olacaktır. Bizim model olarak alacağımız ikinci kesim sahabelerdir. Sahabeler saadet asrının model toplumunu inşa etmişlerdir. Böyle bir toplumu model olarak almak Müslüman toplumların işini kolaylaştırır. Peygamberimiz buyuruyor: **"Ashabım yıldızlar gibidir. Hangisine tabi olursanız hidayete erersiniz."** (Beyhaki) Hal böyle iken bir Müslüman, İslam hilalinin yıldızları olan sahabeyi bırakıp cehalet önderlerini model olarak alabilir mi? Fıkıh âlimlerimiz İmamı Azam, İmamı Şafii, İmamı Malik, İmamı Ahmed **İbni** Hambel, bizim önemli modellerimizdendir. Hadis imamlarımız, tasavvuf önderlerimiz, Müslüman ilim adamları hem bizim ve hem de bütün insanlığın örnek alınması gereken modellerdir.

Müslüman ilim adamları hem bizim ve hem de bütün insanlığın örnek alınması gereken modellerdir. Bu bakımdan bizim tarihimiz ve müktesebatımız yapacağımız eğitimlerde model olarak göstereceğimiz kahramanlarla doludur.

Bu bakımdan bizim tarihimiz ve müktesebatımız yapacağımız eğitimlerde model olarak göstereceğimiz kahramanlarla doludur. Akşemseddin, Ali Kuşçu, Battani, Beyruni, Bitruci, Cabir Bin Hayyan, Cahiz, Cezeri, Demiri, Ebul Fida, Ebul Vefa, Evliya Çelebi, Fatih Sultan Mehmet, Gıyasüddin Cemşid, Harizmi, Hasan Bin Musa, Hazini, Hazzerfen Ahmed Çelebi, **İbni** Avvam, **İbni** Battuta, **İbni** Baytar, **İbni** Haldun, **İbni** Heysem, **İbni** Macit, **İbni** Rüşd, **İbni** Sina, **İbni** Türk, **İbni**

Yunus, **İbni** Zühr, İbrahim Hakkı, **İdrisi**, İsmail Gelenbevi, Kadızade Kâtip Çelebi, Kazvini, Kemaleddin Farisi, Kerhi, Kindi, Lagari Hasan Çelebi, Mesudi, Mimar Sinan, Nasirüddin Tusi, Ömer Hayyam, Piri Reis, Razi, Uluğ Bey gibi **âlimler** nesillerimize sunacağımız modellerimizdendir. Bir yığın gönül ve irfan insanımız vardır. Isfahani, **İbni** Arabi, Maverdi, İmamı Gazali, İmamı

Bizim temel vasfımız kulluktur. Allah'ın kulları olarak O'nun gösterdiği İslam yolunda yürümektir. Batıl yollarda yürümek hem dünya hayatımız, hem de ahiret hayatımız bakımından bizi ancak Allah'ın azabına ve gazabına taşır.

Rabbani, Mevlana, Sadi **Şirazi** gibi **âlimlerimiz**, nesillerimize model olabilecek değerdedir. Batının hiçbir değeri bunların yerini tutamaz.

EĞİTİM GÖREVİMİZ

Bizim temel vasfımız kulluktur. Allah'ın kulları olarak O'nun gösterdiği İslam yolunda yürümektir. Batıl yollarda yürümek hem dünya hayatımız, hem de ahiret hayatımız bakımından bizi ancak Allah'ın azabına ve gazabına taşır. Şeytanın ve dostlarının arkasına takılmak, yollarını takip etmek, milletlerine dâhil olmak zararlı bir tercihtir. Materyalist eğitimi, İslam'ca eğitimin yerine koymak da karlı değil, zararlıdır. Hem bu dünyada zararlıdır, hem de ahiret âleminde zararlıdır. Muhtevası İslam olmayan eğitim bizim razı olacağımız bir eğitim olamaz. Hesap günü. Böyle bir gün vardır. Bu güne inanan bir toplum nasıl olurda, muhtevası **İslam olmayan materyalist bir eğitimi** kabul eder ve yürütür? Kötülükler için tasalanmış bir materyalist eğitim, bizim Milli Eğitimimiz olamaz. Faydalı bir eğitim için İslam şarttır.

Ülkemizin sağlam hücresi olan Milli Görüş yıllarca bu ülkede eğitimin millileşmesi için yoğun bir mücadele vermiştir ve vermeye devam etmektedir. Kul olarak görevimiz bu mücadeleye taraf ve destek olmaktır. Eğitim işi, İslam ümmetinin tamamını ilgilendiren önemli bir konudur.

Selam hidayete tabi olanlara...

Akıllı Kolej

MAMAK, SİNCAN, KEÇİÖREN ve
ÜMİTKÖY'de YENİ
ŞUBELERİMİZ AÇILIYOR

TÜRKİYE'DE
İLK DEFA

GELECEĞİN
PRESTİJLİ
MESLEKLERİ

Teknoloji ve İnovasyon Liseleri

BİZDE EĞİTİM

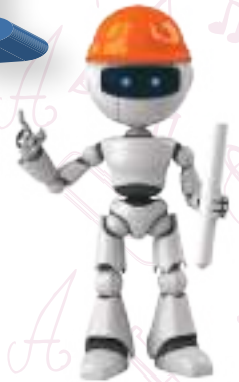
Ayda 250 TL

2030 Yılına Kadar İstihdam Avantajı

Zorunlu Yurt Dışı Staj İmkânı

3D Mesleki Eğitim

Avrupa Dil Pasaportu

ANAOKULUNDAN ÜNİVERSİTEYE KADAR TÜRKİYE'de 32 ŞUBE

444 31 25 | www.akillikolej.com

Size Özel Müşteri Temsilcileri: 0 (546) 440 31 25 - 0 (505) 160 46 43

AkıllıEgitim

akilli_egitim

Küçük yaşlarda Kur'ân-ı Kerîm'i ezberleyen İmam, Küfe ve Basra'nın önemli âlimlerinden kıraat, Arapça, edebiyat, hadîs ve fıkıh gibi çeşitli dersler alarak, pek çok talebe yetiştirmiş, özellikle akaid ve fıkıh ilminde bir otorite haline gelmiş, dönemindeki inkarcı ve bidatçı akımlarla mücadele ederek Hakk ve hakikatin en önemli temsilcisi olmuştur.

O, İlimde, fıkıhta, hadiste, takvada, doğrulukta, zühhte ve tasavvufta tam teşekküllü bir okul gibidir.

İMAM-I AZAM EBU HANİFE

Abdullah İKİNCİ / Eğitimci- Uzman Tarihçi

“Hamd, âlimlerin mertebelerini yükselten, kıymetlerini artıran, onlara şeref veren, cecal sahibi Allah Teala’ya (cc) aittir. O (c.c.) derecelerini yükselttiği âlimler hakkında şöyle buyurmaktadır: “Allah’tan kulları içinde ancak âlimler (gereği gibi) korkarlar.”¹, Haberinizi olsun Allah’ın dostları olanların üzerine ne korku vardır; ne de onlar mahzun olurlar.”²

Salât ve selam, Allah’ın bütün âlemlere rahmeti gereği müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdiği, hidayet ışığını her tarafa kandil gibi saçan, Rabbani hidayet güneşi, sevgilimiz, efendimiz, önderimiz Resulullah sallallahu aleyhi ve selem üzerine olsun. Yine O’nun temiz, pak, iffetli, samimi ailesine, O’na bağlı olan sadık, hürmetkâr arkadaşlarına ve hesap gününe kadar O’nun yolunda yürüyen, izini takip eden ümmetine selam olsun.

699 senesinde Küfe’de doğup, 767 senesinde Bağdat’ta şehit edilmiştir. “İmam-ı A’zam” lâkabıyla tanınan Ebû Hanife Hazretleri’nin asıl adı Numan b. Sabit’tir. Dedesinin adı bir rivayette Numan b. Merzûbân diğerinde ise Zûtâ b. Mâh’tır. Müslümanlar Horasan’ı fethedince bölgenin ile-

ri gelenleri arasında sayılan Ebû Hanife hazretlerinin dedesi de esir alınmış, İslamiyet’i kabul edince serbest kalıp Küfe’ye yerleşmiştir. İmam-ı Azam Ebû Hanife hem dedesi hem de babası Hz. Ali ile görüşmüş, babası Sâbit, küçük yaşlarda Hz. Ali’den hayırlı bir nesil için bereket duası almıştır.³ Bizzat Peygamber Efendimizi (sas) gören kişilerden çok sayıda hadis öğrenmiştir. İmam-ı Azam, cömert, zengin, erdemli ve Müslüman bir ailenin içinde büyüyüp, yetişmiştir. Babası tekstil işiyle uğraşmıştır. Kendisi de ilim öğrenmeye başlamadan önce kumaş ticaretiyle uğraşmış, ilim hayatına atılınca da ticaret işini ortakları aracılığıyla sürdürmüştür. İlimle uğraşmaya ise 22 yaşında başlar.

Çok Yönlü Alim, Ebu Hanife

Ebû Hanife’ye dönemindeki âlimler arasında önemli bir konuma sahip olması, yeni bir çıkış açması, pek çok âlimin, onun yolunu benimsemesi gibi çeşitli sebeplerle “İmam-ı A’zam” lâkabı verilmiştir. Aynı zamanda Irak halkının “hanife” adını verdiği yazı malzemesini sürekli yanında taşıdığından veya sözlükte haktan ve doğru yoldan ayrılmayan mânâsındaki “hanîf” kelimesinin uygunluğundan dolayı kendisine “Ebû Hanife” denilmiştir.

Ebu Hanife, İslam tarihinde yetişen çok yönlü

alimlerin başında geliyor. İslam alimleri, devrinde ne eksikse, islami konularda neye ihtiyaç varsa o konuda daha çok çalışmış ve o alanda ileri geçerek halka önder olmuşlardır. İmâm-ı A'zâm (r.a.) zamanında bazı itikadi sorunlar olduğundan "Akaid"le ve "Kelam"la ilgilenmiş, İlmihal kitaplarımızda "iman esasları" şeklinde sistemli hâle getirilen konulardan da anlaşıldığına göre İmâm-ı Azam Hazretleri itikadî görüşleriyle günümüze de ışık tutan önemli kelâm âlimlerinden biridir. Ebû Hanife, akaide dâir yazdığı risaleleriyle Ehl-i Sünnet itikadının temellerini oluşturan en önemli âlimlerimizden biridir.

Döneminde "Fıkıh" bilgisi unutulduğundan ve oluşan sorunlara cevap bulunamadığından dolayı da büyük çoğunlukla da "Fıkıh" üzerinde durmuştur. Daha çok fikhî yönüyle şöhret bulan Ebû Hanife Hazretleri'nin o dönemde "Fıkıh-ı Ekber" olarak da bilinen kitabıyla "kelâm" ilminin de ilk kurucularından olduğu görülmektedir. Fıkhu'l-Ekber, Fıkhu'l-Ebsat, el-Müsned kendisine atfedilen önemli eserler arasında yer alır. Ebu Hanife'nin fıkıhı "Kişinin lehinde ve aleyhinde olan şeyleri bilmesidir." şeklinde tarif etmiştir.

Eğitim Anlayışı ve Eğitim Uygulamaları

İmâm-ı Azam, az ve öz konuşan, vakar ve tefekkür sahibi bir insandı. Dünya sevgisinden uzak ve ahirete özlem duyan, çok zeki, yüksek ilim sahibi bir müctehid bir âlimdi. Ebu Hanife'nin oluşturduğu esaslar, talebelerine verdiği derslerle fetva istemeye gelen halka verdiği cevaplardan teşekkül etmiştir. Derslerinde öncelikle bir mesele ortaya atılır, talebeleri sırayla görüş bildirir ve son olarak İmâm-ı Azam İslami tekniklerle karara ulaştırılmasını sağlar ve kararı yazdırırdı. Herhangi bir fıkıh meselesinin işlenmesinde öncelikle Kuran-ı Kerim'e başvurur; daha sonra Hadis-i Şeriflere bakardı. Eğer konuyla ilgili Kuran'da ve sünnette delil bulunmazsa İcma-i Ümmet (Ashab-ı Kiram'ın bir mesele hakkındaki sözbirliği)'ne bakardı. Mesele bu şekilde de çözüme kavuşmazsa kıyas yöntemine başvururdu.

İmâm-ı Azam'ın okulu adeta bir istişare ve ilim talebeleri arasında diyalog merkeziydi. İlim ve irfan yolunda, ihlâs ve takvâ ile yürüyen; Cenâb-ı Hak'ın kâinâta, insana ve Kur'ân'a koyduğu sır ve hikmetleri okuyabilen; ilmiyle âmil, irfân ile kâmil nice âlim ve ârifler yetiştirdi. Hem yaşadı ve hem de İslam'ın özünü yaşatmaya çalıştı. İmâm-ı Azam küçük yaşta babasını kaybetmiş ve annesi de Cafer-i Sadık'la evlenmiştir. Bu da İmâm-ı Azam için büyük devlet olmuş. İlk dini bilgilerini

ehlibeyt devrinin en alim, en muttaki ve en iyi hocasından almıştır. Hocası Hammad b. Ebi Süleyman'ı hatırlamadan geçemeyiz. Çünkü Ebu Hanife ilmini ve terbiyesini ondan almıştır. Bu yüzden ona karşı hizmet ve saygıda kusur etmedi. Hatta Hammad'a olan saygısından ötürü ayaklarını evine doğru uzatmazdı. Hocasının ölümünün ardından ilim meclisini o devam ettirmiştir. 7 Sahabi efendilerden ve 70 civarında tabiun alimlerinden ders almıştır. Yetiştirdiği öğrencilerin sayısının birkaç bini bulduğu, bunlardan kırkının içtihad edecek dereceye ulaştığı rivayet edilir. İmâm Ebu Yusuf, İmâm Muhammed b. El-Hasen eş-Şeybânî, İmâm Züfer gibi çok kıymetli âlimler yetiştirmiştir.

Ebu Hanife, hocalarını minnetle anar, onlar için dua eder, saygıda kusur etmezdi. Kendisi "Ben hocam Hammad öldüğünden beri, kıldığım her namazın ardından annem, babam ile birlikte, hep kendisine dua eder, Yüce Allah'tan onu bağışlamasını dilerim. Aslında ben sadece bana ilim öğretenlere değil, kendisine ilim öğrettiklerime de dua eder, mağfiret dilerim." demiştir. Yine O, hocasına olan saygısını şöyle ifade eder; "Hocamın eviyle benim evim arasında yedi sokak olmasına rağmen üstadım Hammad b. Ebi Süleyman'ın evine doğru ayağımı hiç uzatmadım."

Tasavvufu da Alakası Vardı

Tasavvuf hususunda pek konuşmadı. Yoksa Ebû Hanife (r.a.) nübüvvet ve vilâyet yollarının kendisinde toplandığı, Ca'fer-i Sâdık (k.s.) Hazretleri'nin huzurunda iki sene bulunup öyle feyiz, nûr ve ilâhi varidata kavuşmuştur ki, bu büyük istifâdesini, "O iki sene olmasaydı Nu'mân helak olurdu." sözü ile anlatabildiler. Silsile-i Âliye'nin en büyük halkasından olan Ca'fer-i Sâdık (k.s.)'dan tasavvufu alıp, evliyalığın en son makamına kavuşmuştur, diyebiliriz.

Zahirî ve bâtinî ilimlerde Peygamber (s.a.v.) Efendimizin vârisi olmuş olur. O hâlde her iki ilimde de kemâlde idi.

Kuşeyri, risalesinin takva bahsinde şunları söyler: "Ebu Hanife alacaklısının ağacının gölgesinde oturmaz ve şöyle derdi: 'Her verilen borç beraberrinde bir menfaat getiriyorsa o faizdir.'⁴

Hasan b. İsmail b. Mücalit babasından şunları rivayet etmektedir: "Bir gün Harun Reşid'in yanında oturuyordum ki o esnada yanıma Kadı Ebu Yusuf girdi. Harun ona dedi ki: 'Ebu Hanife'nin özelliklerinden bize bahset.' Ebu Yusuf: 'Allah'a yemin olsun ki haramlardan kaçınmada çok

titizdi. Dünyaya önem veren insanlarla oturup kalkmazdı. Çoğu zaman susmayı tercih ederdi. Devamlı tefekkür ederdi. Ağzından malayani laflar çıkmaz, boş konuşmazdı. Soru sorulduğunda cevabı biliyorsa o anda verirdi. Ey Müminlerin Emiri! Ben onu hep kendini ve dinini koruyan, insanlar yerine kendi nefsinin tezkiyesiyle meşgul olan biri olarak bildim. Herkes hakkında hayırdan başka bir şey konuşmazdı.’ Harun Reşid: ‘Bu salihlerin ahlakıdır.’ diye karşılık verdi.”⁵

İdareciliği İstemedi

Döneminde gerek Emevileri Ehl-i Beyt’e saygı göstermemeleri nedeniyle, gerekse bidatlerle uğraşmaları sebebiyle Abbasi yönetimini ilim meclislerinde eleştirmiştir. Sırf bu yüzden onu etkisine almak isteyen bazı halife ve hükümdarlar ona kadılık makamını teklif etmişlerdir.

Sınırsız mala kavuşabilmeye vesile olan makam ve mevki, defalarca kendisine sunulup teklif edildiği hâlde asla kabul etmemiştir. Hattâ herkesin can attığı böyle makamı ve mevkileri kabul etmediğinden, eziyet ve tehdidin çekilemeyecek neticelerine karşı sabır ve sebat göstermiştir. Şiddetli sıkıntı içinde bile duruşundan zerre sapmamıştır.

40 Yıl Yatsı Abdesti İle Sabah Namazı

Bir gün İmam-ı Azam, Bağdat’ta mahalle arasındadır. Bir sokakta yürürken, komşusu ile konuşan yaşlı bir kadının şu sözlerine şahit olur: “Bak, bak! Gecelerini ibadetle geçiren büyük âlim Ebu Hanife geçiyor!” Bu sözleri işiten İmam-ı Azam eve varır varmaz, kibleye dönüyor ve titreyen ellerini açıp Allah’a yalvarıyor: “Ya Rabbim! Sahip olmadığım bir faziletle anılmaktan sana sığınırım. Sadece gecenin yarısını ihya edebildiğim halde halk bütün geceyi ibadetle geçirdiğimi düşünüyor. Artık bütün gecelerimi ibadetle geçirmem için bana kuvvet ver.” diyor. O günden sonra 40 yıl yatsı namazının abdestiyle sabah namazına kadar tüm gecesini ibadetle geçirmiştir.

Devrin Yöneticilerine Uzak Yaşamıştır

İmam-ı Azam’ın çocukluk yıllarında İslam âleminde saltanat ve şatafat sahibi Emeviler hüküm sürmektedir. Emevilerde çok dönemde Yezid çizgisi devam etmiştir. Emeviler devrinin son yıllarında İmam-ı Azam, ilmiyle tanınmaya baş-

lamıştır. Sonradan Abbasiler döneminde de 18 yıl yaşamıştır. Fakat bu dönemler, aynı zamanda Müslümanların siyasi olarak bölündüğü çalkantılı bir dönemdir. Ayrıca İslam’a yeni girenlerin karşılaştıkları bazı yeni problemler İslam toplumunda tartışılmaya başlanmış ve birçok karşıt fikir ortaya çıkmıştır. Bu dönemde itikadi fırkalar çoğalmış, hadis uydurmaları başlamış, İslamla bağdaşmayacak fikirleri savunan bazı fırkalar-mezhepler ortaya çıkmıştır. Yine bu dönem Emevi hükümdarlarının Ehl-i Beyt’e zulmettiği bir dönemdir. Irak Valisi İbn-i Hübeyre böyle bir zatı kendi emellerinde kullanmak istemiştir. Bu amaçla ona “Küfe” kadılığını teklif eder. Fakat İmam-ı Azam bu teklifi kesinlikle kabul etmez. Bu yüzden defalarca Emevilerin-yönetenlerin zulmüne maruz kalmıştır. Benzer durum Abbasiler devrinde de gerçekleşmiştir. Nitekim Abbasiler döneminde Halife Mansur, İmam-ı Azam’a “kaza kadısı” makamını teklif etmiştir. Abbasi halifesi her şeyi emrine almasına rağmen, İmam-ı Azam’ın bu teklifi reddetmesine tahammül edememiştir.

İmam-ı Azam, sırf devlet zoru altında dinin emirlerine, yönetenlerin zaaf ve yanlışlarına sessiz kalmamak ve İslamın ruhuna aykırı kararlar vermemek için birçok teklifi reddetmiştir. Bundan dolayı da kendisine aylarca zindanlarda eziyet edilmiştir. Büyük âlim, “sapık ve bidatçilere kadı olmam” diyerek verilen görevleri kabul etmemiş, zindanda türlü işkenceler ve kamçılar altında 7 yıl süren sıkıntılar sonucunda ruhunu Hicri takvime göre 150/Miladi 750 yılında Allah’a teslim etmiştir. İslam âlimleri “Yüz elli senesinde dünyanın ziyneti gider.” Hadisi şerifinin o tarihte vefat eden İmam-ı Azam için söylenmiş olduğunu tasdik etmektedirler.

“Bilmiş ol ki amel ilme uyar. Az dahi olsa ilim ile amel, çok amel ile olan cehaletten daha faydalıdır. Bu şuna benzer: Çölde bir adamın yanında az miktar da azık bulunsa bile doğru yolu bilirse kurtulur, bu onun için, yanında çok azık bulunup da doğru yolu bilmeyen kim-seden daha hayırlıdır.” EBU HANİFE

1. Fatır/35, 28.
2. Yunus/10, 62.
3. Tehzibu’l-Esmai ve’l-Lugati, (2/217), Tebyidu’s-Sahife, 18.
4. er-Risaletu’l-Kuşeyriyye, 57, Tabakatu’s-Şa’rani, 53, el-Hayratu’l-Hisan, 60.
5. Menakibu’l-İmam Ebi Hanife, (16), el-Kevakibu’d-Durriyye, (1/313).

ANKARA
ÖZEL AZİZİYE
EĞİTİM KURUMLARI 1995

ANADOLU LİSESİ - AYYILDIZ ORTAOKULU - İLKOKULU - ANASINIFI

22 YILDIR BAŞARI VE KALİTENİN DEĞİŞMEYEN ADRESİ

- ☛ Karakter ve Kültür Eğitimi
- ☛ TEOG Sınavlarına Hazırlık Programı
- ☛ YGS - LYS Özel Hazırlık Programı
- ☛ Soru Çözüm ve Etüt Grupları
- ☛ Konu Tarama ve Deneme Sınavları
- ☛ Bireysel Öğrenci Takip Programı
- ☛ Sosyal-Kültürel-Sportif Kulüpler

Demetevler Mah. 360. Cad.
(8.Cad.) No:19
Yenimahalle / ANKARA

0312 335 33 57

www.azizielisesi.com

DÜŞMANIN SİLAHI TEKRARIN GÜCÜ

Mustafa AYDIN / Eğitimci

“Düşmanın silahı ile silahlan” sözünü bilmeyenimiz yoktur.

Düşmanın silahı nedir sorusuna doğru cevap verebilmek için ilk önce düşmanı, ardından silahını tanımak gerekir. Öyleyse işe düşmandan başlamalı.

Düşman kim? Bu soruya en iyi cevabı, şüphesiz onu yaratan Allah, kitabında vermiştir. Kur’an’da “Şeytan sizin apaçık düşmanınızdır.”¹ Buyrulmaktadır. Öyleyse insanoğlunun birinci düşmanı şeytandır.

Düşmanı bildikten sonra onun silahlarını tanımak gerekir ki o apaçık düşmana karşı durabilelim. Şeytanın silahları çeşitlidir, saymakla bitmez. Artık günümüzde şeytan kurumsal çalışıyor. Diğer

bir ifade ile kurum ve kuruluşları ile çalışmaktadır. Niçin? İnsanları hidayet yolundan (Hakk) alıkoymak, Cennete gitmelerini engellemek için. Nereden biliyoruz? Kur’an anlatıyor: “... Bana kıyamet gününe kadar süre ver, senin hidayet yolunun üzerine oturacağım kullarını hak üzere bula mayacaksın.”²

Düşmanın silahı nedir? Tekrarın gücü ile yaygaradır.

Şeytan yaygaralar koparmak suretiyle, insanları düşünmekten alıkoymakta, böylece cehenneme sürüklemektedir. Yaygara nedir? Şeytanın vesveseleri, yaygaradır.³ Yaygara Allah’ı unutturan her şeydir. Filmler, futbol, diziler, şarkı-türkü, eğlence, kumar vs. Görüldüğü üzere şeytan, bu işler için günümüzde milyonlarca insanı çalıştırıyor, istihdam ediyor. Kurum ve kuruluşlar ile işini yürütüyor. Tekrarın gücünü kullanıyor biz

insanları ikna ediyor, oyalıyor ve kandırıyor. Tekrarın gücü ile günaha daldırıyor.

Yaygara

Tele yaygara ile etki alanını genişleten şeytan global ifsat şebekeleri ile küresel felaketi hazırlamakta insanoğlu için. Önce çizgi yaygaralarla kollarına bıraktığımız yavrularımız büyüdükçe oyun, müzik ve dizi yaygaralara mahkûm bir şekilde sürdürür şeytanın yaygaralarına olan bağımlılığını.

Tekrarın gücü

Anlaşılması gereken, işin püf noktası burası: Yaygaranın etkisi tekrarın gücü ile etkili bir biçim alıyor. Şeytan yaptırmak istediklerini tekrarın gücünü kullanarak bize kabul ettiriyor, inandırıyor ve yaptırıyor. İşte bunun içindir ki televizyonlar, radyo, dergi ve gazeteler aynı şeyleri çeşitli biçimlerde gizli ve açık bir şekilde tekrar etmek suretiyle insanlara iğva, vesvese veriyor. Şeytana kanan, aldanan insan da sonuçlarını düşünmeden bunları yapıyor.

Bu arada dünya medya patronlarının Siyonistlerden oluşu bir tesadüf olmadığını belirtmezsek eksik kalmış olur. Müminlerin düşmanı, şeytan ile dost olan en azılı topluluk Siyonist Yahudilerdir.⁴

İşte bu tehlikeden korunmak için tehlikeyi fark etmeli, kendimizi şeytanın tekrar silahından korumalıyız. Peki, ama nasıl?

Düşmandan, düşmanın silahıyla silahlanarak korunabiliriz. Tekrarın gücünü şeytan ve insan şeytanlara karşı kullanarak. Şeytan kötülükleri tekrar ederek (ettirerek) bize nasıl yaptırıyorsa bizler de aynı şekilde aynı silahla şeytana karşı duracağız.

Şeytana karşı, şeytanın silahını nasıl kullanacağız?

Fert, cemaat ve sistem-düzen bazında düşmanın silahı ile hareket ederek. Ancak böyle yaparsak başarılı oluruz. Bize karşı yaptırmak istediği kö-

tülüklerin karşılığı olan iyilikleri yaparak ve/veya daha sık tekrarlayarak başarılı olabiliriz. Şeytan bize bir kötülük yaptırmak istedi mi hemen formülü işletiyoruz; mukabil iyi, güzel, doğru, faydalı ve adil olan ne varsa onu ve/veya onları yapıyor, yapmaya devam ediyoruz. Böylece şeytan tekrarın gücü silahı ile vurulmuş oluyor.

Haydin şeytan taşlamaya...

Bu yöntemi nasıl anlıyor ve nereden öğreniyoruz? Yaratıcımız olan, şeytanı da yaratan Allah'ın bizlere öğretmesi ile, namazı emretmesi ile anlıyoruz. Allah'ın bizlere günde 40 defa namazlarda Fatiha suresini tekrar ettirmesinden biliyoruz. Biz namazda günde 40 defa ne diyoruz? "Ancak sana ibadet eder, ancak senden yardım dileriz. Bize doğru yolu göster. Kendilerine nimet ve ikramda bulunduğun kimselerin (Peygamberlerin) yolunu, gazaba uğramışların (Yahudilerin) ve sapmışların (Hıristiyanların) yolunu değil."⁵

Uymamız gereken esasları bizlere Allah (cc) günde 40 defa hatırlatıyor ki tekrarın gücü ile şeytanın silahını tesirsiz hale getirelim.

Haydi şeytan taşlamaya...

1. Yasin Suresi 36. Ayet
2. Araf Suresi 14, 15, 16. Ayet
3. İsrâ suresi 64. Ayet.
4. Maide Suresi 82. Ayet
5. Fatiha Suresi 5, 6, 7. Ayet.

ÖĞRETMENDE DEĞER EREZYONU

Habib KARAÇORLU / Eğitimci

Bir eğitimci olarak bir başka dikkatle dinliyor ve izliyoruz konuşulanları ve olup bitenleri. Geçenlerde bir televizyon kanalının haberlerini izlerken eğitimle ilgili yetkili bir zatın sözlerine takılıp kalıyorum.” Dünyadaki bütün eğitimcilerin halini ‘Düşünen Adam’ heykeline benzetmek doğru olur. Hayatın bütün alanları ‘Dijital Devrim’in etkisiyle adeta mutasyona uğradı. Bilgi kaynakları arttı, bilgi sahasında okulun, kitabın ve öğretmenlerin biricikliği sona erdi.” Aynen şunu söylemek istiyor sayın yetkilimiz; dünyada iletişim araçları çok hızlı geliyor, bilgiye ulaşmak çok kolay oldu, artık eğitim çevreleri bu gelişmeler karşısında bocalamaya başladı, okul, öğretmen ve kitabın alternatifi olan kitle iletişim araçları karşısında ne yapacaklarını bilmiyorlar. Demek ki radyo, televizyon, bilgisayar, internet ve cep telefonları vb. birer eğitimci imiş de bizim haberimiz yokmuş. Bütün bu araçların amaçları dışında gereksiz bir şekilde kullanılarak amaca dönüştüğü ülkemizde geline son nokta işte bu!

Ülkemizdeki eğitim sistemini ve sonuçlarını incelediğimizde öğretmeni, öğrencisi, yöneticisi ve velisi ile gayri memnunnardan oluşan bir yapıya rastlıyoruz. Sürekli sistem değiştiren, çok kısa dönemler içerisinde bakan öğüten, uzman ve danışmanlarının karmaşık işlerin içinde boğulduğu, ruhsuz, hedefsiz ve gagesiz bir yapının geleceği nokta bundan başka ne olabilirdi ki?

Dış görünüşü akıllı binalar ama akıllı beton yığınları. Yeni yapıda aday öğretmen çalışması da olsa ruh kazandırmak için içini doldurmamız gerekmektedir.

Öğrenciyi kucaklamaktan, ona gerekli hizmeti vermekten uzak ruhsuz ve çok soğuk beton yığınlarından ibaret okullar yapmaktayız. Dış görünüşü akıllı binalar ama akıllı beton yığınları. Yeni yapıda aday öğretmen çalışması da olsa ruh kazandırmak için içini doldurmamız gerekmektedir. Anlatacağı konuyla ilgili gerekli bilgi donanım tartışılan, yeterli pedagojik eğitimi alamayıp

öğretme sanatına uzak kalan, ücret konusunda gözü doyurulmadığından ek işlerle uğraşan ve hepsinden önemlisi meslek de hedefi belli olmayıp sürekli yerinde sayan öğretmenin de ne yazık ki eski değeri kalmamıştır. Böylece, önceleri öğretmenden akıl alanlar şimdi öğretmene akıl vermeye başlamışlardır.

Yıllar önce bir gazete tarafından promosyon olarak verilen ünlü bir ansiklopediyi gazetenin sürekli fiyatına zam yapmasından dolayı protesto ederek yarıda bırakmışım. Şükürler olsun, birkaç yıl önce önünden geçtiğim bir apartmanın önüne tamamı bırakılan bu ansiklopedinin sahiplerinden nedenini öğrendikten sonra eksik kalan ciltlerini tamamlama imkanına kavuştum. Aynı şekilde şu anda kitaplığımıdaki bir çok temel eser, sahiplerinin onları kapı dışarı etmeleri nedeniyle çöpe gitmekten veya yakılmaktan kurtulmuş oldular. Kitapları, hele hele temel kaynakları bu kadar değersizleştiren malumunuz olduğu gibi insanları okumaktan uzaklaştıran önceleri televizyon yayınları iken, günümüzde bilgisayar ve internettir. Arama motorlarına sıkışıp kaldık.

70'li ve 80'li yıllarda ülkemiz insanının hayatına hızlı bir şekilde giren televizyon, her ne kadar toplum üzerinde bir etki alanı oluşturmuş, onları okumaktan uzaklaştırarak seyirci haline getirmiş olsa da internet kadar etkili olamamıştı. İletişim araçlarıyla toplum üzerinde mühendislik yaparak, istedikleri yanlış yola sürüklemek isteyen küresel emperyalist güçler, her kesin ve her kesimin internete kolayca ulaşabilmesi için, onu cep telefonuna taşıdılar. İnternet bilgiye ve habere kolay ve rahatça ulaşılabilen bir araç olduğundan toplumsal etki itibarı ile birinci sıraya yerleşmiş oldu. Her hangi bir konuda bilgi mi arıyorsunuz? "Google Amca" ya sormanız yeterli. O her şeyin en doğrusunu, en kapsamlısını her kesten iyi bilir. Oradaki bilgilerin ne derecede sağlıklı ve tamam olduğunu da zaten kimse araştırmaz.

Kitabın, dolayısıyla okumanın terk edildiği ve de sonuç olarak düşünmenin unutulduğu bir toplumda cehaletin artması kaçınılmaz bir sonuçtur. Okullar, sadece insanlara ileride iş bulabilmeleri

için diploma veren, uzun yıllar onları gelecekle-ri konusunda oyalayarak teselli veren ve de zorunlu olarak devam edilmeleri için varlığını sürdüren birer kuruluş haline nasıl getirildi? Oysa eğitim-öğretim birbirinin ayrılmaz birer parçası iken, birbirinden nasıl kopartıldı? Öğretmenlik eğitimin ana unsuru olması gerekirken nasıl oldu da sadece bir meslek haline getirildi? Yukarıda belirttiğimiz güçler böyle arzuladılar, bu şekilde planladılar ve bir güzel de uygulamaya koydular. Evet, yetkilimiz doğru söylüyor, artık eğitim tüm dünyanın sorunu haline gelmiştir. Emperyalist küresel güçler, bugün ellerindeki kitle iletişim araçlarıyla tüm insanlığı köleleştirme planlarını mükemmelen uygulamaktadırlar. İşin vahameti belki yıllar sonra anlaşılacaktır. Zihinler ve ruhlar teslim alınmaktadır. Ne yazık ki bugün çeşitli projelerle okullarımıza giren akıllı tahta, tablet ve internet, amacına uygun kullanılması bir tarafa, çoğunlukla eğitim-öğretime destek yerine köstek olmaktadır.

Eğitime hükmedenler insanlara hükmederler. O halde tüm İslam alemi bu sorununu aceleyle ve topyekun çözmelidir. Çözemediği süre içerisinde kendisi çözülecektir.

Sonuç olarak şunu bir kez daha ifade edelim. Eğitime hükmedenler insanlara hükmederler. O halde tüm İslam alemi bu sorununu aceleyle ve topyekun çözmelidir. Çözemediği süre içerisinde kendisi çözülecektir. Terör ve yoksullukla mücadele eden Müslüman ülkeler öncelikle eğitim sistemlerine ve hedeflerine el atarak radikal dönüşümler yapmalıdır. Yaradıcımız, Alemlerin Rabbi Mevla'mız, ilk yarattığı babamız Adem (A.S.)'a öğretmenlik yapmadı mı, böylece onu meleklerin önüne geçirmede mi? Evet. O'nun Elçisi (S.A.V.): "Allah beni zorlaştırmacı, sıkıntı verici, yanıltıcı ve şaşırtıcı olarak göndermedi. Lakin beni muallim (öğretici, eğitici) ve kolaylaştırıcı olarak gönderdi" (Müslim, Talâk 29) buyurmuştu. O halde takip edilecek ana yol bellidir: Kitap ve sünnet. Bu ikisini merkeze koyarak insanı, hayatı ve kainatı yeniden tarif etmeliyiz. Başka söze de gerek yok.

BİR GAYRİ MÜSLİM'İN GÖZÜNDEN İZLANDA'DA RAMAZAN

MANEVİ VE SOSYAL BİR SÜREÇ

Kristján Þór Sigurðsson / Tercüme: İbrahim PÜR

Ramazanın Manası

Mübarek Ramazan ayı İslami ay takviminde dokuzuncu aydır. Yeni ayın hilal biçimi itibarlı gözlemciler tarafından görüldüğünde başlar ve aynı şekilde bir sonraki yeni hilal görüldüğünde biter. İslami olarak bunun önemi Cebrail'in (Arapça Cibril) İslam peygamberi Muhammed'e Allah'ın ayetlerini getirdiği için Kur'an-ı Kerim'in nazil olduğu ay olmasından kaynaklanır. Kur'an'ın 96. Suresi olan Alak suresinin 1 – 5. Ayetleri vahyin başlangıcı olarak kabul edilmektedir.

(1) Yaratan Rabbinin adıyla oku! (2) O, insanı bir alekadan (embriyodan) yarattı. (3) Oku! Rabbin sonsuz kerem sahibidir. (4) O Rab ki kalemle yazmayı öğretti. (5) İnsana bilmediği şeyleri öğretti.

Arapça'da Kur'an kelimesi "okuma" anlamına gelmektedir ve Peygamberin okuma yazma bilmesine ve bu yüzden de Kur'an'ı kendisinin yazmış olması ihtimalinin bulunmamasına ve bu kitabın doğrudan Allah lafzı olduğuna önemli bir vurgu

bulunmaktadır. Bakara Suresinin bazı ayetlerinde Ramazan ayı ve bu ayda yapılması gerekenlerle ilgili bir takım emirler verilmiştir.

(Ey iman edenler! Oruç, sizden öncekilerin üzerine yazıldığı (farz kılındığı) gibi sizin üzerinize de yazıldı (farz kılındı). Umulur ki ... (Bakara, 183- 186).

Bu birkaç ayette Ramazan'ın en önemli yönlerinden bazıları özetlenmiştir; vahiy, oruç ve ibadet. Ramazan'ın ibadetlerdeki artış açısından önemli bir yeri vardır. Zorunlu olmamasına rağmen Müslümanlar teravih namazına teşvik edilirler. Kur'an-ı Kerim'in bu ayda inmiş olması nedeniyle, 30 eşit cüze bölünmüş olan Kur'an'ın her bir cüzü bir günde okunmak suretiyle 30 günlük Ramazan ayında okuma işi tamamlanır.

Ramazın orucu sağlıklı bir kişinin sabah gün aydınlanmaya başlamasından gece günün kararmasına kadar yeme, içme ve cinsel ihtiyaçlarından uzak durması demektir. Ramazan orucunun hem maddi, hem de manevi yönü bulunmaktadır. Fiziksel olarak, insanın bedensel ihtiyaçları ve arzuları konusundaki farkındalığını arttırması ve

bu süreçte bunları disiplin altına alması gerektiği varsayılır. Aynı zamanda fakir ve aç insanların durumlarında empati kurma imkanı verir. Susuz ve yemeksiz kalmanın ne demek olduğunu hissederek. Oruç vücudun toksik atıklardan kurtulması için de önemlidir. Bu nedenle fiziksel olarak neyin gerekli olduğu, neyin gereksiz olduğunun farkında olma odak noktası haline gelmektedir.

Üç Kavram

Ramazanın manevi yönü Müslümanlar için daha da önemlidir. İnanca göre bu ayda Cennetin kapıları açılır ve Cehennem kapıları kapatılır ve bütün şeytanlar bağlanır. Bunun da anlamı insanların Allaha ibadet yoluyla daha fazla yaklaşmasına imkan sağlamasıdır. Ancak gayretlerin de iyi niyetle yapılması gerekmektedir. Bu manevi çabanın anlama kişinin kendini fethetmek için mücadele etmesi ve daha iyi bir insan olması için gayret etmesi anlamına gelen Cihat terimiyle ifade edilmiştir. Ramazanın manevi yönünü düşündüğümüzde, üç şey aklımıza gelmektedir: iman, İslam ve takva. Sonuncusu Ramazan manevi cihadının merkezini teşkil etmektedir.

İslam kelimesi Arapça s-l-m kökünden gelmektedir ve “emniyette olmak, bütün, entegre” anlamına gelmektedir. Selam (huzur, barış) kelimesi de aynı kökten gelmektedir. Diğer taraftan iman daha öznel bir kelimedir ve insanın kendin-di inancı anlamına gelmekte, oysa İslam nesnel, objektif bir terim olup imanın nesnelleştirilmesi demektir. İslam inancın (kanaatin) gerçekleştirilmesi ve uygulama biçimi olarak algılanmaktadır. Bu anlamda İslam ister bireysel manevi bir proje olarak görülsün isterse siyasi olarak, bir teşkilat oluşturma olarak görülsün (inançlılar topluluğu olan Ümmetin İslami kanaati) imanın somutlaştırılmasıdır. Ramazanla (dolayısıyla İslam ile) ilgili bir başka önemli ve merkezi etik kavram da takva (koruma, muhafaza etme) dir. Genel olarak “Allah’tan korkma, sakınma” anlamına gelmektedir. Bu üç kavramın temel anlamları karşılaştırıldığında, güçlü bir anlamsal ilişki görülebilir: “huzur”, barış” ve “koruma” ortak kökene sahiptir. Takva kelimesi de hem niyet, hem de eylem olarak dürüstlük anlamında kullanılmaktadır. Bu nedenle diğer kavramlarla ortak bir noktası bulunmaktadır. Kur’an’da inanlara sık, sık Ahiret Günü hatırlatılır ve insanlara yaşadıkları günün son günü olabileceği uyarısında bulunulur. Bu nedenle takvanın dürüstlük ve doğru yoldan sapmayı önleyen bir unsur olarak önemi zikredilmektedir. Bu yüzden takvanın özünde manevi ilerleme için gerekli olan ahlaki enerji ve güç bulunmaktadır.

Yukarıda tartışılan bu temel etik kavramlar Ramazan ayında İzlanda’da Müslümanların takip ettikleri etnografyayı daha iyi anlamak için sunulmuştur. Ben Müslüman bir bilim adamı değilim, teolog da değilim. Özellikle Ramazan ayında Müslümanların dini uygulamaları açısından bu kavramların altını çizmek amacıyla, İslami teolojinin karmaşık gibi görünen bu terimleri gün yüzüne çıkarmak niyetiyle böyle bir yazıyı kaleme aldım.

Ramazın Uygulamaları

Bu yıl, 2012, Ramazan ayı 20 Temmuz ile 19 Ağustos tarihleri arasındaydı. Bu süre zarfında İzlanda, Reykjavik’teki iki camide alan çalışması yaptım ve birkaç Müslüman ile mülakat yapma imkanı da buldum. Tüm Ramazan boyunca ben de oruç tuttum ve namaz kıldım ve diğer dini faaliyetlere katıldım. Suriye asıllı bir arkadaşım bana nasıl abdest alınacağını ve nasıl namaz kılınacağını öğretti. Her iki cami cemaati tarafından Müslüman olmadığım bilinmesine rağmen her iki camide de çok iyi karşılandım. Vaktimi eşit olarak iki camiye bölmeye karar verdim. Bir hafta bir camideydim, bir hafta diğerinde. Değişik nedenlerle her iki cami cemaati arasında bir takım nedenlerden dolayı (muhtemelen siyasi) gerilim bulunmaktaydı ancak kendimi bu tartışmaların dışında tuttuğumu deklare ettim ve herkes de benim iki haftalık ziyaretimi kabul etti.

Müslüman ibadeti fiziksel olarak bir rutin gerektirmektedir. Büyük bir topluluk saf halinde durmaktalar ve bir uyum içinde aynı hareketleri yapmaktadırlar. Her ne kadar her birey kendi ibadetine odaklansa da birlikte yapılan bu hareketlerdeki uyum gerçekten etkileyici görünmekteydi. Ben kısa sürede temel vücut hareketlerini kavradım. Ancak bazen bunları kaçıırıyordum ve bir gayr-i Müslim acemi olarak bunlar hoş görünüyordu.

Bu ritüelleri her gün, genellikle de her gece yaptığım için, sürekli bir arada bulunduğum arkadaşlarımdan duygusallığın bana dokunuyordu, bir taraftan da bu insanların manevi samimiyetlerinin farkına varıyordum (aynı zamanda saflarda fiziksel olarak birbirine dokunma da bu samimiyeti arttırıyordu). Bu bana bu kişilerin dinlerinin kendileri için ne kadar değerli olduğu fikrini de veriyordu. Bu tarzda ibadetlere katılmam onlarla İslam ve Müslüman olma konusunda değişik konulardaki tartışmalara katılmama vesile oluyordu. Aynı zamanda benim Müslüman olmamama rağmen bu dostlarla olumlu bağlar kurmama neden oluyordu.

Dört haftalık oruç ve her akşam birlikte açtığımız iftarlar esnasında, sosyal ve manevi bağlar daha da güçlenmekte ve cemaat ruhu daha da derinleşmekteydi. Aslında şaşırtıcı olan bu sürecin aynı anda tüm insanlığın üçte biri tarafından aynı anda, ortak amaç ve hedeflerle yapılıyor olması ve bu yüzden de uluslar üstü Müslüman inancına sahip olan ümmetin bu ayda güçlü bir şekilde enerjik olmasıydı. Gayr-i Müslim birisi olan bana göre bu üniter duyguyu tecrübe etmek sadece eğitici değil aynı zamanda oldukça pozitif sonuçlar doğurmuştu.

Müslümanlar Ramazanı nasıl yaşıyor ve anlıyor

Ramazan ayı Müslümanlara Allah'a daha yakın olma fırsatı verdiği için onu Allah'ın bir lütfu olarak görülmektedir. Ramazan boyunca inananlar düşünsel ve bedensel olarak daha iyi bir şuurlanma aynı zamanda öyle ya da böyle acı çekenlerin ihtiyaçlarının farkına varma imkanı elde etmektedirler. Bu ayın önemli özelliklerinden birisi de niyette samimiyet, dürüstlük ve birliğin öne çıkmasıdır. Bunun bir örneği de İslam'ın beş sütunundan birisi olan zorunlu olarak maldan fedakarlık yapma anlamına gelen zekattır. Zekat verenin fakirlere verdiği yardım niyetinde samimi olması gerekmektedir, çünkü Allah onun samimiyetsizliğini bilecektir. Çoğu Müslüman duanın kabul edilmesi için açık kalpli olmanın ve düşüncesinde de temiz olması gerektiğinin gereğini ifade etmektedir.

Bazı genç Müslümanlar Ramazanı bilgisayarı yeniden başlatmak olarak görmekte, Ramazanın yakıcı bir ateş gibi eskiyi, faydasız olanı yaktığını ve yeni bir başlangıç fırsatı verdiğini düşünmektedirler. Herkes Ramazanın bir yenilenme, yeniden doğuş ve hayata yeni bir bakış olduğuna inanmaktadır. Çoğu Müslüman İslam'ın sadece normlar ve yazılardan ibaret olmadığını, bilakis bir eylem ve hayata uygulama biçimi olduğunu, kalbin bu işe dahil olmadığında ibadetin de bir işe yaramayacağını söylemektedirler. Genel olarak 17 ile 20 saat oruç tutmak zor olsa da, çoğu Müslüman bunun sağlıklı, fiziki ve manevi olarak faydalı olduğunu ifade etmekte ve şahsen ben de bunun o kadar zor olmadığını gördüm. Sadece oruca başlamadan önce çok fazla su içmek ve kandaki şeker düzeyini ayarlamak için normalden daha fazla şeker yemek zorundaydım.

Reykjavik'teki iki cemaat farklı fıkhi hükümlere göre hareket ettikleri için sahur ve iftar vakitleri değişiyordu. Bu nedenle bir hafta az saat, bir hafta fazla saat oruç tutuyordum. Oruç süresi 17 saat ile 20 saat arasında değişiyordu. Ay ilerledikçe güneşin daha yatay hareket etmesinden dolayı günler birazcık kısalıyordu. Bu şekilde orucumu iki alternatifli yürütürken, aslında iki yaklaşım arasında çok da fark olmadığını, oruç tutmanın genellikle zihinsel bir güç, irade ve disiplin meselesi olduğunu anladım. Ancak bu örnek şunu göstermektedir ki, İslam ve Müslümanlar tek parça, monolitik, basit bir topluluk değil, bilakis birçok konuda farklı görüşleri olan, farklı sosyal, kültürel ve etnik geçmişleri olan topluluklardan oluşmaktadır.

Sonuç

Bu makalede, 2012 yılının Ramazan ayında İzlanda'daki Müslümanlar arasındaki dini uygulamalar sürecini anlattım. İslami dini uygulamalara temel oluşturan teorik ve teolojik kavramları tanıttım ve kendi tecrübenin yanı sıra muhataplarımın tecrübelerini de kullandım. Bu ay, İslam takviminde en önemli aydır ve burada İslam dininin en temel yönleri öne çıkar. Müslümanların bu ay boyunca olumlu, kişisel ve sosyal maneviyatlarını ve toplumsal duygularını geliştirmek için nasıl mücadele ettiklerini, nasıl cihat ettiklerini göstermeye çalıştım. Bu çok soylu bir proje oldu ancak Reykjavik'te farklı ibadet zamanları konusundaki örneğin de gösterdiği gibi, ideolojiler ve uygulamalar bazen birbirinin içine geçmiş olabilir.

Kaynaklar

- Asad, M. (2003). *The message of the Qur'an*. Washington: The Book Foundation.
- Bourdieu, P. (1977). *Outline of a theory of practice*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Durkheim, E. (1995/1912). *The elementary forms of the religious life*. New York: Free Press.
- El Guindi, F. (2008). *By noon prayer: The rhythm of Islam*. Oxford: Berg.
- Malinowski, B. (1984/1922). *Argonauts of the Western Pacific*. Prospect Heights, IL: Waveland.
- Ortner, B. S. (2006). *Anthropology and social social theory: Culture, power, and the acting subject*. London: Duke University Press.
- Rahman, F. (1983). Some key ethical concepts of the Qur'an. *The Journal of Religious Ethics*, 11(2), 170-186.
- Turner, V. W. (1995). *The ritual process : Structure and anti-structure*. New York: Aldine de Gruyter.
- van Gennep, A. (1960). *The rites of passage*. London: Routledge & Kegan Paul.

TEK
OKULLARI

**BAŞARIYA
KAYIT OL!**

Eğitimde "Tek"

Özel TEK Anadolu Lisesi
İskenderun / Hatay
0(326) 618 23 24

Özel TEK Ortaokulu
İskenderun / Hatay
0(326) 612 05 25

Özel TEK Anadolu Lisesi
Payas / Hatay
0(326) 755 84 87

Özel TEK Temel Lisesi
Dört Yol / Hatay
0(326) 712 00 02

www.tekkoleji.com.tr

RAMAZANI YAŞAMAK VE RAMAZANI TUTMAK

Ahmet DEVELİ / Eğitimci - Yazar

Hira'nın önünde dursam, Efendime baksam Cebrail'in gelişine tanık olsaydım. Cebrail tutsa sarsa da Muhammed'in (sav) nebi olduğu günü görseydim. "Okul" diyor. O, "Okuma bilmem." Yine cebrail "Okul" diyor. O yine "Okuma bilmem!" Hayret mi? İşte hayretlere değer manzara... Nutkum tutuluyor, nefesim kesiliyor. Allah (cc) birini Resul seçiyor ve sonunda "ikra diyor" ve son kez sıkıyor Cebrail. İlk vahiy iniyor günün hatırına ya da gün bu sözün hatırına önem kazanıyor, ay şenleniyor. Hani kadir gecesi oluyor, hani bin yıldan hayırlı gece ve ben ırkiliyorum; sanki kemiklerim eriyor, yarenine koşuyor. Resul olan Muhammed yareni teselli ediyor ve korkusuna tanık olup müjdeliyor gelenin melek olduğunu.

"Ya eyyühelmüddesir kum feenzir ve rabbeke fekebbir." (*Muddesir/1-3*) Ne tez yük aldın efendim, ne tez yük aldın? Adam biraz dinlenmez mi? Bu yorgunluğun üzerine kalkıyor ve sarınıp bürünemiyor; topluyor tüm kabilesini Lüheyil dağının eteklerinde. Bu hal ya bu ayı şenlendiriyor,

ya da bu ay davaya hizmet ediyor. Ramazan; öyle ya on bir ayın sultanı, hani on ikinci ay kendisi ya... On bir aya sultan... Recep kim? Ya Şaban Ramazan'a arkadaşlar ya da müjdeciler aylar önceden haber veriyorlar. Ramazan bizim abimiz diyorlar. Hani Musa, İsa demiyor mu idi; biri gelecek bizim davamızı yüklenecek! Belki de aynı kaygıları çekiyorlar. Büyük bir davanın göz aydınlığı ayı Ramazan...

Önce nefis terbiyesi, Muhammed'in mağaradaki geçirdiği inziva gibi... Bize bir ay nefsi terbiye yaptıran açlık mı, susuzluk mu? Yoksa açlık ya da susuzluğa mı terbiye veriliyor? Açlık susuzluk, hevai hevesler, yapma denilenleri yapmamak, terbiyeden anlar mı ki hilali bekliyor insanlık. O ay görünüyor ve oruç başlıyor. Hazırlık yapılmış önceden sanki kıtlık olacak da evler tedbir almışlar. Ne varsa doldurmuşlar, yiyecek içeceklerini de hiç ihmal etmemişler. Sahurla davullar bekleniyor, sokak lambasının ışığında davulcu izleniyor, çocuklar da o gün belki ilk kez kaldırılmış. Davulcunun uzanan gölgesi kaybolunca sofralar kuruyor. Ne yok ki? Uyku sersemliğinde yemeklerin

kokusu biraz farklı... “Yiyin, yiyin yarın acıkmayasınız, iyice yiyin.” deniliyor. İçecek ne var ise bol bol içiliyor, ezanla tıktırma bitiyor. Hani kara ip beyaz ip meselesi var idi ya, daha belli bile değil, adam sen de ezan okundu işte! Sabah namazları kılınıyor, bazıları bugün yeni başlamışlar. Ramazan’ın hatırına Recep’le Şaban küsüyor, darılıyorlar. Bu adamlara, ha diğer aylar mı? Aldırmıyorlar Ramazan’dan sonra bırakacaklar nasıl olsa. Sabah namazları acele kılınıp yataklara atıyorlar doymuş bedenlerini. Anne “uyuyun” diyor yavrularına, “namazlarınızı da kıldınız öğleye kaldırım.”

Öğlen geliyor, ikindiye doğru kılınıyor namazlar. İkinci hemen ardından, sanki cem ediyorlar. Akşam top atılma bekleniyor kanımca, işi olan gitmiş; olmayan keyifli. Akşam mükellef sofralar hazırlanıyor. Ocakta en az beş çeşit yemek. Fırınlarda çalışıyor. Tatlılar, börekler, çörekler... Sık sık da sigortalar atıyor. Sofrada ne yok ki? Kim, nasıl oruç tutuyor, nereden alınmış bu örnek? Aman oruç işte, sahurla iftar arası denilenler yapıldı. İftardan sahura ne var ise tüketiliyor. Bir günün sanki öcü adeta alınıyor. Kilo alıyor beyler. Ramazan’da ajanslarda savaş haberleri... Güçlülerden, aç açıkların dramatik içler acısı durumlarına da bahane hazır, ettiğini çekiyorlar! Vicdanlar rahatlatılıyor.

Orucu açanlar da hurma ile açıyorlar. Sevapmış da ondan en az yedi hurmayı atıştırmak. Hz. Ali (r.a) şehit edileceği gün kızı Zeyneb’in evinde Ramazan’ın Kadir gecesini günü orucunu açarken Zeynep annemiz hurma tuz ve ekmek koyuyor sofrasına. Evde olanın hepsi bu. Ali (ra.) kızım bu ne hal, bu ne kadar yiyecek? Kaldır birazını, diyor. Zeynep annemiz de “Ben tuzu aldım, onu bırak” dedi. Bana hurmayı verdi ve kuru ekmeği ıslatıp tuza basarak yedi. “Kızım; helalde hesap haramda da ikap vardır.” dedi. Helalde hesap haramda da azap vardır. Ben bu hal ile ne ederim?

Beyler oruçlarını mükellef sofralarda açıyor, biri birini davet ediyor, ev sahibi de ne var ne yok döktürüyor. Bizim yörelerde “evini yık, yüzünü ağart” misali yeniyor içiliyor eğlence ve panayıra dönüşüyor bütün Ramazan. Sokaklar belediyelerin reklam iftar programları ile dolup taşıyor, çadırlar ha keza... Haa bir de oruç ayrı namaz ayrı imiş! Evet, doğru beyler namaza biraz tembel imiş. Bir gün o da olur kırlarlar imiş, namazsız

oruç! Estağfurullah canım o kadarda olmaz. Ramazan’da teravihleri kaçırmıyor, Cumalara da gidiyorlar imiş. Namazsız oruç. Örtü ayetinin izine rastlanmıyor. Hanımefendiler bunlarsız da oruç olmaz mı? Neden olmaz imiş, neden olmasın? Olur imiş, böyle böyle alışılacaktı. Ama bunlar çocuk değil be adam, bu kadınlar elli beşinde daha ne zaman alışacaklar.

Kış aylarında Ramazan kolay imiş, yazın uykuya tutturmak, denize girip serinlemek gibi kolaylaştırmalar olurmuş, sabaha kadar oturup yemek içmek, sabah akşama kadar yatıp tutmak rahat olurmuş, bu yaz sıcakta böyle tutulurmuş. Bana İsrailoğullarının sept günü hikayesini hatırlatıyor.

Ben büyüklerimden böyle görmedim. Bir çorba bir pilav mütevazî bir Ramazan, gülen yüzler... Hayata sunulmuş namaz, komşu hakları kokusu giden yemeğin paylaşılması, Kuran’ın sadece Ramazan’a değil; tüm aylara yayılması. Sadece Ramazan’da hani tatlandıra tatlandıra yeriz ya? İşte öyle bir şey.

Ve hilal yeniden görünecek. Bayramda tutan da tutmayan da bayramlaşak. Bazı beldelerde de Ramazan sadece Osman dayının oğlunun adı. O da köye ya uğrar ya uğramaz, suratı asıktır. Onu da zaten köyde sevmezler. Ya ülkemde muzipliklere konu olan, ayların sultanının ismi Ramazan’ın komediye yakıştırılmaya çalışılması! Recep, Şaban, Ramazan! Ne yapmak istedikleri belli gafillerin!

Gelin bu yıl doğacak çocukların isimlerini koyalım Recep, Şaban, Ramazan.

ÇOCUK İSTİSMARI

Merve KARTAL / Sosyolog

Sizin de aklınıza geliyor mu?

Minicik bir kalp, kalpleri nasıl da sevgiyle dolduruyor.

Bize kim olduğumuzu yansıtan, seçtikleri yaşam biçimiyle hayatı anlatan aynalarımız... Fiziksel olarak anne baba olmak marifet değil. Yetiştireceğine, emek ve sevgi verebileceğine inanıyorsan hayatın en güzel ve en büyük sorumluluğunu kucaklarsın. Onu bir ömür omzunda taşırsın. Çocuklara karşı sevgiyle söylenmiş sözcükler, onlara merhametle bakan gözler ve yumuşacık sarılışlar bize insan olduğumuzu hatırlatır. Sizler de fark etmişsinizdir belki, çocuklar her zaman kendine ilgi, sevgi ve şefkat gösteren büyüklere güvenirler ve sanki arkadaşymış gibi davranırlar. Yani aslında sevgiye sevgiyle, güvene güvenle karşılık verirler. Sevilerek sevmeyi öğrenmek çocukluk döneminde kazanılan bir yaşam biçimidir. Çocukların sevgileri tertemizdir, dışarıdan çeşitli sebeplerle korkutulmamış, katıksız ve masumdur. Bizler bu pırıl pırıl sevgiye ne yapıyoruz da sonbaharda savrulan yapraklar gibi parçalanıyor? Belki utanç bunları söylemek, belki

de mahreme aykırı. Ama bilmeliyiz, yanmalı içimiz. Bizim kalplerimizi vahşi bir yırtıcıya dönüştüren, merhameti kemiren bu zararlı davranışlar nasıl nükte ediyor da çocuk istismarı haberleri hem gündemden düşmüyor hem de bu kadar kulak ardı ediliyor? Hayattan çocuklardan beklentilerimiz bizim komplekslerimiz olmamalı. Ne yazık ki çocuklarımıza “uslu çocuk” profili çizme yarışından başımızı kaldırıp “dürüst çocuk” profiline geçiş yapamadık. Eğer önce uslu, sakın, tahammülkar bir çocuk yetiştirmeye çalışmak yerine, kendine güvenen, ne istediğini ve ne istemediğini bilen en önemlisi bunları çekinmeden ifade edebilen, başına bir şey gelme ihtimalinin olduğu zamanlarda avazı çıktığı kadar bağırabilen çocuklar yetiştirebilseydik çocuğumuzun başına bir şey geldiğinde onu örtbas etmek yerine, hakkı olan haklı savunmasını yapabilseydik çocuk istismarı bu kadar yayılabilir miydi? Eğer biz eşrefi mahlukatsak çocuklara yapılan bu davranışı kendimizle nasıl örtüştüreceğiz? Çocukların yaşadıklarını düşününce kelimelerin ne kadar aciz kaldığını hissediyorum. Elimizi taşın altına koyamadığımızı fark ediyorum. Çocuk istismarının birçok çeşidi var; çocuğun duygusal ihtiyacını karşılayamamak, çocuğun bakımını yapmamak, çocuğa yaşından büyük işler vererek sömürür

gibi çalıştırmak, sözel olarak hırpalamak, özgüvenini yıkan konuşmalarda bulunmak, çocuğun o minicik tertemiz bedenine şuursuzca dokunabilmek ve tabii fiziksel şiddet... Bu yazdıklarım insanlık için utanç noktası olmalı. O tertemiz bedenlerden bu şekilde bahsetmemeliydik. "Otoriter bir aile veya öğretmen olacağım çocuklar benim bir bakışımından korkacaklar" diye yapılan kötü muamele ise istismarın en yaygın çeşidi. Bu kötü muamele vücutta bir şişlik, kızarıklık veya morluk yapmadığı için sanmayın ki zarar vermedi! Bence en ağırını yaşattı. Bu yapılanlar doğru olsaydı bizim peygamberimiz şefkatin en canlı örneği olabilir miydi?

Peygamberimizin çocuklara yaklaşımına baktığımızda şöyle örnekler görürüz: Bir çocuk gördüğü zaman peygamberimizin yüzünü neşe ve sevinç kaplamış, çocuğu kollarının arasına alıp kucaklar, okşar ve öpermiş. Karşılaştığı her çocuğa selam verip hâlini hatrını sorarmış, eğer o sırada bineğiyleyse çocukları gideceği yere kendisi bırakmış. Çocuklarla arkadaş gibi konuşmuş, onlarla çocuk olabilirmiş. Yarış yapan çocuk gördüğünde oyunlarına katılıp neşelerine ortak olurmuş .Hz. Fatıma (radiyallahü anha) babasını ziyarete geldiğinde peygamberimiz sevgili kızını karşılamak için ayağa kalkıp alnından öper ve yanına oturturmuş. Böyle şefkatli bir baba böyle güzel bir kılavuzumuz varken çocukları nasıl eğittiğimizi bir gözden geçirelim. Biz otoriteyi yanlış anladık. En büyük otorite korku değil sevgidir. Peygamberimizin bu çocuk sevgi ve saygısından çocuklara ne kadar önem atfettiğini görüyoruz. Çocuk ihmali artırır nedenlerin başında cehalet ile şiddet uygulamalarını destekleyen ve hoşgören inançlar, uygunsuz kişilerin örnek alınması, ailelerdeki yüksek günlük stres düzeyi çocuğa yetersiz ilgi ve şefkat gösterimi çocuğun aile içi şiddete şahit olması gibi durumlar yer alı-

yor. Tük verilerine göre: istismarın %70'ini küçük yaş grubu oluşturmaktadır. İstismarcıların %96'sı erkek ve bu oranın %80'i de akraba veya aile dostları oluşturuyor.

Bu ihmalin çocuklar üzerindeki etkisi; yalnızlık ve korunmasızlık hissi, öğrenme güçlüğü, davranış problemleri yaşlılarıyla ve çevreyle iletişimde başarısızlık, gelişim geriliği sırf ilgi görebilmek için sağlık problemleri yaratma eğilimi, eşya ve madde bağımlılığı...

Bunların azalabilmesi için; toplum farkındalığını yaratmalıyız, pozitif ebeveynliği öğrenmeliyiz, bize anlattıkları her şeyi doğru kabul edip dinlemeli araştırmalı önce yargılamadan güven vererek dinleyebilmeliyiz aile bilincini güçlendirmeliyiz

Çünkü çocuklar bir istismara maruz kaldıklarında; kendilerine inanılmayacağından korkarlar. Başlarının belaya gireceğinden korkarlar istismarcıların tehdidinden korkarlar, istismarcıyı sevebilirler ama yaptıklarını sevmezler o yüzden onu korumak isteyebilirler nasıl anlatacağını bilemeyebilirler. Arkadaşları tarafından dışlanacaklarını düşünebilirler. Çok utanıyor olabilirler

Cezalandırılma korkusu yaşayabilirler. Çocuklarımız bize emanet bize düşen görev; bilinçli olup tüm önlemlerimizi doğru bir şekilde almak. O tertemiz yüreklerin bunların ağırlıyla ezilmesine izin vermemek.

"HER VATANDAŞ ÇOCUĞA KARŞI İŞLENMEKTE OLAN İSTİSMAR SUÇUNU BİLDİRMEKLE YÜKÜMLÜDÜR." T.C.K. MADDE 278

Bu yüzden çevremizde istismara uğramış bir çocuk gördüğümüzde sosyal dışlanmaya izin vermeden çocuğun alabileceği en az hasarla olayı uzmanlar tarafından rapor ettirmekten çekinmemeliyiz. Çünkü bu kaybedilen bir kimlik örüntüsü ve kültürel yozlaşmayı beraberinde getirebilir. Ve bu yazıyı da bir şiirin mısrasıyla bitirmek istiyorum:

"Kaçtığını sandığınız çocukluğunuz gökyüzü gibi bir şey, hiçbir yere gitmiyor."

Çocukların kirlenmemesi için elimizden geleenin fazlasını yapalım.

KUR'AN EĞİTİMİNİN ÖNEMİ

ASIRLIK DARBE

Ahmet Can YILMAZ / Eğitimci

Bismillahirrahmanirrahim Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd, Resulü Ekrem efendimiz Muhammed Mustafa'ya (sallallahu aleyhi ve sellem) selam olsun.

Unuttuğumuz, unutmaya mahkum edilmiş olduğumuz yaşam gayemiz olan yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim esaretimizin ne zaman kırılacağını bize bir asırdır sormaktadır. Fakat elinde tesbihi, beş vakit namaza giden, haccını, umresini yapmış sakallı Hüsnüler bu esaretin farkında değildir. Kur'an'ı öğrenmekle yetinen, bunu sadece okumak ve sevap daresi ile sınırlayan zihniyetin sonuçlarını bu millet bir asırdır ödeye ödeye bitirememektedir.

Bizleri sadece "Kur'an oku, sana yeter." kafasıyla yetiştiren maddeci zihniyet batılın ta kendisidir. Kur'an okumakta sıkıntı görmeyen ama Kuran tefsiri okumakta sıkıntı görüp sanki çok kötü bir işmiş gibi tefsir okuyanları şeriatçı diye yaftalamaktadır. Vaaz kürsülerinden Allah ve Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) aşkını haykıran ama Casiye Süresinin 18. ayetini "Muhammed (sav) sana şeriat verdik buna uy. " emri açıkken niye Allahın şeriatı olan Kur'an'ı yine ayetin devamında "bilmeyenlerin isteklerine uyma "emrini unutup kendince ılımlı hale getirenlerin heveslerine uyanlardan bahsedilmiyor. İşte bu zillet bize gös-

teriyor ki Kuran, Kur'an'dan öğrenilmeli. Sadece üç aylık cami eğitimiyle belki tecvid öğrenilir, sure ezberletilir ama şuur verilmez. Bunun içindir ki eğitim sisteminin alnının çatına Kuran metoduyla eğitim yazılmalıdır.

Besmelesiz asla eğitim öğretim sağlanamaz. Bu çürük temellere oturtulmuş binaya benzer. Doğru olan Allah'ın adıyla başlayan; kararmış, ahlak ve maneviyat yönünden çökmüş nesillere ve Kur'an'ı aşıl原因 bir eğitim sistemi oluşturmakla sağlanır. Gençlerimiz ifsad kuyularına gömülürken yine onlara el uzatacak Kur'anca bir el, yönünü kaybetmiş yapay ışıkla aydınlanan ışık yerine Kur'an'ın ışığıyla aydınlanmaları Hakk'ın nuru ile yollarını bulmaları sağlanacaktır. Batı'nın çizdiği ve sadece maddeci, şehvete, paraya dayalı ve diploman olmazsa aç kalırsın zihniyeti yerine ahlaki maneviyatı ve Fil Suresi'ni okuduğunda " Evet, Allah küçük küçük taşlarla fil ordusunu helak etti, şüphesiz Rabbim beni de rıziksız bırakmaz." anlayışını eğitim sistemine yerleştireceğiz. Geleceğimiz değil günümüzün gençleri ayet ayet damarlarında ona unutturulmaya çalışılan şeriat-ı Muhammediyeyi biiznillah küfrün alnının çatına çarpacaktır.

Kur'an özdür, hakikattir, kendini bilmektir. Kur'an'ın mucize deryasına kendimizi bıraktığımızda aslında dünyanın hiçbir meşgalesi bizi korkutamayacaktır. Kuran'ı okuyup kapatmak yerine anlamak, mesajını kendine ve ailesine rehber edinmek bu da yetmez deyip uygulamaya koymak bizim birinci hedefimiz olmalıdır. Dünyaya nizam verenler bunun farkındadır ve Kur'an onların iktidarlarını muhakkak yıkacaktır. Bunun bilincinde olurken bu bir asırlık darbenin ortadan kalkmasını ancak ve ancak Kuran yolu ile sağlanacağını çocuklarımıza ve gençlerimize anlatmalıyız. Kur'an eğitimi bu denli önemliyken Kur'an'dan bir an uzak kalmamalıyız. Kilometre taşımız; gençlerimiz Kur'an hamuru ile yoğurularak sağlam temellere oturtulmalıdır. Rabbim Kur'anı azımluşşan ile hükmetmeyi, yönetilmeyi cümlemize nasip etsin. Şeriat-ı Muhammediyemizin bir an önce başımıza, bütün âlem-i İslam'a gelmesini Rabbimden temenni ederim.

Kur'an'dan

ALLAH EMREDER KUL İTAAT EDER

İnanmamız gereken bir gerçek vardır. Bu; "Allah'tan başka ilah yoktur, Hz. Muhammed (s.a.v) Allah'ın kulu ve elçisidir." gerçeğidir. Kul bu gerçeğe teslim olur, bu gerçeğin sınırlarını çizdiği hayat programına uyarak, tabi tutulduğu imtihanı kazanmanın mücadelesini verir. Kur'an'ı Kerim bizim hidayet rehberimizdir. Allah, bu kitap ile lehimize ve aleyhimize olan her şeyi bize bildirmiş, Peygamberimiz de bildirilen bu şeyleri bize tebliğ etmiştir. Kur'an, bizim daima okumamız gereken bir kitaptır. Kitabı okuyup anlamak ve hükümlerini bilip yaşamak kulluk görevimizdir. Bu bilgiler ışığında aşağıda mealleri verilen ayetleri okuyalım, hayatımızı okuduğumuz ile düzene sokalım.

MÜMİN 5: "Onlardan önce Nuh kavmi ve bunlardan sonraki topluluklar da (peygamberlerini) engellemeye, her ümmet kendi peygamberini yakalamaya azmetmişti. Bâtılı hakkın yerine koymak için mücadele etmişlerdi. Bunun üzerine ben onları kısıkrak yakaladım. İşte, cezalandırmamın nasıl olduğunu gör."

TEVBE 123: "Ey iman edenler! Kâfirlerden yakınınızda olanlara karşı savaşın ve onlar (savaş anında) sizde bir sertlik bulsunlar. Bilin ki, Allah sakınanlarla beraberdir."

TEVBE 124. "Herhangi bir sure indirildiği zaman onlardan bir kısmı der ki: '**Bu sizin hanginizin imanını artırdı?**' İman edenlere gelince (bu sure) onların imanlarını artırır ve onlar sevinirler."

TEVBE 125. "Kalplerinde hastalık (kâfirlilik ve münafıklık) olanlara gelince, onların da inkârlarını büsbütün artırır ve onlar artık kâfir olarak ölürler."

TEVBE 126. "Onlar, her yıl bir veya iki kez (çeşitli belâlarla) imtihan edildiklerini görmüyorlar mı? Sonra da ne tevbe ediyorlar; ne de ibret alıyorlar."

TEVBE 127. "Bir sure indirildiği zaman, (göz kırpıp alay ederek) birbirlerine bakar (ve): (çevreden) sizi birisi görüyor mu? diye sorarlar, sonra da (sıvışıp) giderler. Anlamayan bir kavim oldukları için Allah onların kalplerini (imandan) çevirmiştir."

TEVBE 128. "Andolsun size kendinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, müminlere karşı çok şefkatlidir, merhametlidir."

TEVBE 129. "(Ey Muhammed!) Yüz çevirirlerse de ki: Allah bana yeter. **O'ndan başka ilâh yoktur.** Ben sadece O'na güvenip dayanırım. O yüce Arş'ın sahibidir."

MEZHEPLER VE MEŞREPLER İSLAM'IN ZENGİNLİĞİDİR

Biröl DUMAN / Araştırmacı Yazar

Özellikle ameli konularda farklı davranışlar Peygamberimiz (SAV) daha hayattayken bile vardı. Bilindiği üzere sahabelerin hepsi aynı oranda Peygamberimizin (SAV) bulunduğu ortamda bulunamıyordu. Bu nedenle Efendimizin birçok hadisini bazı sahabeler duymamış olabiliyordu. Bazen sahabeler duydukları hadisleri birbirlerine söylüyorlardı. Efendimizle en çok birlikte olan sahabenin Ebu Hureyre olduğu iddia edilir. Kendisinin uğraşacağı bir işi yoktu ve ashab-ı suffadan olduğu bilinir. Kavrama kabiliyeti ve hafızası da çok güçlüydü. Bu nedenle en fazla hadis rivayet eden sahabelerin başında o gelir.

Bazı sahabeler duydukları hadisleri unutmamak için yazarlardı. Hatta Abdullah İbni Amr ibni'l-Âs'ın duyduğu bütün hadisleri derlediği bilinir. En sahih hadisleri içine alan bu kitaba "Es-Sadık" ismi verilmiştir ve dört büyük mezhep imamı bu kitabı kaynak edinmiştir. (Muhammed Hamidullah, İlk İslam Devleti, Beyan Yayınları, Çev. İhsan Süreyya Sırma, Sh. 66 ve Ahmed İzzüddin El- Beyanuni, İctihat ve Müctehitler, sh. 19) Bununla birlikte Prof. Muhammed Hamidullah, en az elli sahabenin hadis konusundaki hatıraları-

nı yazdığının tespit edildiğini bildirmektedir. (M. Hamidullah, age, sh. 17, 18)

Es Sadıka ile birlikte Ali b. Ebi Talib'in sahifesi, Sa'd b. Ubade'nin sahifesi, amirlere ve zekat amillerine Resulallah'ın (SAV) gönderdiği emirname ve mektuplar ile öteki devlet ve kabile reislerine gönderdiği davet mektupları, verdiği cevaplar, Resulullah'ın kafirlerle yaptığı anlaşma metinleri (Medine Vesikası, Hudeyiye Muselahası gibi) ve Resulullah'ın özel maksatlarla ashabından bazılarına gönderdiği mektuplar da yazılı hadisler niteliğindedir. Bu vesikaları Prof. Dr. M. Hamidullah'ın "El-Vesaiku's - Siyasiyye" adlı eserinde toplanmış ve tetkik edilmiştir. (İsmail L. Çakan, Ana Hatlarıyla Hadis, Ensar Neşriyat, 1985, 2. Baskı, sh. 112)

Bazı sahabeler daha Efendimiz hayattayken fetva verebiliyorlardı. Bu sahabeler Hz. Ebubekir, Ömer, Osman, Ali, Abdullah İbni Mes'ud, Abdurrahman İbni Avf, Ubeyy İbni Kaab, Muaz bin Cebel, Ammar İbni Yasir, Huze'fetü'l Yemâni", Zeyd İbni Sabit, Ebu'd Derda, Ebu Musa el- Eş'ari, Salman-i Farisi ve Aişe anamızdır. (Allah hepsinden razı olsun)

Ebu Davud ve Tirmizi’de rivayet edilen bir hadis-i şerifte Muaz b. Cebel’i Yemen’e gönderirken Efendimiz’in (SAV) ona:

- “Neye göre hüküm vereceksin?” diye sorduğu, onun da;
- Allah’ın kitabına göre.
- Onda bulamazsan?
- Allah Resulünün sünnetiyle...
- Onda da bulamazsan?
- O zaman reyimle (kendi görüşümle) diye cevap verdiği bildirilmiştir.

Yine Resulullah’ın (SAV) Hz. Ali’yi Yemen’e Kadı olarak görevlendirmesiyle ilgili Hz. Ali “Peygamber beni Yemen’e kadı tayin etti. Ben ona “Ben gencim ve muhakeme usulü hakkında herhangi bilgim yoktur.” dedim. O bana şu nasihatta bulundu: “İki taraf senin karşında yerlerini alınca, Davacı tarafı dinlediğin gibi, davalı tarafı da dinlemeden hükmetme.” dediği bildirilir. (M. Hamidullah, İslam Anayasa Hukuku, Beyan Yay. Çev. Vecdi Akyüz, sh. 288)

Peygamberimizin vefatından sonra sahabeler yeni karşılaştıkları sorunlarla ilgili fetva vermek için çoğunlukla bir araya gelir, öncelikle Kur’an ve hadislerden kıyas yaparak orunu çözmeye çalışırlardı.

Nitekim Resulullah’ın (SAV) vefatından hemen sonra bazı kişiler zekat ödemeyi reddettiler ve “Biz Müslümanız, Zekât ise Resulullah’ın şahsı içindi.” dediler. Hz. Ebubekir konuyu istişareye açtı. Genel kanı, kamu yararı bunlara göz yummaktır şeklindeydi. Ama Hz. Ebubekir (RA) Kur’an’dan kıyas yaptı. Ona göre Kur’an’da “Namazı tam kılın, Zekâtı hakkıyla verin.” (2/Bakara, 43) emri namazla zekatın eş değerde olduğunu gösteriyordu. Namazı inkar eden mürted olduğuna göre Zekâtı vermeyenlerle de savaşılar. Halife Ebubekir, “O halde Zekâtı vermeyenlerle savaşılmaması gerekmektedir.” dedi. Savaşı benimsemeyenler, onun görüşünü kabul ettiler.

Bunun gibi bir örnek de Hz. Ömer’in halifeliği döneminde gerçekleşmiştir. Irak, Suriye ve Mısır fethedilince Enfal Suresinin 41. ayetine göre fethe katılanlar bu toprakların beşte biri dışında kalanların kendilerine paylaştırılmasını talep ettiler. Komutanlar durumu Hz. Ömer’e bildirdiler. Hz. Ömer (RA) birkaç gün konuyu çevresindekilerle istişare etti ve sonunda “Allah’ın Kur’an’daki emrini buldum. Topraklar bölünmeyecek.” dedi. Bu kararını Haşr Suresinin 7-10 ayetleriyle kıyas yaparak verdi. Ayetlerde “Allah’ın (fethedilen) ülkeler halkından peygamberine verdiği ganimetler, Allah, peygamber, yakınları, yetimler, yoksullar ve yolda kalmışlar içindir. Böylece o mallar, içi-

nizden yalnız zenginler arasında dolaşan bir devlet olmaz. Peygamber size ne verdiyse onu alın, size ne yasakladıysa ondan sakının.” buyurulmaktaydı. Hz. Ömer bu ayetleri okuduktan sonra “Şayet fethedilen toprakları bugün bölüştürürsek bizden sonra gelenlere bir şey kalmayacak.” dedi. Bunun üzerine muhalifler sustular. (Prof. M. Hamidullah, age, sh. 30, 31)

Hz. Ömer Kufe Kadısı olarak görevlendirdiği Şureyh’a bir talimatname gönderir. Metinde Hz. Ömer şöyle talimat vermektedir: “Eğer sana bir dava gelirse Allah’ın kitabından bulduğun şeyle hükmet. (...) bulamazsan Peygamberin sünnetine ve tatbikatına bak, onunla hükmet (...) bulamazsan alimlerin üzerinde ittifak ettiği icmaya bak, onunla hükmet (...) bulamazsan ya hemen re’yinle (içtihadınla) hükmet veyahut biraz daha düşünme fırsatı kendine tanı...” Bu vesika Hanefi mezhebinin büyüklerinden Ebu Yusuf’un “Kitabu’l Haraç” adlı eserinde de geçmektedir. (M. Hamidullah, age, sh. 290)

Konuyla ilgili birçok örnek vardır. Bu bilgilerin büyük bir kısmı mezhep imamlarına da intikal etti. Onlar da Kur’an ve ulaşabildikleri hadisler ile Raşit halifeler ve kendilerinden önceki alimlerin görüşleri ve özellikle icması doğrultusunda daha önce karşılaşmadıkları sorunlarla ilgili fetva vermeye, Müslümanların müşküllerini çözmeye çalıştılar. Hakkında herhangi bir nas veya görüş olmayan konularda istişare heyeti oluşturarak reylerini (içtihatlarını) bildirdiler.

Prof. Dr. M. Hamidullah Ebu Hanife’nin içtihatlarıyla ilgili öğrencileri içinden en iyi kırk kişiyi seçtiğini ve bir fıkıh akademisi kurduğunu belirtir. Ebu Hanife’nin gayesi Kur’an’da ve hadislerde açıklanan veya açıklanmayan, sahabe ve tabiin selefin icca ettiği ve etmediği ibadetlerden muamelelata, ukubata ve diğerlerine kadar bütün fıkıh konularındaki dinî hükümleri tedvin etmektir. Farazi ve henüz meydana gelmemiş olaylarla ilgili hükümleri araştırdı. Binlerce meseleyi incelediler. Bazı incelemeler haftalarca hatta aylarca sürdü. Ebu Yusuf bu akademinin sekreteryasını yürüttü. Konunun incelenmesi tamamlanır tamamlanmaz onu yazıya dökerdi. Ebu Hanife hemen hemen her alanda uzman talebelerini seçmişti. Tefsirde, hadiste, dilde, edebiyatta uzman olan muamelat konularını ve inceliklerini bilen fakihleri bir araya getirmişti. (M. Hamidullah, age, 61)

Bunun gibi diğer mezhep imamaları da kendi ekiplerini oluşturmuş, kaynak ve yöntemlerini belirlemişlerdir.

DEVAMI GELECEK SAYIDA

Fotograf: Janossy Gergely

MUHACİR DUYGULAR

İbrahim KİLİK / Eğitimci

Hani şair diyor ya “Zaman ne de çabuk geçiyor Mona/ Uyu da turnalar girsin rüyana” zaman çabuk geçse de tekerrür ediyor yaşananlar. Mazi ve ati bu minvalde benzeşiyor. Benim şahsi kanaatime göre hicret ve muhacirlik ta ilk insan ve ilk peygamber Hz. Adem ve eşinden beri var olan bir olgu. Anlamı ve muhtevası diğer peygamberlerin hicretinden farklılık arz etse de Adem peygamber ve eşleri de yurtlarını yuvalarını terk etmişlerdir bir şekilde. Bu nedenle İlk hicret ilk muhacirlik Cennetten dünyaya dir denilebilir. O zamandan beri bütün hicretler hüznün kokuludur. Belki de merhum Yahya Kemal’e “Ölmek kaderde var bize ürküntü vermiyor ./ Lakin vatandan ayrılışın ısırtı abı zor .” dizelerini söyleten de hicretin hüznü bulanmış ıtır. Tabi başka bir açıdan bakıldığında ölmek asıl vatana kavuşma, ilk hicretten sonraki dünya hayatından vuslata açılan kapı.

Hız. İbrahim peygamberin eşi Sara ve kardeşinin oğlu Lut peygamberle hicretleri. Daha küçük bir çocukken İsmail peygamber ile Hacer annemizin hicreti. Bu hicrette hem imanın hem tevekkülün zirvesini görüyoruz. O iman ve tevekkül olmasa ıssız bir yerde bir kadın ve bir çocuğun yalnız

bırakılmaları başka türlü izah edilemez. Allah’ın özel hitapta bulunduğu iki peygamberden biri olan Hz. İbrahim peygamber, ciğerparesi evladını ve evdeşini nasıl bırakıp gider kuş konmaz kervan geçmez bir yerde mantık çerçevesinde izahı güç. Tıpkı ateşe atıldığında İsmail’i kurban edeceğinde gösterdiği iman ve tevekkül örneğini bu vaka da da görüyoruz. Allah’ın “dostum” diye hitap ettiği cömert peygamberden beklenebilir ancak bu engin iman ve tevekkül.

Peygamberlerin çoğu hicret etmek durumunda kalmış ve hicret etmişlerdir. Musa peygamber Allah’ın emri üzerine ümmetiyle birlikte Mısır’ı terk etmiş, sonra Mısır’a tekrar dönmüştür.

Nebiler nebisi Hz Muhammet de yurdu yuvası olan Mekke’yi ve Kabe’yi bırakıp Ensar’ın iklimine hicret etmiş, Yesrib’i Medine yapmıştır. Onun hicretlerinden sonra artık Yesrib Medine’dir. Yurdu yuvası Mekke’ye hicretten on yıl sonra dönmek nasip olmuştur.

*Muhacir duygularım depreşti birdenbire
Nebiler nebisinin hicretiyle avundum
Mahal olmasın diye sinemde daim kibre
Hüzün ırmağı aktı onun suyuyla yundum
İ.K*

Yüce Allah'ın özel hitapta bulunduğu iki peygamberden ikincisi de Efendimiz Hz Muhammet (sav) peygamberdir. Cenabı Hak Hz İbrahim peygambere halilim, Efendimiz' e (sav) habibim (sevgilim) diye seslenmiştir. Diğer peygamberlerimize isimleriyle seslenmiştir.

Mekke'de müşriklerin eziyeti had safhaya ulaştıncı Allah resulü (sav) sahabeye isteyenlerin Habeşistan'a hicret edebileceğini buyurmuş ve sahabeden Habeşistan'a göç edenler olmuştur.

Her ne şekilde olursa olsun. Hicretler hüznündür. Bugüne kadar hiçbir millet düğüne gider gibi hicret etmemiştir. Kendileri başka diyarlara gitse de hüznüleri ve vatan sevgileri yüreklerinde baki kalmıştır.

Bugünde Ortadoğu'da yaşayan insanlar medeni olduklarını her fırsatta vurgulayan Avrupalılar tarafından yurtlarından yuvalarından edilmişler. Muhacir konumuna düşürülmüşlerdir. Kadın çocuk demeden sefil bir hayata mahkum edilmişlerdir. Ortadoğu haritasını değiştirmek isteyen emperyalizm her yola başvurmaktadır.

Yazımızın sonunu, çocukluğunun geçtiği Üsküp'ten ayrı kalmak zorunda kalan ve bu ayrılık hüznünü ömrünce yüreğinde taşıyan Yahya Kemal'in "Açık Deniz" şiirinden alıntıyla bağlayalım. Bağlayalım da hicretlerin bakiyesi hicranlı duygular gönül tellerimizi titretsin:

AÇIK DENİZ

*Balkan şehirlerinde geçerken çocukluğum;
Her lahza bir alev gibi hasretti duyduğum.
Kalbimde vardı Byron'u bedbaht eden melal,
Gezdim o yaştaki dağları, hulyam içinde lal,
Aldım Rakofça kırlarının hür havasını,
Duydum akıncı cetlerimin ihtirasını,
Her yaz, şimale doğru asırlarca bir koşu,
Bağrımda bir akis gibi kalmış uğultusu...
Mağlupken ordu, yaşlı dururken bütün vatan,
Rüyama girdi her gece bir fatihane zan.
Hicretlerin bakiyesi hicranlı duygular,
Mahzun hudutların ötesinden akan sular,
Gönlümde hep o zanla beraber çağıldadı,
Bildim nedir ufuktaki sonsuzluğun tadı!*

Yahya Kemal Beyatlı

Ramazan takva eğitimi ayıdır.

Halil İbrahim KABAK / Eğitimci - Yazar

Rahmet ve mağfiret mevsimi olan, On bir ayın Sultanı Ramazan ayına ulaşmış bulunmaktayız. Sevgili Peygamberimiz (S.A.V)'in ifadesiyle Ramazan; "İlk günleri rahmet, ortası mağfiret son günleri cehennem azabından kurtuluşa vesile" olan aydır. Ancak günümüzde Ramazan ayının Kur'an vahyini bize hediye eden ilahi bir imkân ve takva eğitimiyle kâmil insanın oluşturulmasında bulunmaz bir fırsat olduğunu insanımız unutmuş ya da unutturulmuş vaziyettedir.

Ramazana "beslenme ayı" ya da "diyet ayı" ve yahut ta festival ayı gözüyle bakıp bu fırsatı har vurup harman savururcasına gaflet içerisinde heba etmemeliyiz.

Gönüllerimizin yıkılan yerlerini Kur'an ve Sünnet ile yeniden inşa etmek, kaybettiğimiz şuuru-muzu bulmak, Ramazanda ve Ramazan sonrasında kullukta kararlılıkla sultanlığa erişeceğimizi kavramak için iradelerimizin kaybolan kısmını Kur'an ve Sünnet ile yeniden kazanmak, şahsiyetlerimizde meydana gelen arızaları onarmak için Ramazanın takva eğitimindeki şu fırsatları mutlaka değerlendirmeliyiz.

Ramazan Kur'an ayıdır: Hepimizin malumu olduğu üzere Kur'an-ı Azimüşşân Ramazana ayında nazil olmuş, yine Ramazan ayında Cebrail (A.S) ile Allah resûlü Efendimiz (S.A.V) arasında cereyan eden arz ve mukabele ile ayet ve surelerinin tertibi, hıfzı ve talimi en mükemmel şekilde tamamlanmıştır. Bu uygulama Efendimiz Aleyhisselamın bir sünneti, olarak günümüze kadar devam edelmektedir. Rabbimizin bize Ramazanla sunmuş olduğu bu fırsatı, Kur'anın mânâ ve mesajını anlamaya çalışıp hayatımızı buna göre tanzim etme gayretiyle değerlendirmeliyiz. Kur'an'la ve Allah Resulünün sünnetiyle hayat bulanlar artık bambaşka bir hale bürünüp kâmil insan olma noktasında büyük mesafeler kat edeceklerdir.

Ramazan oruç ayıdır ve Melekleşme ayıdır. Rabbimiz oruçla bize hayatın gayesinin yeme ve içme olmadığını, yeme ve içmenin sadece kulluğa medar olacak, bir enerji ihtiyacını temin edecek kadar gerekli, fazlasının zararlı olduğunu öğretmektedir. Ancak ne var ki, Ramazanın diyet için iyi bir fırsat olarak görenler, belki bayrama birkaç beden incelmış olarak ulaşmış olurlar lakin bu mana ve ruhu kavrayamamış olurlar.

İnsan nefis ve ruhtan müteşekkil bir varlıktır. Nefs cihetiyle hayvani özellikler, ruh cihetiyle ise meleklik özellikleri taşır. İnsan bedende bu iki unsurdan hangisinin gıdasını iyi verirse o güçlenir ve bedene o hükmeder. "Oruç kalkandır."¹ buyuruyor Efendimiz (S.A.V) niçin kalkan? Çünkü mümin oruçta nefsin gıdasını olması gereken

miktara indirir, ruhun gıdası olan ibadet ve taati azami seviyeye çıkartır. Dolayısıyla ondaki iman, akıl ve muhabbetullah zirve noktaya ulaşır, meleklik hayvaniyete galip olmuş, nefsin zaaflarından uzaklaşmış, tabiri caizse kul adam gibi adam olmuş olur.

Ramazan, Sadaka fitre ve zekât ile infakın zirve yaptığı aydır. İslam'ın Adil Ekonomik Düzeninde nakit para toplum için bir bedenın damarlarındaki kan dolaşımı gibidir. Dolaşım sağlıklı ise beden sağlıklı demektir. Herhangi bir organda dolaşım bozukluğu meydana gelmişse orası kangren olur. Artık ya o uzuv kesilecek ya da o, tüm vücudu yok olmaya götürecektir. İşte, Müminlerin İnfakları, sadakaları, Fitreleri ve zekâtları insanların alım gücünü, alım gücü, piyasaların canlılığını, piyasaların canlılığı üretimi, üretim ise istihdamı artırarak toplumdaki bu dolaşımı sağlayıp İslam toplumunu sarsılmaz, sağlıklı bir bünnyeye kavuşturur.

Ramazan, insanın sahip olduklarının Allah tarafından ona imtihan için emanet edilmiş değerler olduğunu hatırlatır. Hayra koşanlar, paylaşabilenler, dul, yetim ve fakirleri gözetebilenler, gariban ve güçsüzlerin ellerinden tutabilenler,

bu imtihanı başaracak olanlardır. Gönlnü Ramazan'a açanlar, elini ve kapısını da öksüze, yetime ve yoksula açarlar. Böylece, müminler aynı zamanda "malları içindeki yoksul ve muhtaçların haklarını" ödeyerek Rabb'in rızasını da kazanmış, takvaya ulaşmış olmaktadır.

Ramazan Tevbe, mağfiret ve gufran ayıdır. İnsan olarak hatalardan uzak olamamaktayız. Bu sebeple isleniyor, paslanıyor, kirleniyor, aşınıyoruz. Başka bir ifadeyle günahlarımız boyumuzu aşar hale geliyor. Nitekim gönüllerimizin sultanı Efendimiz (S.A.V); "Muhakkak ki, içinizdeki (kalbinizdeki) İman elbisenizin eskidiği gibi eskir. Allah'tan kalplerinizdeki imanı yenilemesini isteyiniz."² buyuruyor. Bu eskimenin nasıl meydana geldiğini ve nasıl tazeleneceğini de; "Kul bir günah işlediği zaman kalbine simsiyah bir nokta konulur. Eğer tevbe ederse o kalp cilalanır (nokta silinir). Eğer günaha tekrar dönerse siyah noktalar tüm kalbi dolduruncaya kadar çoğalır."³ buyurarak reçetemizi veriyor.

İslam âlimlerimiz sahih bir tevbe için şu şartların muhakkak yerine getirilmesi lazım geldiğini belirtmişlerdir. Önce günah olan fiili terk edeceksin. Günah işlemeye devam ederek tevbe olmaz.

İkinci olarak; işlediğin günah için pişmanlık duyacaksın. İnsan günahı terk etmiş fakat pişman olmamış olabilir mi? Olabilir. Misalen; gençlikte epeyce şeyler yapmış, yaşlanınca bırakmış, hacca gitmiş, namaza başlamış vs. bu kişi pişman mıdır? Gençlik geri gelse kaldığı yerden devam eder mi, etmez mi?.. Üçüncü olarak bir daha günaha dönmemeye kararlı olacaksın. Dördüncü olarak; Kul hakkına taalluk eden günahların varsa hak sahibine hakkını ödeyip helallik isteyeceksin.

İnsanların her bakımdan kulluğa daha çok yönelmediği bir ay olarak Ramazan, tevbe için de çok önemli ve büyük bir fırsatı bize sunmaktadır.

Ramazan İsraftan kaçınmayı öğreten aydır. İsraf ölçüyü aşmak, aşırılık yapmak, sahip olduğu imkân ve nimetleri yerli yerince kullanmamak mânâsına gelmektedir. O halde, "... Yiye, için, fakat israf etmeyin, Çünkü Allah israf edenleri sevmez."⁴ Ayeti kerimesinin ihtiva ettiği manalar şunlardır: Aşırı derecede fazla yiyip içmeyin. Haram yemeyin, helal ve temiz olan şeylerden yiye, için. Yedikleriniz, içtiklerinizin fazlasını çöpe atıp heder etmeyin. Kullandığınız her türlü eşyayı (elektrik, su, telefon vb.) yerli yerince kullanın, lüzumsuz yere savurganlık etmeyin. Yedikleriniz içtikleriniz ve kullandıklarınızda başka ihtiyaç sahiplerini de unutmayın. İnfak edin. Sizin mallarınızda onların hakkı olduğunu bilin. Yeme, içme eğlenme vb. şeyleri bir tutkuya dönüştürmeyin. Bunlar hayatınızın gayesi haline gelmesin, gündeminizi bunlar oyalamasın. İşte Ramazan bunların tümünün fiilen yaşandığı aydır.

Ramazan İradeyi güçlendirir, nefsi terbiye eder. İman zayıflığını ancak nefis terbiyesiyle yenebilirsiniz. Nefis terbiyesiyle iradenizi güçlendirir iman, ahlak ve erdem zenginliği kazanırsınız. İşte Ramazan, o zenginliğin en büyük kaynaklarından biridir.

Ramazanla nefsinin zaaflarından kurtulan Müslüman kısır çekişmeleri, tartışmaları, kırgınlık ve dargınlıkları bırakır, birlik ve beraberliğin, İslam kardeşliğinin tesisine çalışır.

Tüm dünyada yaklaşık iki milyar Müslümana aynı zaman dilimi içerisinde, aynı eylemleri yaptırarak Mü'minleri eylem birliğine sevk eden Ramazandan başka bir sebep yoktur. Ancak, ne yazık ki günümüz Müslümanları olarak ibadetlerimizdeki bu eylem birliğimizi sosyal hayatta ve siyasette eylem birliğine dönüştürmede acziyet içerisinde olduğumuzu itiraf etmeliyiz.

Ramazan, içerisinde bin aydan daha hayırlı olan Kadir Gecesi barındırır. Melek mi üstün, insan mı? Yüce Rabbimizin yarattığı varlıklar içerisinde asla günah işlemeyip daima O'nun emirlerini yerine getiren varlık olan meleklerin bu kayıtsız ve şartsız itaati onların yaratılış ve fitratları gereğidir. Lakin melekler gibi günahlardan masumiyet ve her an ibadet halinde olma özelliği insanda mevcut değildir. Rabbimiz, nefisinin zaafları ve şeytanın tuzaklarına rağmen melekleşme gayesinde olan müminler için (layıkıyla idrak etmeleri şartıyla) yaklaşık seksen beş yıllık bir ömre bedel olarak Kadir Gecesi ihsan etmekle farz olan temel görevlerimizi ifa ederken arada kalan, gafletle geçen boşlukları doldurmamıza bir fırsat ve imkân vermiştir.

Ramazan, müminin ruh bakımını, beden bakımından öne almasını sağlayarak içinin boşalmasına, manevi çöküşlere karşı alınmış ilahi tedbirlerden biridir. Bütün bu boyutlarıyla Ramazan, Allah'ın insanlığa verdiği bir fırsat ve takva eğitimidir.

Ülkemizde ve İslam coğrafyasında insanlarımızın iman ve ahlak fukaralığına dûçar olmuş bulunması, maddi fukaralıktan çok daha tehlikeli ve vahim sonuçlar üretmekte, facialara yol açabilmektedir. Çünkü İnsan midesinin açlığını, bedeninin açlığını hissedebilir ama ne yazık ki, ruhunun açlığını hissedemez. Bu hakikati Rabbimiz şu ayeti celilesinde ifade buyurur: "Kim Rahmân'ın zikrini görmezlikten gelirse, yanından ayrılmayan bir şeytanı ona arkadaş yaparız. Gerçekten bunlar (şeytanlar), onları yoldan alıkoymak; onlar ise, kendilerinin gerçekten hidayette olduklarını zannederler."⁵ Maddi bakımdan fakirleşip evsiz, barksız, yurtsuz, yuvasız, aç biilaç kalanlara sivil toplum kuruluşlarını harekete geçirerek yahut dış yardımlar bularak çareler bulunabilir. Fakat din ve iman fukaralığına dûçar olanları kurtarmaya hangi kişi ya da kurumun gücü yetebilecektir?

Rabbimizden hepimizi Ramazana ulaştırmasını ve manevi bir fırsat olarak değerlendirep takva eğitimimizi tam manasıyla yapabilmemizi nasib etmesini dilerim.

1. Buhârî, *Savm*,
2. *Suyûtî, Câmiu'l-Kebîr*; 4998
3. *İbn Mâce; Zühd*, 39, *Ahmed b. Hanbel Müsned*; 3. 397
4. *A'raf Sûresi* 31
5. *Zuhruf Sûresi*; 36, 37

Manolya

DAVETİYE

Fabrika:

Manolya Davetiye ve Matbaacılık
Sanayi Ticaret Limited Şirketi

İ.O.S.B 1122. Cadde 1469.Sokak No: 8
06378 Yenimahalle-ANKARA TÜRKİYE

Tel: +90 312 395 83 20 Fax: +90 312 395 83 21

www.manolyadavetiye.com.tr

Ankara Bayi:

Demos Bilişim Matbaa İnş. Org.
Promosyon San.Tic.Ltd.Şti

Kızılay Mah. Gazi Mustafa Kemal Blv. No : 17/ 2
Çankaya/ANKARA TÜRKİYE

Gsm: +90 505 222 22 52 Tel: +90 312 230 31 04

demosgrup@gmail.com

6. ULUSLARARASI EĞİTİM KONFERANSLARI

INTERNATIONAL CONFERENCES ON EDUCATION

31 MART 2016

ANKARA

İNGİLİZ GAZETECİ LAUREN BOOTH İLE RÖPORTAJ

Hüseyin YAVUZ / Eğitimci

M.Ş. - Mesleğiniz nedir?

L.B. - İngiltere’de gazetecilik yapmaktayım.

M.Ş. - Türkiye’de bulunma sebebiniz nedir?

L.B. - ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği tarafından Uluslar Arası Konferanslar dizisinde konuşmacı olarak davet edildim.

M.Ş. - Hayatınızda nasıl bir değişiklik oldu?

L.B. - “Beş sene önce ben aslında batının modern yaşam tarzının, seküler yaşantının bir parçasıydım. Kendimi bu kıyafetle görseydim o zaman, ‘Müslümanlar sana ne yaptı?’ derdim. ‘Sana bir Müslümanlık ilacı mı verdiler?’ derdim.

M.Ş. - Sizi o halden bu hale dönmenizde neler etken olmuştur?

L.B. - 2010 yılında Müslüman oldum. 5 yıllık bir geçiş sürem oldu. Londra’da bir Somalili Müslüman taksi şoförü bana ilk olarak, İslam’ı anlattı. Peygamberi sevdim, O’nun adını duyunca ağladım. Çalıştığım yayın organının sahibinin yaşantısı ve bana inancım konusunda baskı yapmamasıdır. Ben kendi hayatıma özgü yanlışlar yaparken O odadan çıkar, ben içkimi içerdim. Bana göre içmeden hayat olmazdı. Patronumun düzgün yaşantısı elbette düşünce hayatıma etki ediyordu. Görev icabı Filistin’e gittiğimde bir takım manzarlara beni kökten etkiledi. Bir eve ziyarette bulunduk. Mutfak oldukça mütevazı, ikram edeceği neredeyse yok, evinde eşya oldukça az. Beni güler yüzle ve içtenlikle misafir ediyor. Kendine ve çocuklarına bile yetmeyecek yiyeceğine bizi davet

ediyor. Bu yaklaşım bende derin izler bırakmıştır. Bu yakınlığı buna emreden inancıydı.

Bir başka manzara, kocaman tankların önünde elinde taşla karşı koymaya çalışan çocuk... Bu cesaret ancak mükemmel bir inanca dayanmaktadır. Bunlar zamanla beni etkiledi ve İslam'ı öğrenmeye başladım. İslamı ve Müslümanları seviyorum. Bir Allah olduğunu biliyordum ve Hazreti Muhammed'in peygamber olduğuna inanıyordum. Son Peygamber olduğuna da inanıyordum; ama alkolü ve sigarayı bırakamıyordum. Karakter olarak zayıftım; ama şehadet (kelime-i şehadet) edince elhamdülillah her şey değişti. Ardından namaza başladım. Namazda okunan ayetleri öğrenmem hiç zor olmadı. Mucize ne biliyor musunuz, "Allah birdir ve Hazreti Muhammed onun kulu ve resulüdür" dedikten sonra her şey kolaylaşıyor.

Karakter olarak zayıftım; ama şehadet (kelime-i şehadet) edince elhamdülillah her şey değişti. Ardından namaza başladım. Namazda okunan ayetleri öğrenmem hiç zor olmadı. Mucize ne biliyor musunuz, "Allah birdir ve Hazreti Muhammed onun kulu ve resulüdür" dedikten sonra her şey kolaylaşıyor.

M.Ş. - Bu değişim sizi ve yakınlarınızı nasıl etkiledi?

L.B. - Allah'ın yardımı geliyor. Her şey seni sarıyor. 6 ay içinde her şeyi öğrendim. Tabi bunlar temel olanlar ama hayat boyu öğrenme devam ediyor. İlk eşim ayrıldıktan sonra 2013 yılında Ugandalı bir Müslüman ile evlendim. Eşim, çocuklar için çalışma yapan bir kuruluştaki görev yapıyor. Bu arada 13 yaşındaki kızım da 3 hafta önce Allah'a hamdolsun Müslüman oldu. Müslüman olması için onu hiç zorlamadım. 'Annen Müslüman oldu diye, Müslüman olmak zorunda değilsin.' dedim ama çok dua ettim olması için. Elhamdülillah oldu.

M.Ş. - Türkiye'de bulunmakla neler hissediyorsunuz?

L.B. - İstanbul'da uçaktan inince şaşırdım; acaba yanlışlıkla bir başka ülkeye mi geldim? diye dü-

şündüm. İngiltere 'de hicaplı bayanları görebilirsiniz. "Aman Allah'ım bura Türkiye mi?" dedim. Müslüman ülkede olduğumu hiç hissetmedim. Çünkü inanç bütün her şeyi ile teslim olmayı gerektirir. Hicab bunun en önemlilerinden biridir. İnandın ama ben kendi istediğim gibi olacam diyemeyiz. Allah nasıl dedi ise öyle olmak gerekir. Sonradan gittiğim şehirler ve ortam bu fikrimi değiştirdi. Mükemmel bir teşkilat ve ortam içinde buldum kendimi. İşte" İslam bu " dedim.

M.Ş. - Çağımızda yaşantı hakkında fikriniz nedir?

L.B. - Çağımıza baktığınızda sekülerizm ve materyalizmin çatıştığını görüyoruz. İslam ve İslami hayat şekli Allah'ın varlığına olan inanıştır ve temiz, helal yaşamak, ahlakı her şeyin önünde tutmaktır. Batı eğitiminin toplumlara nesillerin ayırımını öğretmektedir. Eğer batı kültürünü takip edersek kendi çocuklarımızın kölesi oluruz. Bu sebepten ötürü anne ve baba eğitmelidir. Eski nesillere dönmek gerekir. Laiklik; küresel dünyanın işçilerini oluşturur, insanı ise iyi yetiştirmez. Bugünkü laik eğitim sistemi her şeyi anlatmaya çalışırken aslında hiçbir şey anlatamıyor. Bu eğitim sisteminde maneviyata hiç yer verilmiyor. Eğitim İslam'la başladı. Asıl bilgi ve ilmin temeli budur. Eğer eğitimi kutsal inanıştan ayırırsanız eğitimin kökünü kurutursunuz. Öncelikle evlerimizde Kur'an-ı Kerim'i anlamaya çalışmalıyız. Bizim çocuklara davranışımız, gelecek nesillere aktarılacaktır. Çok dikkatli ve iyi örnek olmalıyız.

M.Ş. - ÖĞ-DER 'in çalışmalarını nasıl buldunuz?

L.B. - Türkiye'de bulunduğum bu dönemde mükemmel bir program hazırlanmış. Bizi değişik Sivil Toplum Örgütleriyle buluşturdu. Çok güzel okullar ziyaret ettik. Tarihi yerleri gezdik. Günlerimiz dolu dolu geçti. Televizyonlarda canlı yayınlara katıldık. Basın yayın kuruluşlarını ziyaret ettik. Bilgilerimizi paylaştık.

M.Ş. - Son olarak neler eklemek istersin.

L.B. - Türkiye'de seçkin kişilerle bizleri buluşturan, fikir alışverişine vesile olan ÖĞ-DER başkanına, yönetimine, il başkanlarına, tercümanımıza ve emeği geçenlere teşekkür ederim.

MÜFREDATIN ANA UNSURU

Şafak DUMAN / Eğitimci

İlkokul 4. sınıftaydım. Kibrit kutularından bir köprü maketi yaptım. Ödevdi. İlk önce annem ile paylaştım.

“ Anne bak, ben yaptım. Köprü. Büyüyünce mimar olup gerçeğini yapacağım.” gibi cümleler kurmuşumdur herhalde...

Annem bir elimdekine bir de bana baktı:

“İlkokul öğretmeni olamıyon mu olum?” dedi.

Annem, okuma- yazması olmayan köylü, Anadolu kadını. Babama sipariş verdiğini pek hatırlamam. Evde ne varsa onunla idare ederdi. Geleceği boş çevirmez, yedirmeyi severdi, tencerede ne varsa...

Ortaokulda iş teknik dersimiz vardı. Artık büyümüştüm. Cami maketi yapmıştım, dört minareli, mukavvadan. Siyah-beyaz televizyonumuzun üstünde çok güzel duruyordu. Eve kim gelse gözü ona iliştiriyor, konu açılıyordu. Ben yaptım. Büyüyünce mimar olacağım zaten. “Maşşallah. Ne dayı yapmışın gülüm.” diyordu konu komşu akraba. Hemen annem araya giriyordu: İşşallah ilkokul öğretmeni olursun.

Üniversite sınavında puanım mimarlığa yetmedi. Fizik bölümüne kayıt yaptırdım. Gerçeğini yapamayacağını anlamıştım artık, maket çalışmalarım devam ediyordu. Demirel- İnönü koalisyonu vardı. Konu komşu merakla soruyordu, üniversiteden gelişimde tatillerde:

Sen üniversiteyi bitirince nolcen şimci? (Fizik doktoru dememi bekliyorlardı)

Fizikçi. Yani bilim adamı.

...!

Hani Erdal İnönü var ya, onun gibi işte. Annem yine sorardı, bıkmadan: İlkokul öğretmeni olamıyon mu olum?

Anlamayacaklarını bilsem de anlatmaya çalıştım: Ben sayısalcıyım. İlkokul öğretmeni olmak için TS (Türkçe-Sosyal) lazım. Annem anlamaya çalışır, anlamazdı. Üzülse de boynunu biraz eğdi: Allah bilir! İşşallah ilkokul öğretmeni olursun, derdi. Gülümserdim.

Fizik İngilizce hazırlığı iki yılda geçemedim. Yaz tatilinde güya İngilizce pratik yapmak için Ayvalık'ta çalıştım. Turistin bir “epil ti” (elma

çayı) deyişi var, anlamam imkansız. Patron ilkokul mezunu, çatır çatır konuşuyor- anlaşıyordu oysa. Ayrıca ve de zaten ortaokul ve lisede Fransızca görmüştüm. 6 yıl Fransızca gördüm, 6 cümle kuramam. Sorun bende değildi. Tarih ve Fransızca hariç diğer derslerim gayet iyiydi. Tarihçide iş yoktu, çok sonra anladım.

PDR (Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik) bölümüne merak sardım. Kazanamayacağımı bile bile (Puan Türü Türkçe- Sosyalı o zamanlar) yeniden sınava girdim. O yıl Sınıf Öğretmenliği ilk kez Türkçe- Matematik ile öğrenci alacaktı, bunu öğrendim. İlk 7 PDR, 8. tercih sınıf öğretmenliği oldu.

Sonrası malum. En çok annem sevindi. Sınıf öğretmenliğine kayıt yaptırdım ve meslekte 17. yılım. Çok mutluyum. Sanırım mimar olsaydım bu kadar mutlu olmazdım.

Şunu demek istiyorum: Annemin duası laikliğe aykırı mıdır? AB uyum yasalarıyla ters düşer mi? Bilmem hangi -izm'ciye göre eğitim psikolojisiinde yeri var mıdır? Ne kadar bilimsel ve denenebilir? Bilmem...

Ancak şundan eminim: Çok etkili.

Son dönemde müfredat konusuna değinir olduk ya: Duası reddolunmayacak anaların da duasını alacak bir müfredat, eğitim sisteminin ana unsuru olmalı.

Başka yollar aramak “zaman” ve “nesil” kaybı olur...

Daha önemlisi var mı?

YALNIZ KİŞİSEL GELİŞİM YETMEZ TOPLUMSAL GELİŞİM GEREKLİ

Anıl İzzet UYSAL / Eğitimci

Yıllardır süregelen bir fikirdir kişisel gelişim. Kendini davranışsal ve zihinsel olarak geliştir, en iyisi sen ol, en değerlisi sen ol, lider sen ol. İnsanın kendisini geliştirmesi gerekli bir husustur ve buna katılmamak elde değil lakin insan kendini geliştirirken şuna dikkat etmeli: Benim gelişimim hangi yöne doğru olacak. Nefsimi mi bu gelişimde hoşnut edeceğim yoksa Allah'ı mı?

Kişisel gelişimde öne çıkan husus şu. Hırslarını elde etmek ve daha çok para kazanmak için her yol mübahtır. Kısacası bencilleş ve kendin için yaşa. Peki, biz ümmeti Muhammet olarak bunu neden yapamayız? Bizler kardeşimiz için yaşar, kardeşimiz için çalışırız. Menfaati öldürmenin en kolay yolu budur der hocamız. Bencillik insanın sonunu getirecek en temel silahtır. Çünkü bireyselleşen insan kendinden başkasını düşünmez ve karşısındakinin duygularına önem vermez.

Aslına bakarsak kişisel gelişim uzmanları şunu diyor " Nefsin için yaşa!". Eğlen ki daha çok zevk

alabilesin. Bu durumun bir felaket olduğunun en büyük kanıtı Kaliforniya Eyaletinde yaşayan insanlardır. Burada yaşayan insanlar hayatını lükse, eğlenceye, zevklerine adanmışlardır. Eğer canları çok eğlenmekten sıkılırsa biraz daha eğlenerek bunu gidermeye çalışırlar. Bedensel hazlar, para, lüks hayatlarının en temel yapı taşı. Peki, bu hayatı yaşayanlar sonra hangi durumla karşılaşılıyor? Bu insanlar o kadar bireyselleşiyor ki bir zamandan sonra insani değerleri unutuyor. Kendini zihninde konumlandığı konum ile gerçekte olduğu konum arasında dağlar kadar fark olduğundan kişi iş hayatında beklediği saygıyı göremediği vakit depresyona giriyor. Bayanlar güzelliklerini, erkekler ise başarılarını kaybettiklerinde kendilerini değersiz hissediyor. Sınırsız tüketim ile bir nevi bu dünyayı cennete çevirme hayali ortaya çıkıyor. Lakin insan dünyaya cenneti kazanmak için gönderilmiştir, cenneti yaşamak için değil. Biz bencilleşemeyiz; bizler "komşusu açken tok yatan bizden değildir." hadisi doğrultusunda önce komşumuzdan daha sonra bütün insanlardan sorumluyuz. Çünkü bizler inançlı insanlarız. Biz menfaatimizi değil insani değerleri seçeriz.

İnsanın ilim öğrendikçe kibri değil tevazusu artmalıdır. Ülkemizde ilim öğrenen çoğu insanın kibri artıyor, şayet İslami bir eğitimimiz olsa idi ilmin sahibinin Allah olduğunu hatırlardık ve O'nun bize bu ilmi lütfettiğini bilirdik. Bireyselleşip nefsimizi doyurmak bütün gayemiz değildir. Eğer nefsanî yaşamak insanı gerçekten mutlu etseydi Kaliforniya örneğinde gördüğümüz gibi insanlar mutlu olurdu lakin onları bu mutlu etmiyor, aksine kendilerini yalnızlaştırıyorlar. Bizler ailemizin, çevremizin hakkını gözetmek, çevremizdekilerin duygularına önem vermek mecburiyetindeyiz.

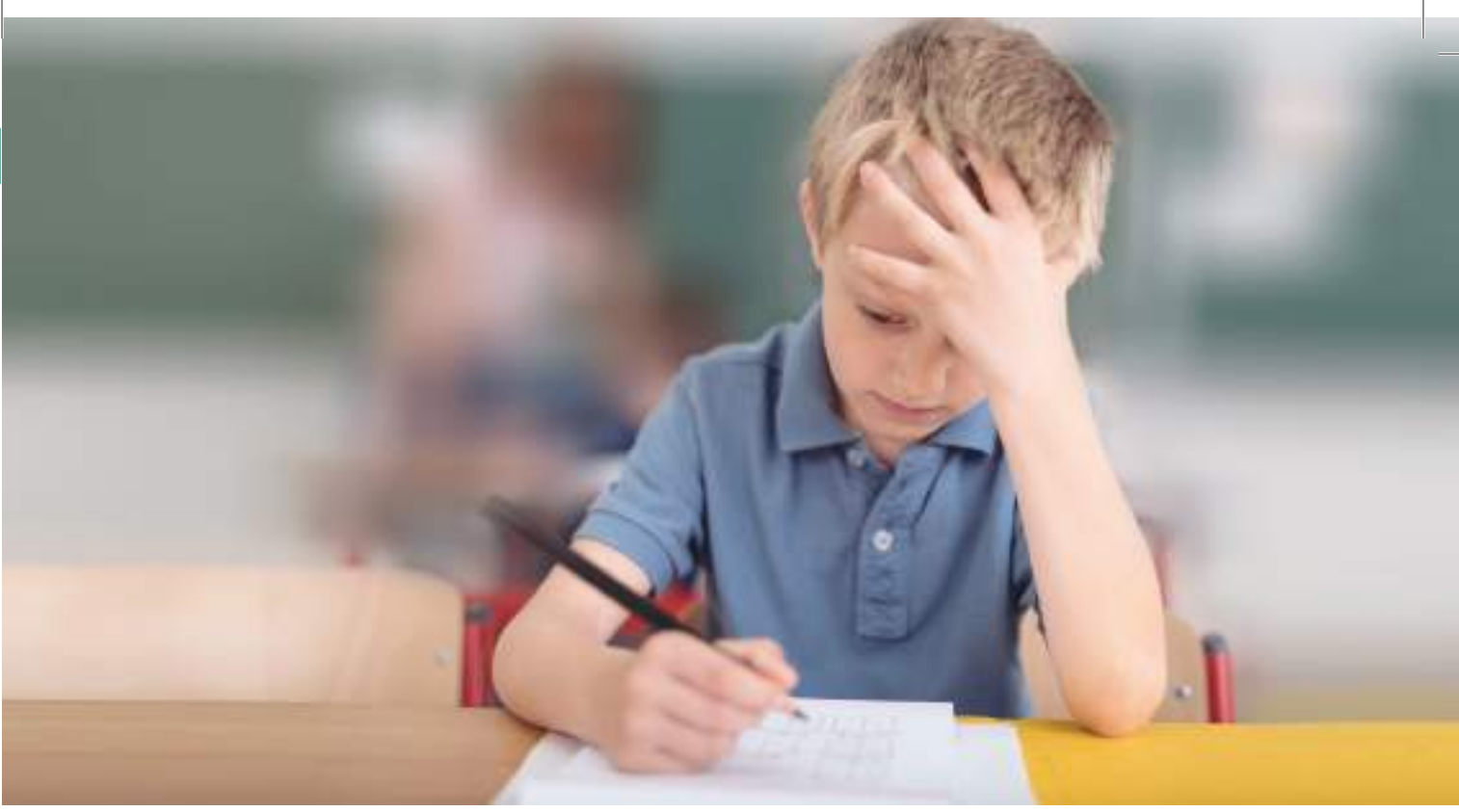

Biz ümmeti Muhammet olarak kibir sahibi olmayız. Allah buyuruyor ki; "Yeryüzünde böbürlenerek yürümeye. Çünkü sen yeri asla yaramazsın, boyca da dağlara asla erişemezsin." Haddimizi bilmemizi tembihliyor Allah. Haddini bilmek ilimlerin en başıdır. Haddini bilmeyen insanlara hiçbir ilim fayda vermez. O yüzden ilk işimiz haddimizi bilmek olacaktır.

İnsanoğlu sosyal bir varlıktır, varlığını sürdürebilmesi için canlılarla etkileşim halinde olmalıdır. Aile toplumun en önemli kurumudur. Aile yapısını hedef alan Siyonizm amacına giderken aileyi bölüp parçalama yolunu seçiyor çünkü biliyor ki aile çökerse toplum çöker. Bu silahı kullanmak için çeşitli yöntemleri var. Bu alanda en çok med-

yayı kullanmaktadır. Çarpık ilişkiler, yasak aşklar gibi ahlaksız içerikli filmler, diziler toplumun ahlakına yapılmış en büyük saldırıdır. Özellikle dizilerde özendirilen çekirdek aile yapısıdır. Çekirdek aile, ebeveyn ve çocuklardan oluşur. Geniş aile, anne-baba, çocuklar, büyükanne, büyükbaba, teyze, dayı, hala, amca gibi akrabaların bir arada yaşaması ile oluşan temel aile kavramıdır. Siyonizm çeşitli yöntemlerle aileleri önce çekirdek aileye düşürmüştür. Bu da yetmezmiş gibi aileleri çekirdek aile içinde de bölüyor evlenen çocuklar yuvadan kopuyor ve fert sayısı ikiye düşüyor. Aile bizim kalemizdir. Aile güçlü olursa toplum dinamiği güçlü olur. Aile, ülkemizin yeniden eski gücüne, şuuruna kavuşması için en gerekli yapı taşıdır. Şunu iyi bilmeliyiz ki İslam devleti önce ailede kurulur!

Bireyselleşen insan yalnızlaşır ve bir zamandan sonra hayat yükünü yalnız göğüslemekte zorlanır. Büyüklerimiz hep eski ramazanlardan eski dostluklardan bahseder. Neydi oradaki fark peki? Topluca yapılan etkinliklerde her zaman huzur vardır. Çocuklar evlerinde bulamadığı muhabbeti, huzuru alkolde, esrarda arar oldu. Türkiye'de maddeyle tanışma yaşının 10-11 yaşlarına kadar düştüğü araştırmalar sonucu ortaya çıkmıştır. Gençlere her istediği alınarak ona analık babalık görevi yapıldığını düşünen veliler, bu olumsuz durumun en temel sorumlularıdır. İnsan hassas bir canlıdır. Karnı doyurulan, her istediği alınan çocuk bütün yönleriyle doyurulmuştur gibi bir algıya düşmek hatalı olur. Çocuğun manevi yönüne de yönelmek gerekir. Onları sevip onlarla dertleşmek gerekir. Çocukların maddeye yönelimini engellemek için çocukların gönüllerine dokunmak, onları sahiplenmek, gönüllerine sevgi eklemek, onlara İslami bir şuur verme davasında olmak gerekir. Gönülüne sevgi ekilmeyen çocuklar ailelerini huzur evlerine koyar ve ailelerine huzuru haram eder. Sürekli başarı üzerine yetiştirilen öğrenciler bir zamandan sonra insani değerlerden, toplumun kültüründen uzaklaşıyor çünkü çocukta başarı duygusu insani değerlerin üstüne çıkıyor. Temelinde ahlak olmayan bütün eğitimler boştur. Bir toplumun ahlakı o toplumun gidişatını gösterir. Ahlakı iyi olan sorgular, toplumsal normlara saygı gösterir ve ailesini huzur evine bırakma fikrini zihninden dahi geçirmez. Temelimizde ahlak olursa geleceğimizde güzel olur.

TUTKULARIMIZ VAR BİZİM HAYÂMIZI ERTELEYEN

Ali CEYLAN / Eğitimci - Yazar

Okul kayıt maceraları başladı. Mevsimi geldi artık yeni kayıtların veya kayıt aktarmaların. Hepimizde bir heyecan ve hepimizde aynı duygu; “Çocuğum hak ettiği en iyi okula gitmeli” arzusu dolu. Okulları gezmeye başladık, özel okulların bursluluk sınavlarından üç beş kuruş indirim kazanmak için... Okul müdürlerinin süzmelerinden, sekreterlerin plastik gülümsemelerinden geçerek girdi çocuklar sınavlara. Hiçbirisine sorulmadı ama “Sen nasıl bir insan olmak istiyorsun?” diye. Çünkü ailece hedeflerimiz var bizim kariyer mesleklerinden herhangi biri işte. Aralarında ne “imam” olmak var ne de “öğretmen”.

Utana sıkıla(!) öğretmen olduk veya imam çünkü kazanamadık “itibarı” yüksek(!) bir meslek üniversitesi. Kalbimizden yaşadık ilk utanma duygusunu(!)... Kazansaydık(!) bir doktorluk, mühendislik veya hukuk ne güzel; daha da kolay kolay “utanma” ile karşılaşmayacaktık. Çünkü utanma duygusu, yetersizliği toplum tarafından kabul edilen meslek sahibi kişilerin yaşaması gereken

bir duygu. Utanmanın tanımını, toplumun materialist şaşkınlığına emanet etmenin faturasıdır bu.

Şunu soruyorum (telefon ile) yıllık fiyatı Kayseri şartlarında yirmi bin lira olan okula: “Siz çocukların hangi ihtiyacını karşılıyorsunuz?”

Cevap veriyorlar bana gayet kendilerinden emin bir şekilde: “Beyefendi biz çocukların akademik başarılarını en ince detayına kadar takip ediyoruz.”

Hemen karşılığını veriyorum ki çünkü aradığım bu değil, “Sayın Hoca Hanım siz çocukların bu anlamda sadece zihinsel ihtiyaçlarını karşılıyorsunuz. Başka hangi ihtiyaçlarını karşılıyorsunuz?”

Yine kendilerinden emin bir ses tonu ile cevap veriyorlar bana: “Biz çocuklarımıza tenis, okçuluk, kayak ve sporun birçok dalında kulüp faaliyeti yaptırıyoruz.”

Yine aradığım bu değil. Heyecanla ve merakla belki aradığım cevabı bulurum diye tekrar sor-

dum: Sayın Hoca Hanım bu çocukların bedensel ihtiyaçları karşılamak için yapılıdır. Siz çocukların başka hangi ihtiyaçlarını karşılıyorsunuz?

Geldiğimiz noktada ne özel okullar ne Mili Eğitim Bakanlığı insan eğitimini bir üçüncü boyuta çıkarmaları gerektiğinin farkında bile olmadan “eğitimde sistem yenilemeler”, “nitelikli insan yetiştirme” metotları adı altında sadece suma, ucub veya riya içindeler.

Oysa insan kalp iledir. Aşk kalp ile, iman kalp ile, cihat kalp ile, teslimiyet kalp iledir. Haya kalp ile... Ve bizim beş boyutlu insan denen yaratılmışın beden ve zihin boyutunun yanında kalbin ihtiyacını da eğitim ile karşılamak zorunluluğumuz vardır. Vakit olmadı yahut farkına varmadık, kalbin eğitimine. Sadece içini doldurduk anlam-sız içi boş sevgilerle. Danışanlarımdan bir anneye soruyorum: Çocuğunuza sevgiyi nasıl öğrettiniz?

Anne cevap veriyor, bilindik en beylik kelimeler seçerek. “Sevgi anne karnında başlar. Ben onu bir an olsun sevgisiz bırakmadım ki...”

Tamam ama siz çocuğunuzun sevmesi için ona sevmeyi nasıl öğrettiniz?

Şaşırdı biraz sonra düşündü ve durumu toparlamak adına, fanus içindeki balığı nasıl sevdiğinden bahsetti.

Evet, biz topluma ancak fanus içindeki canlıyı sevecek kadar insan kazandırıyoruz. Oysa farklı olmalı idi sevgi, fanusun içindeki canlıya duyulandan çok daha farklı. İçinde emek olmalı idi, sabır olmalı idi, mücadele olmalı idi, umut olmalı idi. Allah azze ve celle tefekkürüne götüren ilk başlangıç olmalı, Aleyhissalatuvesselem Efendi-

miz Nebimiz Muhammed Mustafa'ya muhabbet olmalı idi. Cihat olmalı idi içinde Allah Celle Şanı Hu için. Hayaya götüren bir katre olmalı idi içinde yetersizliğini fark edip Allah Teala ve Tekad-des Hazretlerine gönülden kulluk için. Tutkularının esaretinden kurtulup nefsinin terbiye için.

Ve fanus içindeki balıktan çok daha yararlı olması için bir bitkinin bakımını üstlenmeli idi çocuk, şekli bozuk cansız bir nesneden şekli olan bir canlıya nasıl dönüştüğünü sorgulamak adına. Zihinsel ihtiyacı karşılanırken bu süreçte gelişimi beklerken sabrı, gelişirken doğan güzellikte tefekkürü ile musavvir olan Allah azze ve celleyi, fark ettikçe yaratılıştaki kusursuzluğu Rabbimizin hâlik olan esmasını, ve aklımızın almadığı zihnin zarımızın en sınır noktasına kadar zorlandığı durumda görmeli idi çocuk kuvvet ve kudret sahibi olarak Allah Teala'dan başka kimse olmadığını.

**Haya, Allah azze ve celle korkusu ile başlar.
İmanlı kalplerde zikir başlar.
Kul korkusu ile bükülen başlar,
Ne şeytan ne kibir taşlar.**

Aleyhissalatuvesselem Efendimiz bir hadisi şeriflerinde “Allah Tela bir kula buğz ettiği zaman, ondan hayayı soyup alır. Hayayı alınca da o kimseyi sen sevmeyen ve sevilmeyen bir şahıs olarak görürsün. Allah, emaneti de ondan alır. Emanet alınınca merhameti de alır. Merhamet alınınca da İslam'ın esasını da o kimseden alır. İslam'ın esas alınınca da o kimseyi artık kovulmuş bir şeytan olarak görürsün.” Ravi: Hz. İbni Ömer (r.a.) Ramuz El Hadis.

Heyhat! Topluma bak... Bir yanda anne ve babasını “çocuğuna özürlü” dediği için cinnet maske-sine sığınıp öldüren anne, diğer yanda “sevgilisi aldattığı(!)” için genç yaşta katil olan kız veya erkek gençler, ipin diğer tarafında anne babasının başarı beklentisini karşılayamadığı için yaşamına son veren tazecik insanlar...

Milli Eğitim izliyor, medya haber yapıyor, anne babalar çocukları üzerinden kazanacakları saygınlığın tutkusu ile çocukların sadece bedensel ve zihinsel iki boyutlu nesne haline getiriyorlar. Merhamet şiirlerde, affetmek ayetlerde, örtünmek Kâbe ve kabirde olarak insan bahaneler arkasına saklarken kendini, kaçacak delik aramakta.

Tutkularımızın önceliği var çocuklarımızın hayatında. Okullarımız tutkulu, en başarılı okul olmak adına; veliler tutkulu, en başarılı öğrencinin ebeveyni olma adına ve çocuklar tutkulu, ezilmeden hatta ezerek bir hayatı yaşamak için çok çalışkan olup kariyer mesleklerinden birine sahip olmak adına. İnanılmaz bir yarış, acayip kıskanç duygu sarmalı ile boğuşurken toplum “Ben başardım.” demek adına başkalarının başarısızlığı üzerine hakimiyetini kurmak var zihinlerde.

Ne kadının örtünme derdi var ne evliliklerde din niyeti var. Evliliklerimiz, eğitimlerimiz, iş hayatımız hepsi üç sebepten ötürü: para, makam, şöhret. Saygınlıklarımız saklı paketi açılmamış bekler; makam, şöhret, para sahibi zatlar için. İmamın ardında bekler içi geçmiş ihtiyarlar. Ölüm bir onlara varmış gibi... Ardi arkası kesilmez yarışın, baş döndüren dünyanın leş kokan sahte güzelliğine sahip olmak için.

Oysa Efendimiz, Peygamberimiz Sallallahu aleyhivesellem “Müslümanlar alimlerine buğz ettikleri, çarşı pazarlarını süsledikleri (kadınla malı için evlendikleri) zaman, Allah onları şu dört hususta mübtela kılar: Zamanda kıtlık, sultandan zulüm, hakimlerden hıyanet, düşman saldırısına maruz kalma...” Ravi: Hz. Ali (r.a) Ramuz el Hadis.

Toplunun içinde bulunduğu durumun bu hadisin işaret ettiği hâl olması ne büyük ibrettir. Ve okullarımız, eğitim sistemimiz ne büyük gaflettir. Ne örtünende İslam'ın şuuru ne örtünmeyende erkekten beri durma adabı var. Hicab asrı saadet döneminden saklı bir hazineymiş gibi durmakta, zaten bu hazinenin derdinde olanda nerdeyse saklı kalmakta.

Tutkularımızı akademik kariyer ve dünyalık ki bir ihtiyaçlarımız için kullandık. Oysa asıl insan ihtiyacını Allah azze ve celle şöyle buyuruyor: “O halde sen yüzünü, bir hanîf olarak dine, Allah'ın insanları üzerinde yarattığı fıtrata çevir. Allah'ın yaratışında değiştirme olamaz. Doğru ve eskimez din işte budur. Fakat insanların çokları bilmiyorlar.” (Rum 30)

Din dersi yerine dinin kültürünü koydu sistem ders olarak okullara... Kim bilir belki de günah çıkartmak için... İmam hatipler çoğaldı, hedefi imam olmayan çocuklar için. “Kimi kandırıyoz?” sorusunu sormak kolay, zor olan bu soruya kimin cevap vermesi gerektiği idi. Oysa nefsimizin her hâlden haberdar olan Rabbimiz var bizim: “Yemin olsun ki insanı biz yarattık. Nefsinin ona neler fısıldadığını da biz biliriz. Biz ona, şah damarından daha yakınız.” (Kaf 16)

Hicab sadece bedenın örtüsü değildir, kalpten bedene vahyin ilahi emridir. Allah azze ve celle buyurur ki: “Hem vakarınızla evlerinizde durun da önceki cahiliyet devrinde olduğu gibi süslenip çıkmayın. Namazı kılın, zekatı verin. Allah ve Resulü'ne itaat edin. Ey ehli beyt! Allah sizden kiri gidermek ve sizi tertemiz, pampak yapmak istiyor.” (Ahzab 33)

“Ey Peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve müminlerin kadınlarına söyle; bir ihtiyaç için dışarı çıktıkları zaman örtülerini üstlerine alsınlar, vücudlarını örtsünler! ” (Ahzab 59)

Ve biz tertemiz pampak olmamak için muhalefette inat etmekteyiz. BAHANEMİZ HAZIR; LAİK EĞİTİM, ÇAĞDAŞ TOPLUM, MODERN HAYAT; HEDEF BAHANELERİMİZLE SİYONİZM'E GÖZ KIRPMAK. Siyonist dediğin kulak örgülü fotr şapkalı Yahudi, Müslüman dediğin onun ağına düşmüşse muteberdi.

Eğitimlerimiz tesettürsüz diye ağlayan kaç kişiyiz? Biz eğitimle hayayı bile unuttur hâle gelmiyiz. Eğitim ihtiyacı için örtüsüz çıkan kızlarımız, mezarlık görünce neden başörtülerini takar ki o da yakasız.

Medya dünyalık, siyaset dünyalık, eğitim dünyalık. Ahiret yerine dünyayı mamur etmek üzere yaşıyoruz. Hiç ölmeyecekmiş gibi dünya için olunca ahiretten bihaber kaldı nesil. Hicab dahi ne ola? Ya güzellik maskesi ya da iktidar örtüsü zannediliyor.

YERYÜZÜNDE ŞİDDET SARMALI VE TACİZ

Nizamettin KARS / Eğitimci

Bu sayıda iki güncel konuyu mercek altına aldık. İlk konuda İslam coğrafyasındaki yürek acıtıcı savaşlar ve ölümler ile Avrupa'ya göçün perde arkasını aralamaya çalıştık. İkinci konuda ise ülkemizde infiallere sebep olan ve giderek artan taciz ve tecavüz vakalarına farklı bir pencereden baktık.

Şiddet Sarmalındaki İslam Coğrafyası ve Kıyametin Ayak Sesleri

İslam coğrafyası kan ve gözyaşı döküyor. Katliamlar, zulüm, adaletsizlik ve sömürü bütün İslam ülkelerini sarmış durumda. Afganistan, Irak, Suriye, Somali, Sudan, Mısır, Yemen ve diğerleri... Hepsi de küresel bir oyunun sahneleri durumunda. Arap baharı safsatasıyla İslam ülkeleri kaosa sürüklenerek otorite boşluğu oluşturuldu. Birinci Dünya Savaşı'nda cetvelle çizilen haritalar yeniden çizilmeye başlandı. Yemen ve Sudan bölündü. Libya, Irak, Suriye, Mısır ve Suudi Arabistan gibi

İslam ülkeleri için de aynı senaryolar uygulamaya konuluyor. İslam coğrafyası parsel parsel parçalanıyor. Tıpkı yüz yıl önce Osmanlı İmparatorluğunun parçalandığı gibi.

ABD desteğiyle kurulan El Kaide terör örgütü bahane edilerek önce Afganistan darmadağın edildi, ardından da Irak. ABD'nin asker kimlikli katilleri elini kolunu sallayarak Pakistan'a girip çıkıyor ve her türlü katliamı yapıyorlar. Böylelikle Pakistan da kuşatma altına alınarak gözdağı veriliyor.

Irak üç bölüme ayrılmış ve hem mezhep hem de nesep savaşları körükleniyor. Irakta her gün bombalar patlatılarak Irak insansızlaştırılıyor. Suriye'de taş üstünde taş kalmadı. Dünyanın neredeyse her ülkesinden askeri birlikler Suriye topraklarında cirit atıyor. ABD ve İngiltere ortak imalatı olan İşid terör örgütü bu coğrafyadaki ülkelerin başına bela edilerek kaos ortamı oluşturuluyor.

Somali'de Eş-Şabab, Nijerya'da Boko Haram, El Kaide ve İşid terör örgütleriyle ilgili eylem analizi yapılacak olursa neredeyse bütün eylemlerin Müslümanlara karşı yapıldığı görülür. İslam adını kullanarak ortaya çıkan bu terör örgütleri İslam'a karşı savaşan insanları öldürmüyorlar. Müslümanları katlediyorlar. El Kaide'nin veya İşid'in İsrail'e karşı tek bir eylemine rastlanmıyor. Bu terör örgütlerinin arkasında ABD ve İngiltere yani Siyonizm'in gölgesinin olduğu gayet açık değil mi?

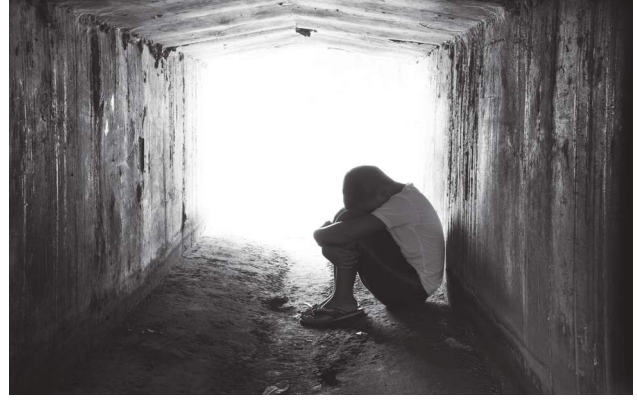
İslam coğrafyası neden kaoslara sürüklenip insansızlaştırılıyor? Bu konuyla ilgili birçok komplo teorisi sıralanabilir. Bir teoriye göre küresel ısınma sonucunda Kuzey Afrika ve Mezopotamya bölgesi en verimli topraklara sahip olacak ve dünyanın gıda ambarı haline gelecek. Bundan dolayıdır ki küresel ısınma sonucu çölleşecek veya sular altında kalacak Avrupa ve Amerika bu topraklara sahip olmak için senaryolar üretiyorlar. Bir diğer teori ise Arz-ı Mev'ud sınırları içinde olmaları. Yani Büyük İsrail'in önündeki engellerin kaldırılması ki bu senaryonun hayata geçirildiğini gösteren emareler hayli güçlü.

Son beş yılda Avrupa'ya kaçak göçler arttı. Göç edenlerin %60'ı Suriyeli, %40 ise Irak, Afganistan, Somali ve Sudanlı. Ümmetin yetimleri, ümmetin çocukları Akdeniz'in soğuk sularında yitip gidiyor.

Polis verilerine göre Avrupa'da on bin göçmen çocuk kayıp. Kimi organ mafyasının masasında kimi Fuhuş çetelerinin kucağında yitip giden ümmetin çocukları...

Arz-ı Mev'ud sınırları içinde olan Doğu ve Güneydoğu Bölgelerimizde de yedi sekiz aydır büyük bir hareketlilik yaşanıyor. Daha önce boşaltılmış beş bin köyden sonra şimdi de ilçeler boşaltılıyor. Yakın zamanda birkaç ilin boşaltılması da gündeme gelebilir. Çözüm süreci maskesi altında terör örgütünün her türlü yığınağına göz yuman siyasal güç, seçimlerden sonra bu yığınakları ortadan kaldırmak için sokak savaşlarını başlattı. Sonuçta tıpkı Suriye, Irak, Somali, Sudan ve Afganistan'da olduğu gibi masum halk terörden kaçarak evini barkını terk etti. Geride kalan ise yıkık, harap, hayalet şehirler oldu. Kilis ise İşid terör örgütünün roketleriyle insansızlaştırılıyor. İşid Gaziantep,

Kilis, Nizip en büyük hedeflerimizdir, diye hutbe veriyorsa başımızı öne eğip düşünmemiz gerek.

İsrail'in özellikle GAP bölgesine ilgisi bilinen bir gerçek. Ceylanpınarı TİGEM ve mayınlı arazilere talip olduğu da biliniyor. Bölgede ihale alan firmalara baktığımızda; Tei-ekinciler isimli bir İsrail şirketi GAP kapsamındaki Bozova-Yaylak Su Projesi'ne yönelik ihaleyi almış. Bozova ilçesindeki su kanalı projesi, taşeron bir firma olan "Kolin" isimli bir İspanyol firmasına yaptırılmış. Merit International inc, Bertı-Brudo-Jakob Behar, Zinkal, Arat Ltd. gibi birçok İsrail menşeli firmanın bölgede faaliyet yaptığı görülüyor. Gizli Yahudilerin bölgeden çok miktarda arazi aldığı da yine söylenenler arasında.

Bütün bu gelişmeler, Büyük İsrail'e giden yollar temizleniyor mu sorusunu aklımıza getiriyor.

Taciz ve Tecavüzlerin Bir Tahlili

Medyanın, sosyal medyanın ve internet sunucularının en ücra yerlere ulaşması dünyayı küçücük bir köye çevirdi. Birçok insan televizyon ve internetin esiri durumunda. Bu da toplumsal birtakım bunalımlara neden oluyor ve bu bunalımların da sirayet ettiği bireyler suça yöneliyor. Son yıllarda artış gösteren taciz ve tecavüz vakaları için herkes birçok şey söyledi ama kimse neden sorusunu sormadı. Neden bu kadar artış var, infiallere sebep olan bu iğrenç fiilin arka planında neler var? Annelik duygusu gibi en güçlü bir duyguyu unutacak kadar canavarlaşıp çocuklarının katline sebep olan anneleri zinaya sürükleyen nedenleri ve bu annelerin nasıl bu hâle geldiğini hiç kimse sorgulamıyor.

Kişi başı dört saat televizyon izleme oranıyla dünyanın birincisi durumundayız. İnterneti kullanma amaçlarının başında pornografik içerik bulunuyor. Televizyon dizileri adeta birer cinsel sömürü aracına dönüştürülmüş durumda. Gerek internet ve gerekse televizyonun cinsel saldırılarına maruz kalan bireyler izlediklerini doğallaştırıp aynısını uygulama eğilimi sergiliyorlar. Gerçek dünya filmlerdeki dünyadan çok farklı olduğundan bu gerçeklikle karşılaşan birey, arzularını zorla yapıyor veya yapmaya çalışıyor ve nihayetinde iğrenç bir suçun faili durumuna geliyor. Son beş yılda taciz ve tecavüz vakalarında %50 artış olmuş. Zina suç olmadığı için çetelesi bile tutulmuyor. Son aylarda toplumsal infiallere neden olan taciz ve tecavüz vakaları yaşandı. Faillerin yaş ortalamalarına baktığımızda yirmi beş yaşın altında. Mevcut hükümet iktidara geldiğinde henüz yedi sekiz yaşlarında çocuklardı. Dindar nesil söylemlerinin dile getirildiği zaman ortaokul ve lise çağlarında gençlerdiler. Geçen süreçte dindar nesiller yetiştirilemediği gibi Tecavüzcü Coşkunlar yetiştirildi. Tacizci ve tecavüzcü sayısında artış oldu. Bu da eğitim sisteminin iflas ettiğini gösterir. Bir ülkede suç oranları devamlı artıyor ve manevi kalkınma sağlanamıyorsa o ülkede eğitimden söz edilemez. Kaldı ki Kayseri'deki Cansel olayının faili bir öğretmen. Yine Karaman'da bir STK'nin yurdunda kalan erkek öğrencilere karşı işlenen tecavüz olayının faili de bir öğretmen. Çocuğun cinsel istismarı iddiasıyla hakkında kovuşturma olanlar, eş-dost mülakatıyla sorgusuz sualsiz, önemli imam hatip liselerine bir günde müdür olarak görevlendiriliyorsa ve bu olayın ortaya çıkmaması için, iktidarla yakınlık kurup devletin içinde çöreklenen bazı menfaat şebekeleri ve üst bürokrasi tarafından birileri tehdit edilip sindiriliyorsa durum gerçekten vahim demektir. Daha da vahimi bu tip olayların bazıları tarafından "vaka-i adiyeden" sayılıyor olması. Yanlış sistem bozuk insanı, bozuk insan da yozlaşmış toplumu inşa ediyor. Milli Eğitim Bakanımızın açıkladığına göre 2001 ile 2016 yılları arasında altı yüzü aşkın öğretmen cinsel taciz ve istismar nedeniyle meslekten men edilmiş. Bu bize şunu gösteriyor

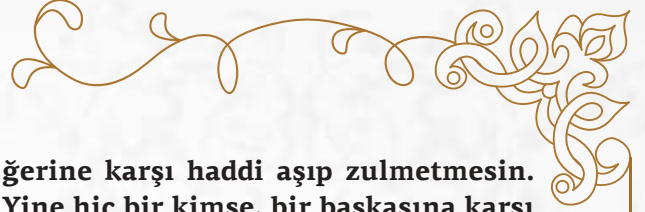
ki öğretmen yetiştirme ve mesleğe kazandırmada da ciddi sorunlar var. Yani eğitim sisteminin ve kurumlarının neresinden tutsak elimizde kalıyor. Sadece eğitim kurumlarında değil, kokuşmuşluk birçok kurumda had safhada. Liyakata göre değil; mülakata göre eş-dost, hısım-akraba atamaları son hız devam ederken toplumdaki ahlaki yozlaşmayı ve manevi çöküntüyü kimse dikkate bile almıyor. Hapishane yapımı okullaşma oranlarına yaklaşmış durumda. Mevcut hapishaneler dolup taşıyor. 2001 yılında 55 bin olan hükümlü sayısı 2015 yılında 176 bin olmuş. Hükümlü profillerine bakıldığında yarısının gençlerden oluştuğu görülür. Yani on beş yıllık iktidarın rahle-i tedrisatından geçen bir nesil. Sırf bu gösterge bile mevcut siyasal gücün sağlıklı bir eğitim politikası üretmediğini ortaya koyuyor. Son zamanlarda müfredatın değiştirilmesi gerektiği en üst perdeden dile getirildi. Yenilenecek müfredat Tecavüzcü Coşkunlar üretmeye devam mı edecek, yoksa dindar nesiller mi ortaya çıkaracak bunu hep birlikte bekleyip göreceğiz. Ancak bir gerçek var ki Avrupa Birliğinin kuyruğuna yapıştığımız sürece maneviyatçı bir eğitim sistemine sahip olmamız ve dindar nesiller yetiştirmemiz pek de mümkün değil.

Gasp, hırsızlık, cinnet getirme, zina ve tecavüzler sonucu hunharca işlenen cinayetler... Aşığı ile yaşadığı yasak ilişki ortaya çıkmasın diye oğullarının öldürülmesine sebep olan annelerin İstanbul'dan Kars'a uzanan ibretlik öyküleri... Ve aile yıkılmasın diye kurulan Kadın ve Aile Politikaları Bakanlığı...Biraz geç kalmadık mı!

Hayat Sırası

GÜZEL AHLAK

Peygamberimizin ahlakı Kur'an'dır. Kur'an ise Peygamberimizi güzel ahlakın örneği olarak takdim eder. Peygamberimizin hayatına baktığımızda her türlü davranışında güzel ahlakın örneklerini görmekteyiz. O ümmetine daima nasihat eden, sevgi ve şefkat besleyen bir peygamber olmuştur. Peygamberimizin aşağıda mealini sunduğumuz hadislerini okuyalım ve anlayalım. Okuduğumuz bu hadislerde zikredilen hususlara riayet edelim. İtibar edelim, yaşayalım ve yaşatalım.

Müslim: Peygamberimiz buyuruyor: **“Üç sınıf insan vardır ki kıyamet günü Allah, onlarla konuşmaz, yüzlerine bakmaz, onları temize çıkarmaz. Hem de onlar için can yakıcı bir azap vardır.”** Ravi dedi ki, Resulüallah(s.a.v) bu cümleyi üç kere tekrarladi. **Ebu Zer:** Bu kimseler tam bir mahrumiyete ve hüsrana uğramışlar. Bunlar kimlerdir, Ey Allah'ın Resulü? diye sordu. Peygamberimiz de: **“Elbisesini kibirle yerlerde sürüyen, yaptığı iyiliği başa kakan ve yalan yere yemin ederek ticaret malını iyi bir fiyatla satmaya çalışandır.”** cevabını verdi.

Müslim: Peygamberimiz buyuruyor: **“Allah (c.c) bana: Birbirinize karşı öylesine alçak gönüllü olun ki, hiç bir kişi di-**

ğerine karşı haddi aşıp zulmetmesin. Yine hiç bir kimse, bir başkasına karşı böbürlenip üstünlük taslamasın, diye vahyetti.”

Buhari ve Müslim: Peygamberimiz buyuruyor: **“Üç kişi bir arada bulunduğunuz vakit, başka insanlara karışincaya kadar, (içinizden) iki kişi, diğerini bırakıp fısıldaşmasın. Çünkü bu fısıldaşma, o kişiyi üzer.”**

Buhari ve Müslim: Peygamberimiz buyuruyor: **“Yedi helak ediciden kaçın!”** Sahabeler: Ey Allah'ın Resulü, bunlar nelerdir? diye sordular. Peygamberimiz: **“Allah'a ortak koşmak, sihir (büyü) yapmak, Allah'ın haram kıldığı bir nefsi haksız yere öldürmek, faiz yemek, yetim malı yemek, savaş meydanından kaçmak, evli, namuslu ve hiçbir şeyden haberi olmayan kadınlara zina isnat etmektir,”** buyurdu.

Buhari ve Müslim: Peygamberimiz buyuruyor: **“Kim işlediği hayrı şöhret kazanmak için halka duyurursa, Allah onun gizli işlerini duyurur. Kim de işlediği hayrı halkın takdirini kazanmak için başkalarına gösterirse, Allah da onun riyakârlığını açığa vurur.”**

BİLİNÇLİ SOSYAL MEDYA KULLANIMI VE DİKKAT EDİLMESİ GEREKEN HUSUSLAR

Necmettin Mesut SEVER / Bilgisayar Programcısı

GİZLİLİK VE MAHREMİYET

Herkese Açık Profil Bilgileri ve Paylaşımlar

En çok ihmal edilen husus belki de dışarıya açık profil bilgilerimiz. Bir düşünün yoldan geçen birisi sizin ne iş yaptığınızı, hangi okulu okuduğunuzu, doğum gününüzü, dün akşam nerede yemek yediğinizi, nereye tatile gittiğinizi, çocuklarınızın ismini ve okudukları okulu veya buna benzer sosyal medyada paylaştığınız bilgileri bilse ne hissederdiniz? Eminim ki bu sizi çok rahatsız ederdi ama maalesef sosyal medyada bu gibi konuları görmezden gelip veya umursamayıp es geçebiliyoruz. Oysaki sosyal medya her ne kadar sanal olsa da oluşturduğu problemler gerçek. Örneğin sosyal medya hesabınızdan ailecek on beş günlüğüne tatile Bodrum'a gittiğinizi yazdınız ve bunu herkese açık bir şekilde paylaştınız, bu paylaşımınızı gören semtinizde oturan bir hırsız gayet rahat bir şekilde evinize girip on beş gün boyunca keyif çatarak yavaş yavaş evinizi soyabilir. Hırsız nereden bilecek benim o semtte oturduğumu demeyin çünkü birçoğumuz oturduğumuz

semti/mahalleyi profilimizde paylaşıyoruz velev ki paylaşmasak bile sosyal medya uygulamaları sayesinde sizin semtinizde, sizinle aynı civarda sosyal medyaya bağlananları görebiliyorsunuz.

Sanal Âlem ama Muhataplar ve Yaşananlar Gerçek

Maalesef en çok yanılgıya düştüğümüz konulardan birisi, nasılsa sanal ortam diye düşündüğümüz için gerçek dışı bir karaktere bürünüp olmaması gereken davranışlar içerisine girebiliyoruz. Mesela evli bir erkek veya bayan sosyal medya üzerinden birisiyle yaşadığı yakınlaşmayı aldatma olarak düşünmüyor, halbuki ortam sanal ama yaşadığımız tamamen gerçek, evli bir kişinin eşini sosyal medya üzerinden aldatması ile dışarıda biriyle aldatması arasında hiçbir fark yok, hatta bu daha sinsice yapılan bir şey olduğundan bence daha kötü. Yine sıkça yaşanan bir durumda kişilerin sosyal medya aracılığıyla iletişime geçtikleri kişilere gerekli gereksiz, kendileri ve hayatları hakkında bilgi vermeleri ve sırlarını ifşa etmeleri, bu sırların ifşa edilmesi nedeniyle de sorun yaşayan insanların sayısı maalesef azımsanmayacak seviyede.

Bilhassa sosyal medya üzerinden yapılanları kimsenin görmeyeceği veya bilmeyeceği hissi insanları yanlış yapmaya daha çok sevk etmekte hatta çoğu insanın görünmeyen içinde gizlediği pisliğin dışına çıkmasına olanak sağlamaktadır. sosyal medya üzerinden yapılanlar çok basit şekilde ifşa edilebildiği gibi ifşa edilmese ortaya çıkmasa bile sizi her zaman ve her yerde gören bir yaratıcının olduğunu unutmamak gerekiyor.

Siz karşınızda kanlı canlı gördüğünüz birisinin niyetini tam olarak kestiremezken sanal âlemdede gördüğünüz birisinin size karşı sarf ettiği iki güzel sözle ikna olmamalısınız. Günümüzde anne – babalar kendi evlatlarını tanıyamazken sizin sanalda görüştüğünüz birisi için çok iyi tanıyorum, çok iyi birisi demeniz ne kadar mantıklı?

İlgi Alanına Dayalı Reklam Yönetimi, Duygusal Sömürü, Eğilim, Yönelim Tespitleri

Kullandığınız tüm sosyal medya araçları sizin eğilimlerinizi merak eder ve bu bilgileri siz farkında olmadan gizlice toplar.

İlgi Alanına Dayalı Reklam Yönetimi (Ad Chooies)

Dünyada bu işi yapan yaklaşık yüze yakın firma bulunmakla birlikte bu firmalar sosyal medya ağları ile anlaşmalıdır. Kullanıcıların eğilim ve yönelimlerini tespit edip o doğrultuda kullanıcıya reklam sunarlar ama aynı zamanda elde ettikleri bilgileri zaman zaman farklı kuruluşlarla da paylaşırlar. Bu herkesin sıkça karşılaştığı ama çoğunlukla farkında olmadığı bir durumdur. Buna şöyle örnek verebiliriz. İnternette gezerken Nevşehir’de bir otele göz attığınızı varsayalım. Ardından da Facebook’a girdiğinizi... Facebook size sürekli olarak Nevşehir, Nevşehir’deki oteller ve buna benzer şeylerle ilgili reklamlar yönelir. Bu Ad Chooies denilen yöntemle yapar. Yani sizin İnternet tarayıcınıza tarayıcınızı kapattığınızda bile silinmeyecek küçük dosya parçacıkları atar. Bu dosya parçacıkları size benzersiz bir kimlik oluşturur. Bu kimlik sayesinde o bilgisayarda o kullanıcının hangi sitelere girip çıktığını, neleri beğendiğini ve nerede ne kadar vakit geçirdiğini tespit eder. Daha sonra bu kullanıcının tespit ettiği eğilimleri hangi yöndeyseniz o doğrultuda kullanıcıya reklam sunar. Buna; İlgi Alanına Dayalı Reklam Sistemi denir. Aslında Facebook veya başka bir sosyal medya aracı bunu sizden aldığı izne dayandırarak yapar ama netice itibariyle sizin tüm internet geçmişinizi kaydetmiş ve gözetlemiş olur. Bu gerçekten çok ciddi bir gizlilik ihlalidir, birkaç hafta önce bir Avrupa ülkesinde bu konuda Facebook’a ilgi alanına dayalı reklam yönetimi kullanıcıların gizliliğini ifşa ettiği gerekçesiyle yüklü miktarda bir para cezası kesildi ve bu İlgi Alanına Daya-

lı Reklam yönetimi o ülkede yasaklandı. Aslında bunu engellemenin birkaç yolu var. Bunlardan bir tanesi tarayıcınızı private (özel) sekmede kullanmak ve sitelerin üçüncü parti çerez atamalarını engellemek. Bunun dışında eğer Opera Browser kullanırsanız Ghostery gibi bir eklenti de işinizi görecektir. Ayrıca sosyal medya ağlarının içerisinde bununla ilgili gizlilik seçeneklerini de değiştirmeniz gerekecektir.

Duygusal Sömürü, Eğilim, Yönelim Tespiti

Ülkemizde dolandırıcılar veya art niyetli kişiler halkımızın kadirşinaslığının farkında ve bunu en ileri seviyede kullanmaktadırlar. Gündelik hayatta da bununla ilgili duyduğumuz yüzlerce haber var. Bir zamanlar cep telefonlarımıza mesajlar gelirdi. Bu mesajı yirmi kişiye gönderirsen şöyle, göndermezsen böyle v.s. sonuçta hep GSM operatörleri zengin olurdu. Hani o on bin SMS’ler nasıl bitti bir düşünün. Tüm akrabalarına cuma mesajı atan ama cumaya gitmeyen gençlerle veya herkese günaydın mesajı çeken ama yolda gördüğü tanıdığına hal hatır etmeyenlerle. İşte gündelik hayattaki bu durumun bir benzeri de sosyal medya ağlarında yaygın olarak kullanılmaktadır. Bilhassa Facebook’ta, örnek verecek olursak ciddi bir rahatsızlığı olan bir çocuğun fotoğrafını paylaşıp altına bir yorum, “Lütfen bu fotoğrafı paylaşın çünkü Facebook her paylaşımda ailesine 10 TL her beğeni de 5 TL para veriyor.” vb. fotoğraf ve paylaşımları sıkça görmekteyiz. Halbuki Facebook’un bu şekilde bir uygulaması bulunmuyor. Yani Facebook asla bir paylaşım için 10 TL veya daha farklı bir ücret vermez. Düşünsenize gerçekten böyle bir para verdiğini biz zaten Türkler olarak Facebook’u birkaç günde iflas ettiririz herhalde. Duygusal sömürünün bir başka ayağı da millî duygularımız yine bir Facebook sayfasından “Arkadaşlar sayfamız teröristler tarafından yoğun şikayet altında kapanacak, her yorum 2 şikayeti, beğeni ve paylaşım 1 şikayeti siliyor, Allah rızası için Beğen, Paylaş, Boşta Olsa Yorum Yap” şeklinde gelen haberler... Bunların da tamamı asılsızdır. Yine Facebook’un kesinlikle bu şekilde bir uygulaması bulunmamaktadır.

Peki bunları yapanların amacı nedir ? Bunları yapanların amacı sayfalarının popülerliğini artırmak hatta bazen popülerliği arttıktan sonra reklam alıp para kazanmak, çünkü bu tarz gönderiler halk tarafından sorgulanmadan beğenilip paylaşılabiliyor. Bir bakmışsınız on binlerce kişi bunu beğeni vermiş. Ve sayfanın sahibi “Bordo Bereliler” olarak açtığı sayfanın ismini değiştirmiş veya ismini değiştirmeden aynı sayfadan yüzük, tespih reklamı yapıyor, satıyor v.s. İşte bunlar tamamen bizim duygularımızın sömürülmesidir.

DEVAMI GELECEK SAYIDA

DEĞERLERİMİZİ DEĞERLENDİRMEK

Yunus YAĞMUR / Eğitimci

İnsanlar ya yaratılıştaki eşimiz ya da inançta kardeşimizdir. Her iki durumda da insanları değerli kılan ve diğer insanlardan ayıran en önemli özellik şahsına münhasır özelliklerini öne çıkaran taşıdığı değerlerdir. Bireyde var olan bu değerler aynı zamanda toplumların kültürel kodlarıdır. Bu kodlar ne kadar sağlam ve kadimse toplumlar da o kadar sağlamdır. Toplumlar eğitim sistemlerini organize ederken bu kültürel kodları gelecek kuşaklara aktarma temel hedefini gözetirler. Bu hedef toplumların varlık ve benlik mücadelesinin olmazsa olmazıdır. Sömürülen memleketler hariç her millet bu değerlerini eğitimin merkezine yerleştirir. Bu değerler toplumsal dinamiklerdir ve millet olma duyarlılığının taşıyıcı unsurlarıdır.

Okullarımız değer aşıl原因 kurumlar olmaktan öte bir üst öğrenime insan hazırlama yarışına girmiş ve bu yarışta dersane gibi kurumlar karşısında ezik bir konum üstlenmişti. Neticede test çözebilen, ancak kişiliği de çözülmüş, hiçbir

değer tanımayan ve taşımayan nesiller yetiştirmeye başlanmıştı. Geline süreçte onların tanımlamaları bile bilinen kavramların ötesinde teknolojik kodlamaya uyum olarak dönüştü ve “X,Y,Z” kuşakları olarak adlandırılır oldu. Elbette ki gül bahçesi yetiştirmek için yola çıkmışsanız, tomurcuklarla ve güllerle dolu bir bahçe görürsünüz. Bu bahçenin kokusu ve rengi sizin çeşitliliğe ait gösterdiğiniz gayretler kadar renklidir. Bahçe sahiplerinin gülün dikenlerinden şikâyet ettikleri görülmemiştir. Gül ekmeden gülşen bekleyenlerin çabası ise beyhude bir uğraştır.

Kırmızı ışıktaki geçen araç sürücüsünün, çok kazanma hırsına yaptığı inşaattan demir ve çimento çalabilen müteahhidin, mal satabilmek için türlü yeminler ve yalanlar üretebilen esnafın, çay içmek isteyen müşterilerine boya katarak çayını renklendiren çaycının, sokak ortasında kalabalıklar içerisinde dahi ağzının dolusu cadde ortasına tükürebilen insanların, yapılan maçlarda şike iddialarına bulaşan futbolcu ve hakemlerin, reyting uğruna insan onurunu hiçe sayarak yalan haber

yapabilen gazetecilerin, iktidara gelebilmek için yalan vaatlerde bulunan siyasetçilerin, müşterisinden daha fazla para almak için kısa yol yerine uzun yolu tercih eden taksicinin, organik olmadığı halde insanların doğallık duygularını suistimal ederek piyasanın üç katı fiyatına domates satabilen pazarcı ve manavın, kadavradaki altın dişi sökerek rant elde etmeyi düşünebilecek kadar ruhsuzlaşmış mezar hırsızlarının, ebeveynlerinin servetine konabilmek için gözünü kırpmadan onları kesebilen çocukların olduğu bir toplumda, insan olarak vicdanımızı yaralayan her olumsuz davranışın temelinde değerler eğitimi eksikliğini görürüz.

Bir ağacın köklerinin toprakla bağlarının kesilmesi o ağacı nasıl kütükleştirir; insanın değerlerden koparılması onu mahluklaştırır. Toplamların değerlerden koparılması ise o toplumları yığın veya kitle haline getirir. En büyük yanlışımız ise ailede başlaması gereken değerler eğitimini sadece başka kurumlardan bekliyor olmamızdır. Beşikten mezara kadar süren değerler eğitimimizi terk etmemiz; önce insanımızı sonra da toplumumuzu değersizleştirdi. Ninnilerle, masallarla başlayan ve kahramanlık destanlarıyla şahlanan natürel denebilecek kadar doğal değerler eğitimimizi yitirdik. Yitirdiğimiz her değer bizleri hem yozlaştırdı hem de çaresizleştirdi. Kaybettiğimiz değerlerin yerine yenisini ya koymadık, ya da onun yerine ikame edilmeye çalışılan yeni değerler bizleri mutlu etmedi. Neticede birçok konuda şikayet eder; ancak çözüm üretmez hale geldik. Çünkü;

Sabrın ve şükrün yerini, acelecilik ve isyankarlık,

Yunus'un insan sevgisinin yerini, hümanizm,

Mevlana'nın hoş

görüşünün yerini, tahammülsüzlük,

Hacıbektaş-ı Velinin "Edeb"inin yerini, çağdaşlık maskeli hayasızlık,

Leyla'nın ve Mecnun'un aşkının yerini, cinsellik,

Hız. Ömer'in adaletli devlet anlayışının yerini, sömürgecilik,

Ahilik kültürünün yerini, köşe dönmeçilik ve aldatma,

Vatanseverliğin yerini, derin ve gizli ilişkiler,

Ebu Zer (r.a) kanaatkarlığının yerini, Kapitalist aç gözlülük,

"Ben siftah yaptım, komşudan al" diyebilecek kadar komşu hukukuna riayet eden diğer gamlılıkla bezenmiş esnafılık anlayışının yerini, "Rabbena hep bana"ya dönüşen bencillik,

Haklının güçlü olduğu adalet anlayışının yerini, güçlünün haklı olarak kabul gördüğü zulüm yandaşlığı,

Hız Ali'nin, insanlara saygıyı " ya dinde kardeş ya da yaratılıştaki eş gören" anlayışının yerini, menfaatte paydaşlığı,

Velhasılı kelim; dün, bizi onurlu, üstün ve dünyanın gıpta ettiği insanlar konumuna taşıyan değerlerimizi yeniden kuşanmak zorundayız. Milli ve manevi değerler diye genelleştirilmiş değerlerimizi, kınayanın kınamasından çekinmeden; çağdaşlık maskeli baskılara aldırmadan sahiplenmemiz özlediğimiz insan modeline ulaşmamızda yegane yol gözüküyor.

NEREYE KADAR 180 İŞ GÜNÜ?

İlhami SARIÇAM /

Eğitim Bilimleri Uzmanı-Maarif Müfettişi

Okullarda neden 180 iş günü vardır. Bir yıl 365 gün ise $365-180=185$ gün ne oluyor. Kalan bu 185 günde insan hayatında öğrenme devam etmiyor mu, etkileşim olmuyor mu, “değişmeyen tek şey değişimdir” dediğimiz değişim devam etmiyor mu, öğrenmeye ihtiyaç duyulmuyor mu, eğitim öğretim faaliyeti olmuyor mu?

Ülkemizdeki Temel Eğitim Kanunu’na göre, ilk ve orta dereceli okulların 180 iş günü açık olması gerekiyor. Kanun, bu 180 günlük sürenin başlangıç ve bitiş tarihlerini her yıl bir yıllık çalışma programı ile belirliyor. 180 iş günü kararının alındığı kanun 14/06/1973 de yasalaşmış, belki 180 iş günü daha önceki kanunlarda da aynı şekilde vardı. Önemli olan bu kanun çıktığı ve 180 iş gününün belirlendiği yıllardaki Türkiye’nin şartları, dünyanın şartları 2016’daki Türkiye ve dünyanın şartları ile aynı olmamasıdır. 1973’lü yıllarda Türkiye de belki elektrik sıkıntısı vardı ama bu

gün yok, belki ulaşım sıkıntısı vardı ama bu gün yok, belki mevsimlere göre sıcak veya soğuktan kaynaklanan sıkıntı vardı ama bu gün yok. Bunları çoğaltabiliriz, bu işin bir tarafıdır. İşin bir diğer tarafı ise Temel Eğitim Kanun’unun çıktığı yıllarda herhangi bir sınıf seviyesinde bir öğrencinin kazanması gereken yeterlilikleri 180 iş günü karşılıyor olabilir. Ancak 2016 Türkiye’sinde 180 iş günü herhangi bir sınıf seviyesinde öğrencilere kendi kendine yetebilen akranları arasında var olabilme becerisini edinebilmesi için yeterlilik kazandırılmasının mümkün olamayacağını düşünüyorum. Öyle ise 180 iş gününün 2016 Türkiye’sinde nesillere yeterlilik kazandırma açısından yeterli olmadığını söyleyebiliriz. Yine işe başka bir boyuttan bakalım. Okullarda herhangi bir sınıf düzeyinde uygulanan müfredatı ele alalım ve müfredatı uygulayan öğretmenlerimize soralım. “180 iş gününde müfredatı uygulayarak tamamlayabiliyor musunuz?” muhtemel cevap “hayır, müfredatı yetiştiremiyorum, süre yetmiyor” olacaktır. Tabi hemen eleştiriler hazır; program yükü, öğrenci seviyesine göre bir program değil,

başka ülkeden programı kopyalarsan böyle olur vs, vs, uzar gider. Ancak bu müfredatı uygularken bir yıldaki 180 iş gününün süre olarak az olduğundan kimse bahsetmez, başka ülkelere program kopyalanıyor derken o ülkelerin bir yılda kaç iş günü eğitim öğretim yaptığını sorgulamazlar. O zaman müfredatın yoğun olduğu ile ilgili eleştirilerimizi yaparken 180 iş gününde bir yılda bir yaş grubundaki öğrencilere davranış kazandırma açısından yeterli olmadığının da tartışılması gerekir. Yine başka bir açıdan bakalım, 180 iş gününe göre müfredatın uygulamasının yansımalarına, evet sınıfa bir kazanımı etkinlikle çalışmak için geldiğimizde 1973' lü yıllarda kazanım (davranış) ile ilgili bir örnek ders kitabından okunur, bir örnek öğretmen anlatır, bir iki de not alınır ders tamamlanırdı. Oysa 2016'lı yıllarda sınıfta aynı kazanımı çalışırken hem ders kitabındaki örnek, hem öğretmenin örneği, hem öğrencilerin örnekleri, hem de internet ortamında ülkemizde ve dünyada neler oluyor incelenmesi gerekiyor. Bu durumda kazanımın sınıfta tamamlanması imkânsız hale geliyor ve kazanımlar tamamlanmadan dersler bitiriliyor. Her dersin bu şekilde eksik bırakıldığını düşündüğümüzde öğrencide oluşmasını istediğimiz davranışların, değerlerin, erdemlerin gerçekleşmeden bir sonraki kazanıma, bir sonraki temaya, bir sonraki sınıfa geçip gidiyoruz. Tabi kazanımın gerçekleşmemesindeki bu eksiklikler karşımıza ya günlük hayatta beklentileri karşılamayan davranış eksikliği olarak ya da TEOG (Temel Eğitimden Ortaöğretime Geçiş Sınavı) ya da PİSSA (Uluslararası Öğrenci Değerlendirme Programı) araştırmalarında görebiliyoruz. Tabi bu tür durumlara eleştiri ve yorumlarımız hazır "müfredat yoğun, azaltılması gerekir, çocukların seviyesine göre değil vs, vs..." oysa bir yıldaki iş günü sayımızın 180 iş günü olarak azlığından hiç söz eden yok.

2016'lı yıllardaki ülkemizde ve dünyada bir sınıf seviyesinde insan yetiştirmedeki (müfredat) kazanım sayısının 1970'li yıllardaki kazanım sayısından daha fazla olması gerektiği konusu aşikârdır. Diğer bir açıdan bakarsak 185 gün formal eğitimden uzak olan çocuklar olumsuz davranış kazanma, bir yerde çalışma, kötü alışkanlıklara maruz kalma gibi konularda kontrolsüz bir şekilde yaşamaya devam etmiyorlar mı? Sonradan da 180 iş gününde bu olumsuzlukları gidermek için programlar uygulanmaya çalışılmıyor mu? Herkesin bildiği koruyucu hekimlik dediğimiz uygulamanın eğitim kurumlarında uygulanması için çalış-

ma yapılamaz mı? Yani, problem çıkmadan önce gerekli önlemlerin alınması için farklı programları uygulanabilir hale getirebiliriz. Bu işin çözümü, iş günü artırarak eğitim öğretim çalışmaları sürecinde formal ortamlar oluşturmak, kontrollü ve eğitimcilerin rehberliğinde faaliyette bulunmaları daha sağlıklı olmaz mı?

Peki, dünyadaki eğitim sürelerine baktığımızda, en kısa eğitim süresine sahip ülkeler arasında yer aldığımızı biliyor muyuz? Hangi ülkede, okula gidilmeyen gün sayısı, gidilen gün sayısından daha fazla? Hangi ülkede çocukların okulda geçen süreleri, sokakta geçen sürelerinden daha azdır? Programlarını, eğitim ile ilgili araştırmalarını, öğrenme ile ilgili tüm süreçlerini örnek aldığımız ülkelerin yıllık eğitim öğretim sürelerinin 220 ila 250 gün arasında değiştiğini ve bu süreleri de örnek almamız gerektiğini düşünmüyoruz. Yani her şeyini örnek aldığımız gelişmiş ülkelerde en az 220 tam gün eğitim öğretim yapılırken, bizde 180 iş günü o da çoğu yerlerde yarım gün eğitim öğretim yapılıyor. Dahası bu 180 iş günü bazen kar, kış, bayram ya da idari tatiller derken tabiri caiz ise kuşa dönüyor. Sonra da Türkiye eğitimde neden bu kadar geri, eğitim sistemimizde doğru dürüst uygulama yok, kitap okumayı sevmeyen toplumuz.... gibi bin türlü sonuç üzerinde yorum yapıyoruz.

Millî Eğitim Bakanlığı bir yılda 180 iş günü yani 36 hafta eğitim-öğretim yaparken aralarında Finlandiya, Singapur, İsveç, İngiltere, ABD, Kanada gibi ülkelerin bulunduğu (43 gelişmiş ülke) OECD ülkelerinin tamamında yılda 6.434 saatlik ders verilirken, bizde yılda 5.760 saat veriliyor. Bunu dört yıllık okul süresine aktarırsak çocuklarımıza bir yıl daha az eğitim öğretim vermiş oluyoruz. Yılda 674 saat eksik ders verilmesinin toplam zorunlu eğitim sürecinde ne kadar süre yaptığını hesap edebiliriz ancak bu işin toplumumuza yansıyan değer olarak kaybının bedelini hesap edemeyiz.

Öyle ise ülkemizin eğitim öğretimdeki yıllık iş gününü gelişmiş ülkelerin standartlarına getirerek programları okul öncesinden birinci sınıfa ve üst sınıflara doğru esnek, geçişli, eklektik, modüler bir anlayışla hazırlanmalı, yıllık derslerin yanında dönemlik (modüler) derslerin de programlarının hazırlanabileceği, her çocuğun ilgi yeti ve yeteneklerini keşfedecek bir yapı kurulmalıdır.

MANEVİYATÇI EĞİTİM ŞUURLU MÜSLÜMAN

Ramazan TAHİROĞLU / Eğitimci

Bizimkisi bir aşk hikâyesi. Derdimiz eğitim. Millet olarak yaşadığımız problemlerin en temel sebebi yanlış eğitim anlayışıdır. Ülkemizde doksan yılı aşkın süredir uygulamada olan eğitim sistemi; maalesef memleketimize ve milletimize saadet getirmemiştir. Bunun en büyük delili toplumun içinde bulunduğu manevi buhran ve sosyal çözülmedir. Milletimiz hızla öz değerlerinden ve ruh kökünden uzaklaşmaktadır. Yaşadığımız terör hadiseleri, cinayetler, taciz ve tecavüzler, hırsızlık ve yasadışı hadiselerle karışanlar, uygulamada olan eğitim anlayışının bir sonucudur. Tüm bunları eğitim zayıfatı olarak nitelemek mümkün değildir.

Cumhuriyetin ilanıyla birlikte gerçekleştirilen yapısal değişikliklerin en önemlisi, eğitim alanında yapılan yenilikler olmuştur. Bu yenilikler daha çok bir milletin geçmişiyle bağlarını kopar-

tacak uygulamalardır. Tevhid-i Tedrisat Kanunu'nun çıkarılması, medreselerin kapatılması ve harf inkılâbının gerçekleştirilmesinin temel hedefi de bu olmuştur. Tam da bu ortamda Batı'dan ithal, Müslümanları eğitim yoluyla köleleştirmeyi hedefleyen mevcut eğitim anlayışı hayatımıza girmiştir. Yaklaşık bir asırdır hayatımızda olan bu ithal eğitim anlayışı hedefleri doğrultusunda başarılı olmuş; aziz milletimizi değerlerinden kopartmış, geçmişine yabancılaştırmış ve kendi kontrolünde tutacak kıvama getirmiştir. Mevcut eğitim anlayışı, müfredatı ve eğitim kadrosuyla çok istediğimiz dindar nesil maalesef yetiştirilememektedir. Öyle günübürlük, pansuman tedbirlerle de yetiyecek gibi görünmemektedir.

Arzuladığımız salih nesil yetiştirmenin tek çaresi maneviyatçı eğitim anlayışıdır. Eğitim anlayışımızı ve sistemimizi bütün yönleriyle maneviyatçı eğitim anlayışına göre yeniden dizayn etmemiz gerekmektedir. Maneviyatçı eğitim an-

layışı çift kanatlı insanlar yetiştiren, fitrata uygun olan, temelleri en sağlam eğitim sisteminin adıdır. Bu eğitim sisteminde, müfredatın temel referansı Kur'an-ı Kerim, sahih sünnet, aklı-selim ve müspet ilimdir.

Maneviyatçı eğitim anlayışında insan, yaratılmışların en şerefli-sidir. Gayesiz ve hedefsiz değildir. Kul olmanın şuurunda, sorumluluğunun farkındadır. Ruhu bedenden ayrı düşünmez. Nefis terbiyesini esas alır. En büyük imkânı imanır. Bu sistemde dünya ahiretin tarlasıdır. Dünyasını imar ederken aynı anda ahiretini de inşa eder. Başöğretmen, biricik önder ve en güzel rehber hatemül enbiya, rasû-lüssegaleyn Hz. Muhammed'dir. O, en güzel örnektir. Onun yolunu izlek edinir kendine. Hikmeti, mü'minin yitikalı kabul eder. Beşikten mezara ilim yolculuğunu cihattan sayar. Bu modelde insan kardeşi için yaşar; haktan ve haklıdan yana olur. Kula kul olmaktan sakınır. Zaman ve mekânın emanet olduğunu bilir. Yaratana isyan olan yerde yaratılmışa da itaat etmez. Asabiyetin her türlüyle savaşı. Ümmet olma şuuruyla yoğrulur. Bütün insanlığın saadeti için çalışır. Malı mülkü, maka-

mı mevkiyi, soyu sopu üstünlük sebebi saymaz. Takvada kardeşleriyle yarışır. Hayra motor, şerre fren olmayı varlık sebebi sayar. Emeğin kutsallığına inanır; haramı ayaklar altına alır, helali baş tacı eder. Hakk'ın razı olacağı on liranın razı olmayacağı yüz liradan muhterem olduğunu bilir. Bütün iş ve davranışlarında, bütün söz ve takrirlerinde temel gaye Allah'ın rızasıdır. Karma eğitimle salih nesiller yetiştirmeyeceğini bilir. İki günü eşit olanı zarda görür. İşi ehline verir, meşvereti önemser, adaletten şaşmaz. Hakkı ve sabrı öğütler, salih amelden vazgeçmez.

Hülasa geleceğin mimarları bu günün talebeleridir. Bu günün talebeleri evveleminde göklerin talebesi olmaya mecburdur. Bu da ancak maneviyatçı eğitim anlayışıyla mümkündür. Eğer biz bu topraklarda yeniden salih bir toplum inşa etmek istiyor isek bir an önce maneviyatçı eğitim anlayışına geçmeli ve bu doğrultuda eğitim kadroları oluşturmali ve eğitim programları hazırlamalıyız. Unutulmalıdır ki Hakk'ın razı olmayacağı hiçbir eğitim programı insanlığa saadet getirmeyecektir.

RAHMET AYI RAMAZAN

M. Fatih KAHRAMAN / Eğitimci

Bizleri yeni bir Ramazan ayına kavuşturan Rab-bimize sonsuz hamd-u senalar olsun...

Yüce Yaratıcımızın rahmetinin sağnak sağnak biz kullarının üzerine yağdığı müstesna bir iklim-den bahsediyoruz!.. Değeri ve önemi hakikaten bilinmiş olsa, bütün yılın Ramazan olması istenilecek olan sabır ayı!..

Sabır ki, mükafatı sınırsız bir eylem!.. Zira diğer amellere niyet ve samimiyete göre on mislinden yedi yüz misline kadar sevap verilirken, sabredenlerin eciri hesapsız bir şekilde verilmektedir!..

Çok sıcak ve uzun günlerde, hem de bağ-bahçe zamanında sırf Rahman olan Allah'ın rahmetine mazhar olmak için kulluk ve ibadet olsun diye sair zamanlarda normalde helal olan yemekten-içmekten ve şehvi arzulardan nefsinin alıkoy-mak az bir mesele değildir!..

Dolayısıyla Mübarek Ramazan ayına teravihle giriş yapıp sahura kalkarak Allah rızası için oruca niyetlenip midesiyle birlikte tüm organlarına da bir nevi oruç tutturmak suretiyle kul muhteşem bir olaya imza atmaktadır!..

İşte bunun içindir ki, bu aya on bir ayın sultanı denilmiştir!.. Aynı zamanda bu ayda sosyal adaletin tezahür ettiğini de görüyoruz; zengin ile fakir mümin *iftar sofraları hariç* aynı muameleye tabidir!..

Şunu da unutmamak lazımdır ki, oruç ibadeti ne kadar zor şartlarda tutuluyorsa sevabı da muhakkak aynı oranda büyüktür!..

Efendimiz (a.s.) tarafından başı rahmet olarak nitelendirilen Ramazan ayının başından itibaren samimi bir şekilde Allah'ın bu engin rahmet ikliminde kesinlikle yerimizi almalıyız!..

Bu anlamda aşağıdaki hususlara dikkat etmeliyiz:

Açlıktan insanların öldüğü *sözüm ona modern* bir dünyada yaşıyoruz; empati yeteneğimizi geliştirmeliyiz!..

Tüketeceğimiz kadar yemek yapmalı mümkün mertebe çeşitleri azaltmalıyız!..

Asla israfa kaçmamalıyız!..

Eğer hayır namına iftar ya da sahur yemeği vereceksek soframızda fakirlerin bulunmasına itina göstermeliyiz!..

Oruçlarımızı zedeleyecek söz, fiil ve davranışlardan uzak durmalıyız!..

Kur'an-ı Kerimle yoğun bir şekilde anlayacak biçimde haşır neşir olmalıyız; çünkü Ramazan, Kur'an ayıdır!..

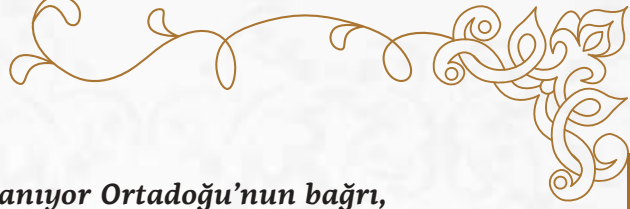
Sabrımızı iyice bileyerek ve maneviyatımızı güçlendirmeliyiz!..

Oruçluysanız sürekli ibadet halinde olduğumuzu unutmamalı ve ona göre hareket etmeliyiz!..

Oruçlunun uykusu bile ibadettir ama akşama kadar da uyumamalıdır elbette!..

Selam ve dua ile hayırlı Ramazanlar!..

Hoş Geldin Ey Ramazan

*Alev alev yanıyor Ortadoğu'nun bağı,
Bir serinlik vermeye hoş geldin ey Ramazan!..
Giderek artmaktadır içimizdeki ağrı,
Hâlimizi görmeye hoş geldin ey Ramazan!..*

*Sürekli tıkananlar fark etmiyorlar açığı,
Dost ilişkilerinde büyümektedir açığı,
Empati kuranlarsa insanlardan birkaçı,
Garibanı sormaya hoş geldin ey Ramazan!..*

*En uzun günlerdeyiz kavuruyor sıcaklar,
İftar ve sahur için tütecektir ocaklar,
İnşallah mağdurları rahmet ayı kucaklar,
Bereketle sarmaya hoş geldin ey Ramazan!..*

*Sabır ki, direncimiz; sabır ver bize ya Rab,
Yoğun katliamlarla kana bulandı turab,
Zulmü bitiremiyor ne Fars, ne Türk, ne Arab,
Selameti kurmaya hoş geldin ey Ramazan!..*

*Akrabalar yabancı, yabancılar yâr olmuş,
Gerçeği göremeyip bakan gözler kör olmuş,
İçeride hainler kucaktaki mâr olmuş,
Yayımızı germeye hoş geldin ey Ramazan!..*

*Âb-ı hayatla kandır damağı kuruyanı,
Hakk'ın yoluna döndür hidayet arayanı,
Nurlu feyzine bandır çarptırma cereyanı,
Hazırlandık ermeye hoş geldin ey Ramazan!..*

*Tertemiz ağızlardan Rabb'e yalvarış olsun,
Cümle savaşlar bitsin ebedi barış olsun,
İnsanlar arasında hayırda yarış olsun,
İnsicamı örmeye hoş geldin ey Ramazan!..*

M. Fatih KAHRAMAN

ÜSTÜN (ÖZEL) YETENEKLİLER EĞİTİMİ MACERAMIZ

Halil ATLI / Uzman Eğitimci

Yetenek; bir duruma uyma konusunda organizmada bulunan ve doğuştan gelen güç, kapasite¹ olarak ifade edilmektedir. Literatüre bakıldığında üstün yetenekli birey; akademik alan, genel entelektüel alan, oluşumculuk, liderlik, uygulamalı ve görsel sanatlar alanlarından bir veya daha fazlasında üst düzeyde performans sergileyen veya bu performansı sergileme potansiyeli olan kişi olarak tanımlamaktadır.

Tarihin ilk çağlarından beri özel(üstün) yetenekli bireyler hep olagelmıştır. Bu sebeple tüm devletler bu potansiyelin değerlendirilmesi için çeşitli çalışmalarda bulunmuşlardır.

Modern zamanlarda yapılan çalışmaları bir kenara bırakacak olursak özel yetenekliler ile ilgili ilk önemli ve sistemli çalışma Osmanlı Devleti tarafından Enderun Mektebi ile ortaya konmuştur²

II. Murat zamanında kurulan ve 1909 yılına kadar varlığını sürdüren Enderun Mektebi; başlangıçta sadece Hristiyan ailelerin çocuklarının devşirilerek sarayda önemli vazifelere tayin edilmelerini esas almıştır. Enderun Mektebi, Fatih Sultan Mehmet zamanında saray hizmetlerinin yanında mülki ve idari ekibin de yetiştirilmesinde önemli işler icra etmiştir. Devletin parlak zamanında önemli görevler ifa eden Enderun Mektebi, sonraki dönemlerde diğer devlet sistemleriyle beraber bozulmadan nasibini almıştır. Belki de onun bozulmasıyla diğer sistemler de bozulmuştur.

Osmanlı Devleti'nin yerine kurulan Türkiye Cumhuriyetinin ilk yıllarında diğer eğitim sorunlarıyla uğraşılmaktan "Özel Yeteneklilere" yönelik önemli çalışmalar yapıl(a)mamıştır.

1929 yılında "Ecnebi Memleketlere Gönderilecek Talebe Hakkında Kanun" çıkarılmış olsa da bu kanuna dayanılarak eğitime gönderilen pek fazla öğrenci olmamıştır.

1949 yılında İdil Biret – Suna Kan yasası olarak da bilinen 5245 sayılı “Güzel Sanatlarda Fevkalade İstidat Gösteren Çocukların Devlet Tarafından Yetiştirilmesi Hakkında Kanun” çıkarılmış. Bu kanun 1956 yılında genişletilerek uygulanmaya devam edilmiştir. Maalesef 1929 ve 1948- 1956 yıllarında çıkarılan bu kanunlar ülke eğitimi için dönüşüm sağlayabilecek herhangi bir neticeye vasil olamamıştır. 1929’daki kanun çok uygulamamış, ikinci kanun ise sadece güzel sanatlara yönelik olduğundan yaygınlaşmamıştır. 1956 yılında değiştirilerek yürürlüğe giren kanun halen yürürlükte olup 1970’in ortalarından sonra fiili geçerliliğini yitirmiştir. Bu yıllar SSCB’nin uzaya mekik fırlattığı yıllar olup bu başarılı çalışma tüm Dünya’da gözleri üstün yeteneklilere çevirmiştir. Başta ABD olmak üzere pek çok Batılı ülke bu alana yönelmiş ve özel yeteneklilerin eğitimi için değişik çalışmalara başlamışlardır. Dünyadaki bu gelişmelere nispetle Türkiye yeterince bu konuya eğilmemiştir. Dünya’daki bu çalışmalara çok da bigane kalmamak içinden gelen bazı eğitimcilerin serzenişlerine karşın 1964 yılında matematik ve fen bilimleri alanlarında üstün yetenekli olan öğrencilerin yetiştirilmesi için Ankara Fen Lisesi açılmıştır. Aynı yıldan itibaren Ankara’da bazı ilkokullarda özel sınıf ve türdeş kümeleme sistemleri denemesi olmuştur.

Ankara Fen Lisesinden sonra değişik illerde Fen Liseleri açılmıştır. Fen Liseleri zamanla sadece üniversiteye hazırlık için gidilen kurum haline getirilmiş olup kuruluş felsefesinden fersah fersah uzaklaştırılmıştır.

1992 yılına gelindiğinde bütün bu denemelerden de elde edilen tecrübeler ışığında üstün yeteneklilere eğitim vermek üzere Milli Eğitim Bakanlığı Özel Eğitim ve Rehberlik Hizmetleri Genel Müdürlüğüne bağlı olarak Bilim ve Sanat Merkezleri açılmıştır.

Tarihin ilk çağlarından beri özel (üstün) yetenekli bireyler hep olagelmıştır. Bu sebeple tüm devletler bu potansiyelin değerlendirilmesi için çeşitli çalışmalarda bulunmuşlardır.

Bilim ve Sanat Merkezleri; okul öncesi eğitim, ilkökul, ortaokul ve lise çağındaki özel yetenekli öğrencilerin bireysel yeteneklerinin farkında olmalarını ve kapasitelerini geliştirerek en üst düzeyde kullanmalarını sağlamak³² amacıyla kurulmuşlardır. Ülkemizde 64 ilde 72 Bilim ve Sanat Merkezi bulunmaktadır. Amaçları arasında okulöncesi öğrencilerin eğitimi olmasına rağmen şuan bu öğrencilere yönelik eğitim veril(e)memektedir. Ancak bu Merkezlerde ilkökul, ortaokul ve lise öğrencileri çeşitli alanlarda öğrenim görmektedirler.

1- TDK Sözlük, 2016

2- Akkutay, Ü., Enderun Mektebi, Ankara 1984

3- Bilim ve Sanat Merkezleri Yönergesi, 2007

SÖZÜN GÜCÜ

Aydın FERŞADOĞLU

fmustafaaydin@gmail.com

Şu dünyaya gönderiliş gayemiz olan kulluk imtihanını başarabilmek için, üç tane temel ve birbirini tamamlayan esas vardır:

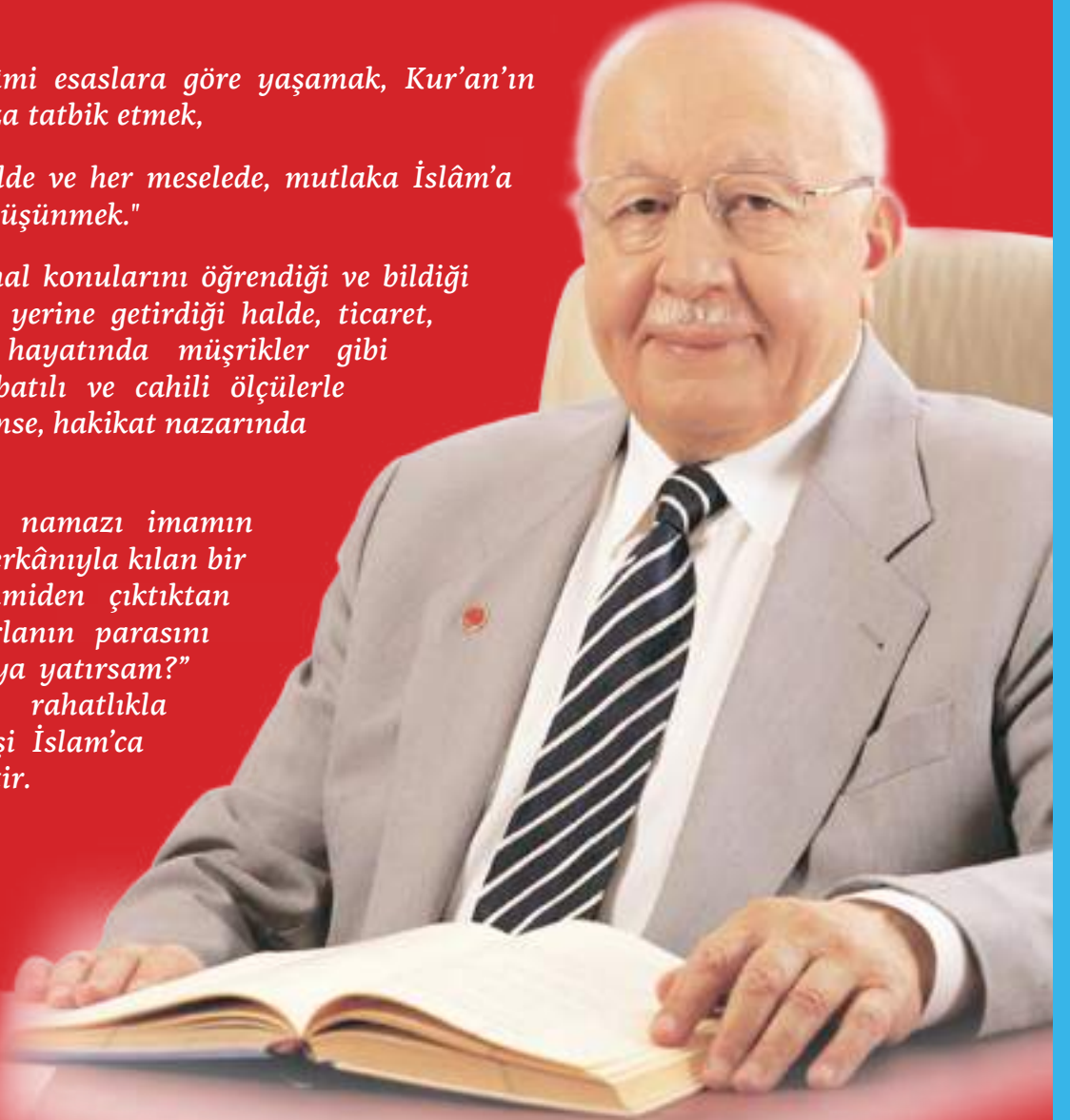
1-Her şeyden önce İslâm'ı öğrenmek, İslâm'ın her konudaki emrini bilmek,

2-Öğrendiğimiz İslâmi esaslara göre yaşamak, Kur'an'ın hükmünü hayatımıza tatbik etmek,

3-Her yerde, her halde ve her meselede, mutlaka İslâm'a göre, yani İslâmca düşünmek."

Yani, itikat ve ilmihal konularını öğrendiği ve bildiği bir kısım ibadetleri yerine getirdiği halde, ticaret, siyaset ve devlet hayatında müşrikler gibi düşünen, olayları batılı ve cahili ölçülerle değerlendiren bir kimse, hakikat nazarında Mü'min sayılamaz.

Örneğin, beş vakit namazı imamın arkasında ve tadili erkânıyla kılan bir insan, içinden "Camiden çıktıktan sonra, sattığım tarlanın parasını acaba hangi bankaya yatırsam?" diye geçiriyor ve rahatlıkla faiz yiyorsa, bu kişi İslam'ca düşünmüyor demektir.

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN

54. T.C. Başbakanı
Milli Görüş Lideri

Türkiye'nin
ilk Yerli ve
Milli Karakteri

DÖRTLÜ SET ve
BOYAMA KİTABI
ÇIKTI

www.necmettinindunyasi.com T: 0.312 285 28 16

Tarihi Ankara Evlerini Günümüzün Modern Dizaynıyla Canlandırıyoruz....

FIYAT BAREMİ
m² Brüt Üzerinden
1-TL + Taksitli Ödeme

Tipi: 1-1 TL + Taksitli
Alan: 100 m²
Fiyat: 100.000 TL

Tipi: 2-1 TL + Taksitli
Alan: 150 m²
Fiyat: 150.000 TL

Tipi: 2-1 TL + Taksitli
Alan: 150 m²
Fiyat: 150.000 TL

Tarihi
Gün Yüzüne
Çıkartıyoruz...

FIYAT BAREMİ
m² Brüt Üzerinden
1-TL + Taksitli Ödeme

Ankara'da
Tarih
Bizimle Canlanacak....

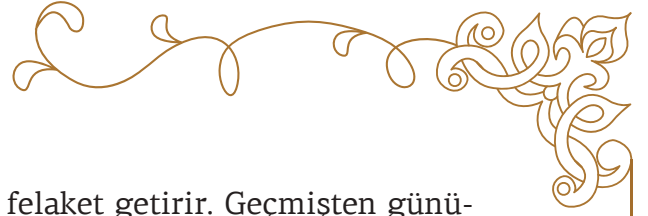

ENKA YAPI İNŞAAT LTD. ŞTİ.

Şehit Sılamı Atabey Caddesi No: 43/4
Göztepe/Ankara

Tel: (0312) 485 84 45
Gam: (0312) 288 13 96

Rotasını kaybetmiş bilgi insanlığa felaket getirir. Geçmişten günümüze harfler bazen duvarda, kısmen taşta, papirusda, ağaç kabuğunda ve deride, çoğuda kağıtta anlam kazanmış... Asıl olan bilginin esas kaynağına inmektir ve onunla amel etmektir.

"Eğer yeryüzündeki ağaçlar kalem, deniz de mürekkep olsa, arkasından yedi deniz daha ona katılsa, Allah'ın sözleri (yazmakla) yine de tükenmez. Şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir. " (Lokman Suresi-27. Ayet)

Mustafa ALKAN
2016

Hayalinizdeki Dünyaya Açılın

Ziya Bey Caddesi 26/4 Balgat / ANKARA
Tel : 0312 287 40 47 Faks : 0312 287 41 88

www.karamete.com.tr
www.karametepromosyon.com

“ Aynı zamanda geri dönüşü olan hizmetler ”